

அவண
அமுதம்

AVANA AMUTHAM

Jan. - June — 1987

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras - 600 008

ஆவா அமுதம்
AVANA AMUDHAM

கலசம் 1 சரி 2-3
CUP 1 Drop 2-3

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை,
எழும்பூர், சென்னை - 600 008

TAMIL NADU ARCHIVES,
28-29, GANDHI IRWIN ROAD,
EGMORE, MADRAS-600008.

WITH THE BEST COMPLIMENTS FROM :
THE COMMISSIONER OF ARCHIVES AND
HISTORICAL RESEARCH, EGMORE, MADRAS-8.

Editor's page

The first issue of Avana Amudam published by Tamil Naud Archives has been received and acknowledged with great pleasure by Scholars and renowned Institutions, the world over. We take this opportunity to thank one and all for their kind appreciation and encouragement. We are happy to bring out the second and third issue of 'AVANA AMUDAM' combined due to certain administrative reasons. We request our readers kindly to put up with us for the delay in the publication. We hope the articles and other materials published in this issue will prove interesting to our readers.

Comments are welcome which will help us improve the journal.

We solicit interesting historical notes, articles tit-bits etc., from the readers, for publication in the forthcoming issues of Avana Amudam.

Assuring best of our services to the readers.

P. Pulney Andy Senji.

Commissioner of Archives and Historical Research } S.RANGAMANI, I.A.S.,

Deputy Commissioner of Archives (Technical) } G.RAMAMOCRTHY

Assistant Commissioners } T.VENKATACHALAM
VINCENT JOSEPH
T.N.SAROJA
M.GOPALAKRISHNAN

Editor (Gazetteers) } P.PULNEY ANDY SENJI

Research Officer (Publication Cell) } J.JAYACHANDRAN

Assistant Editor } K.S.VENKATRAMAN

CONTENTS

<u>ARTICLES</u>	<u>Page No.</u>	
	<u>From</u>	<u>To</u>
<u>Tamil Nadu Archives - Earlier History</u> M.Gopalakrishnan	1	5
<u>Subramania Bharathi - A Radical Political</u> <u>Activist</u> C.S.Subramanian	6	14
<u>Exciting cases of sati in Tamil Nadu in</u> <u>the 19th Century</u> C.Paramarthalingam	15	19
<u>The formation of Madras Labour Union</u> M.Sundararaj	20	38
<u>Private records an outlook</u> R.Sundaresan	39	41
<u>Government advertisement - Public</u> <u>Department</u> M.Gopalakrishnan - A compile	42	44
<u>Varieties of cash in 1819-20 in South India</u> M.Gopalakrishnan - A compile	45	46
<u>Colonel Clive's Autograph letter to Lord</u> <u>Pigott DT. 11 March 1757</u>	47	48
<u>List of books received in Tamil Nadu</u> <u>Archives Library</u>	49	51

தமிழ்ப்பகுதி

பக்க எண்

கோவையில் மராத்திய ஆவணங்கள் சேகரித்தல்

க.முத்துசுப்பிரமணியன்

52 - 53

தமிழும் தமிழ்மொழியும்

குடந்தை சா.வேங்கடராமன்

54 - 59

பயங்கரவாதம்

60

வீட்டுவரிகள்

61

பாந்தியன் சாலை

62

தொகுப்பு - வெளியீட்டுப்பிரிவு

TAMIL NADU ARCHIVES

EARLIER HISTORY

By: M.Gopalakrishnan,
Assistant Commissioner.

The State of Tamil Nadu occupies a unique place in the Archives Administration in India. It is perhaps the first among the states to realise, the official and historical value of archives.

It is evident that by 1901 the whole of Madras Presidency had come into the hands of East India Company and the second half of the 18th century saw an increasing accumulation of Government records. From 1670 to 1720, the total accumulation of consultations were 51 volumes, from 1751 to 1800 they were 557 volumes. From 1800 onwards there were no appreciable expansion in the area administered, but there were many changes in the mode of administration. The next twenty years bristle with a series of experiments and changes in administrative policy, when theories of Taxation, Judicial and Police Administration were being hotly debated. From this time the records swell at a constant progressive rate with the growing necessities of public administration. This increasing accumulation of records compelled the Government to devise proper measures for their custody and preservation. The earliest repository of the records was the Council room in the Fort House and the earliest container,

the Chest. Later, a room was allotted for the use of the Secretary and it is probable that the records were transferred there. In 1746, the French, when they capture Madras, carried off the records to Pondicherry and the Government did not recover them till 1749. In 1754 the Secretariat was divided into two branches each of which kept its own records. It was not till 1805 that a Record Office came into existence as a separate entity. In that year Rt.Hon'ble Lord William Bentinck, President and Governor of Fort St.George, pooled the work of record keeping for the different departments by separating all but the most recent records and placing them in charge of a special establishment with its own office in the north side of the Fort Square. In this connection his following memorable minute dt.18.11.1805 is worth noting: "The consequence of preserving the records of this Government which are now become exceedingly voluminous and convenience which every member of Government in general upon his appointment a perfect stranger to the details of former transaction would derive from having a regular index to each volume induce me to recommend that a Record Keeper should be appointed, the obvious that the person to be selected should be a Native, conversant with the business of the Officers and likely to remain in the situation, I beg to recommend for that situation Mootiah who has been engaged the respect of every Government." On this the

Governor in Council passed orders as follows. "Resolved that the appointment recommended by Lord William Bentinck to take place and that the salary of Mootiah, the Principal Native servant in the Political and Military departments be augmented to the sum of 80 pagodas per month in consideration of the increased duty which will be entrusted to him." Thus Muthiah (Mootiah) the Principal native servant in the Political and Military department, was appointed as the "First Record Keeper" for the Organised Record Room. His duty was confined to the custody of archives in their departmental aspect. In 1823 as the building had become dilapidated the records were moved into rooms on the first floor of the Secretariat. In 1826 they were shifted into the pillar Godown and in 1888 they were moved into the ground floor of the Secretariat building. Till 1889 the General Record Department was located in the old Banqueting Hall and the gallery round it. As this was not an ideal repository for records they were shifted to the commodious building vacated by the Government press establishment and it was converted into a model Record Room. Prof. G. W. Forrest, Officer in-charge the Imperial Library and the Record Department, Government of India visited Madras in 1891, observed on seeing the record room as follows: "Madras has been in advance of the other provinces of the Empire in possessing a central record

office in which the records are carefully tended and protected from damp and dirt." The record administration thus continued as a section of the work of the Secretariat in the immediate charge of an officer sometimes described as Record Keeper and sometimes as Superintendent of the General Record Department, until the increasing mass of records and a better appreciation of their value as Public Archives led the Government to erect it into a separate department and to lay the foundation of a department of research. This was done in 1908 by building the present "Tamil Nadu Archives" at Egmore and constituting it as a separate department under the direct control first of the Public Department till 1917, later under Finance Department, Public Health Department and Public Department. Presently the Tamil Nadu Archives is under the control of Education department of the Government of Tamil Nadu. Since the Record Office - Tamil Nadu Archives became a separate department with its own specially designed premises, the details of the building are given below, its activities have widely expanded, principally in the direction of research with a consequent increase of staff required to deal with them. With the removal to Egmore the "Record Office" acquired a new status and additional space made possible a new standard of record keeping. Various measures have since been decided to introduce

uptodate methods of storage; to eliminate, as far as possible, the formation of pockets of heat and damp; to secure free ventilation; to avoid dust to facilitate cleaning; to prevent the danger of insects, white ants and such other record pests; and to guard against theft and fire. To repair old and damaged volumes and documents, a mending section was established in 1920.

SUBRAMANIA BHARATI - A RADICAL POLITICAL ACTIVIST

By: C.S.Subramaniam,
Institute of South Indian Studies

Sri Subramania Bharathi was a great Tamil poet who composed patriotic songs which inspired a lot of our people into political activity. It was only after his death and the publication of a volume of his prose by one Bharathi Prachuralayam showed that he was not only a poet but also a powerful prose writer. In fact, he was the one who started simple and powerful style in Tamil which was understandable to the common man. It is true that Bharathi had a poetic instinct in him. But the content and style of his verse and prose arose out of his active involvement in the Radical Nationalist movement during the down of this century. In the recent times quite a few admirers of Bharati, who have collected some material about him and wrote articles about the active participation of Bharati in politics.

T 4748

Quite a bit of interesting material relating to the political activities of Subramania Bharathi can be had from the records available in Tamil Nadu Archives. The relevant records would tell the fact of his active participation in the extremist National Movement. Indeed, his activities are such as to make the authorities of taking some action against him. One gets the impression that he displayed the qualities of a staunch fighter for the freedom of his motherland.

I shall give just one or two references

- i) How and what activity of his, the Government thought of taking action against him.

- ii) How that he continued his political activity especially in editing a Tamil Political weekly in Pondicherry inspite of a ban order on the paper.

Sri Subramania Bharathi attended the 1906 Calcutta session of the congress and also the 1907 Surat Session is well established. He was one of the young men who arranged for B.C.Pal's visit to Madras in April, May 1907 and they tried to arrange for B.C.Pal's visiting other centres besides Madras in Tamil Nadu. He was active in organising propaganda for the new party, party of the followers of Tilak. He addressed a number of meetings - quite a number in 1907 and 1908.

The breaking of law on 9th March

There was a procession to celebrate the release of B.C.Pal. Permission to play music in the procession was refused. Inspite of that the procession marched playing music. Here is what the police Commissioner in a detailed official letter dated 12.3.08 to the Chief Secretary.

"On the 9th March, 1908 all the procession started from different parts of the City towards the South Beach, where a public meeting was convened. The procession were orderly till they reached the Victoria Hostel where music was commenced and used till they reached the South Beach. It was considered inexpedient to interfere at this stage as the processionaries were defiant and in an excited state. The Police did not, therefore, interfere with a view to avoid any disturbance".

After the procession met on the foreshore of the South Beach two of the Speakers named Subramanya Bharathi and Ethiraj Surendranath Arya in the course

of their speeches said that in defiance of the Commissioner of Police Order they used music and that the audience should take on oath that they must be within the legal bound of law as far as it did not interfere with their natural rights but when it did so they must infringe the same and break the law.

The musicians who played the music are noice to be convicted under the City Police Act. If they state before the court that they played the music of their own accord without being engaged either by the organisers of the procession or by the aforesaid two speakers it will be difficult to saddle the responsibility upon the persons who really abetted the Commission of the offence under the City Police Act. Unsuccessful prosecution would merely make martyrs of comparatively insignificant men.

"My chief object in writing to you is to ask for instructions whether notice is to be taken of the abettors.

The Chief Secretary wrote to the Commissioner of Police on 18.3.08

I am to tell you that you should take steps to bind over Subramanya Bharathi and Ethiraj Surendranath Arya to keep peace, if you think there is sufficient evidence to prove that they incited the crowd to break the law"

This could not be done as the Police Commissioner reported that the evidence they had was not as strong as it might be. . . as the reporters of the 'Mail' and the 'Times' have not preserved the actual notes they made at the meeting."

(G.C.Ms.No.1729,Judicial,dt.29.12.08)

The Indian News paper dated 14.3.08 wrote under the heading Mr.Pal's release and the Police", as follows:

"The Commissioner of Police had ordered that no music could be taken with the procession. Some of us decided to defy this order because we thought that it was not only illegal but also inconsistent with the rights of the people. We were prepared even to go to parison* for this purpose. The music started from the Gosha Hospital¹ and it was expected that the Police would forthwith begin to take the people. But perhaps they realised that they were not a match for tens of thousands of people with a firm strength of mind (N.NR.1908 p.197)

Action under sec 124-A and 155-A of the I.P.C. was actually suggested by the Commissioner of Police. In a letter dated 24.6.1908 he forwarded two speeches of Subramanya Bharathi made on 9th March and 10th May at public meetings on which he had obtained the opinion of the Advocate-General that those speeches were obnoxious to Sec.124-A and 155-A; and sought an order of the Government authorising the institution of proceedings against Subramanya Bharati also.

The notes circulated by the Executive Councillors and the view of the Governor show that but for the fact that the question of prosecution was raised after a delay of some weeks, and the difficulty of getting oral

evidence satisfactory enough to get a conviction, sanction might have been given by the Government to prosecute. One of the Executive Councillors had written that the Commissioner of Police should be asked to proceed under Sec.108 G.P.C. (proceedings to call upon a pawn to furnish security for good behaviour) against Subramania Bharati. But the Governor, had observed.

" I would have agreed to prosecution in this case had there not been such unconscionable delay.

" To prosecute now looks like panic or vindictiveness

" It is now too late in my opinion to institute proceedings".

(G.C.No.923, Judicial, dt.4.7.08)

Bharathi addressed quite a few political meetings as seen from a perusal of G.C.No.920/921, Confidential Judicial dt.3.7.08. In the G.C. file relating to the sanction of the prosecution of Ethiraj Surendranath Arya for seditious activities a reference has been made that 7 meetings was held in the city from 9th March 1908 to 25th June 1908. In one of these meetings Bharathi was one of the main speakers.

According to a Police report on 25th June 1908 at 9.00 P.M. a body of members of the Chairman Jana Sangam under the leadership of

- 1) C.Subramania Bharathi
- 2) Muthia Doss and
- 3) Ethiraj Surendranath Arya

started out from Parthasarathi Temple, Triplicane, shouting Vanda Mataram and announcing to the Public that there would be a Bhajana and a meeting at Parthasarathi Temple in honour of the arrest of Bal Gangadhar Tilak".

The India Paper

The Tamil Weekly Newspaper India was started in May 1906. It has published the views of the extremist group in the Congress and gave news about their activities. Sri Subramania Bharati was the actual editor of the paper. In August 1908 the nominal proprietor and editor of the paper, Mr.M.Srinivasan who was arrested and tried for publishing seditious articles and sentenced to five years. The press and the paper were shifted to Pondicherry in September 1908.

Banned but revived and banned again

The general impression among many Tamil readers of the weekly paper of Subramanya Bharati is that the weekly paper 'India' which was shifted to Pondicherry in 1908 and which he edited in Pondicherry from October 1908, ceased publication after March 1910. The Madras Government in its G.O.No.424, Judicial, dated 18.3.1910 "declared forfeit all copies of 'India' and 'Suryodayam', whenever found. But the records available in the Tamil Nadu Archives shows that the paper was revived. Two issues of its publication on 2nd July and 23rd July, 1910 bearing Volume 2 No.28 and 29 respectively came to the notice of the Government of Madras and by an order

dated 12.9.1910, the paper was declared forfeited to His Majesty. The order reads as follows:-

The following notification will be published in the Fort St. George Gazette:-

NOTIFICATION

'Whereas the Tamil Newspaper 'India' published at Pondicherry, which has now been revived after a period of Cessation contains matter, which in the opinion of the Governor-in-Council, is calculated to bring into hatred and contempt and to excite disaffection towards the Government established by law in British India and is therefore of the kind described in Section 4. Sub-section (1) of the Indian Press Act, 1910, the Governor-in-Council is pleased to declare, in exercise of the power conferred by Sec.12, sub-section (1) of the said Act, that the newspaper is forefeited to His Majesty.

(True extract)

W.S.Meyer,

CHIEF SECRETARY

We can conclude from the above 1) that Subramanya Bharati and his associates contained their political activities from Pondicherry.

ii) that through the India Paper (which had a large circulation in South India and also among Indians in Burma and Malaya) anti-British and anti Imperialist activities were published and political propaganda carried on

and (iii) that inspite of the ban on the paper in March 1910, attempts were made to continue its publication and this activity ceased after July 1910.

Sri Subramanya Bharati was continued to be a political suspect, a dangerous seditionist, beyond the reach of

the British Indian law. He is listed among the political suspects whose correspondence has been intercepted.

Interception of correspondence

Following the Ashe Murder and during the investigation of the case, the Police authorities wanted and obtained from the Government an order for the interception of all postal articles addressed to and sent by the political suspects in Pondicherry, Sri C. Subramanya Bharati was one of the person.

(From the G.O's 1396, Judicial,
dt. 4.9.1911 and 1782,
Judicial dt. 18.11.1911)

NOTES

* Note that some were prepared to go to jail defying the ban

1. Gosha Hospital - Now called Kasturba Gandhi Hospital.

EXCITING CASES OF SATI IN TAMIL NADU IN THE 19th CENTURY

By: C.Paramarthalingam,
Lecturer in History.

Right from time immemorial innumerable excrescences have crept into the Indian Society. Something was basically wrong with this society. Remedy had proved worse than malady. Even the Buddha could not succeed. It was time the society was reformed.

Sati or self-immolation was one such social disability as to make the Indian Society evil-ridden. Women had been looked down upon. Society was under the hypnotic influence of priesthood which cashed in on at its sweet will. It took possession of the jewellery of the woman who committed Sati, a reason attributed to the prevalence of this nefarious custom. It made its impact felt upon Tamil Nadu also - region located in the tip of the Indian sub-continent a fact which could not be denied, that the whole of India was submerged with the influence of the 'twice born' - a honorific attributed by man to distinguish man an abominable human factor. In this hand-out an attempt is made to study how this obnoxious custom snatched away the lives of three women in Tamil Nadu in the 19th Century - a land famed for Bhakti, Buddhi and Mukti.

'Sati' is a Sanskrit word which means a chaste wife. In English it is used as feminine noun which takes the verbal root 'Sati' which means truth.

Therefore, a Sati was a widow who was deemed virtuous as she took to burning herself on the funeral pyre of her husband. In the opinion of S.C.Sarkar "it is referred to in Vedic literature and mentioned in the Puranic tradition also".¹ This practice was prevalent among the royal families, though there had been many instances of private Sati.

In Tamil Nadu the first reported Sati took place in Tanjore in 1802 when the Rajah of Tanjore, Rajah Amir Singh died. He had four lawful wives, out of whom the Brahmin priests selected two for Sati. Necessary arrangements were made for the ceremony. Very near the place a pit measuring 12 to 15 feet square was dug. Inside the ditch a pyramid made of sandalwood was erected. Upon the pyramid a scaffold made of the same wood was made. The pillars that supported the scaffold were arranged in such a way as to be removed easily so as to cause instant death. Ghee was filled in brass jars so as to hasten combustion.

On reaching the spot the victims took the usual ablutions and mounted the pile and lay on either side of the deceased king, with their hands joining across the corpse. Then the Brahmin priests loudly recited several mantras, sprinkled holy water on the corpse, poured ghee on it and set fire to it. When the fire was lighted with fire, the props were removed and the entire structure collapsed. Their relations who stood

around the pile called them by their names and the Abce Dubois, a French missionary and eye-witness says the word 'Yen' (ஏன்) (What) was heard ?²

The second Sati took place in 1813 near Kumbakonam at a place called Agramangudy. One Narnapiah of the said village died at noon of the same day. His wife Kaveri Ammal burnt herself with her deceased husband, though attempts were made by the acting Darogah of Papanasam to retrieve the victim but before he could reach the place she was burnt.³

In 1876 a private Sati took place at Tirunelveli wherein a widow dug a ditch in her house and covered it with sandal wood. Dressing herself as a bride and closing the doors, she lighted the pyre and jumped into it.⁴

Besides these three cases of Sati, several other cases also took place and further research will throw more light upon this subject.

Attempts had been taken to abolish this institution in Tamil Nadu in 1813 when G.M.Lushington became Magistrate of Tanjore. Lord William Bentinck, "a reformer by temperament" became Governor-General in 1828, who, in consultation with Mohan Roy, caused the passage of Act No.XVII of 1829. This Act came into being in Tamil Nadu in 1830 as Act No.I which declared that "the practice of Suttee, or of burning or burying alive the widows of Hindus, is hereby declared illegal and punishable by the Criminal Courts".⁵

Though Sati had been statutorily abolished, unlawful incidence of Sati had been reported. Reform as Swami Vivekananda said, to be effective, should come from 'within', mind being the fulcrum of human activities. That reform has failed in India could be testified to the fact that it has been 'a paper reform only'. As long as in India precept is not coupled and combined with practice, epithets like 'social reform' or 'social transformation' will remain a distant dream to realise. Social reform bodies like the Brahmo Samaj, Arya Samaj, Prarthana Samaj and Theosophical Society failed in their objective because they tried to purge the society of its impurities only outwardly. The scum remained inside. Only the pragmatic application of social reform alone could solve the social malaise with which the Indian Society is afflicted. For economic uplift there should be social integration and social reformation. It is hoped that a casteless society will be a fitting answer to the present disorder. As R.C. Majumdar observes, "the abolition of Sati and other cruel practices gave a fillip to the movement for social reforms"⁶ which is still in the process and has, as S.Natarajan has pointed out, manifested itself in the form of social welfare a dream which our forbears dreamt to make it a reality as was the case with the symbolic vedic age that every one should have food, clothing and shelter and visualise a universal brotherhood a dream which has yet to be realised as the object of which has been distracted a lacuna to be plugged before things go away.

NOTES

1. S.C.Sarkar. Some aspects of the Earliest Social History of India. n.d. pp.82-83
2. J.A.Abbe, Dubois, Hindu, Manners, Customs and Ceremonies (Tr) By Henry K.Beauchamp, Vol-II (Cxford 1897) p.359
3. Papers relating to East India Affairs viz. Hindu Widows and Voluntary Immolations (House of Commons, 1821) pp.269-270
4. Edward Thompson, Suttee (London 1928) page 125
5. Papers relating to East India Affairs op:sit, pp.44-45 Also acts of Fort St.George Regulation I of 1830, 2 Feb. 1830 n.p.
6. R.C.Majundar, History of the Freedom Movement in India, Volume-I (Calcutta 1971) p.270

THE FORMATION OF MADRAS LABOUR UNION

By: M.Sundararaj,
Library Assistant.

The emergence of labour movement in Madras caused the formation of Madras Labour Union in 1918 in the B.&C. Mill, opened a new chapter not only in the history of Tamil Nadu but also in India. Economic, Social and Political condition of Madras Presidency during the later parts of the 19th and the early parts of the 20th centuries directly and indirectly caused the formation of the Labour Union. Economically the people of Madras Presidency were mostly agriculturists and their Material position was deplorable during the early parts of the 20th century. Frequent failure of monsoon changed many land holders as landless paupers. Lack of rain caused frequent occurrences of famine which compelled the farmers to vacate their villages or to die due to starvation. Among the people who vacated the rural areas, majority migrated to urban areas, with the hope of getting employment opportunities such as coolies in different establishments.¹ Among the migrants, people around the Madras City areas migrated to Madras where they could find some means for their livelihood.

Decline of Handloom Industry during the 19th century due to Industrial Revolution resulted many handloom workers as unemployed.² Their unemployment

problem automatically attracted their attention on Madras City where B.&C. Mill and Choolai Mill used to provide little employment opportunities. Hence the failure of traditional works i.e. agriculture and weaving paved the way for the growth of population in the Madras City's Industrial and Commercial Areas.

The condition of workers in the industries and factories was intolerable. They were poorly paid and the sanitary condition of their working as well as dwelling areas were not upto the mark. In addition to that they had to work 11 to 12 hours in a day with half an hour lunch break. Above all women and children who worked in the industry also met the same sufferings of other labourers.³

Among the workers most of them were illiterate and had no intention to continue their work in the industry. Whenever they found an opportunity to continue their agricultural work, they would simply leave the firms and proceeded to their villages to work in the farms. Hence it was very difficult to organise them to fight against their employers to redress their grievances. In addition to that the labourers were belonging to different castes and religious and there was no unity among them. Their communal and religious factions prevented them to be united for common ends. The domestic life of the workers were also not satisfactory. Their poor income was not sufficient to run their family which consisted of not

less than 4 children mostly. The poor income of the family compelled the female members of the family to work. Above all the workers had little morality and indulged in social vices such as taking intoxicating liquor, doing prostitution and so on. Poverty changed many women as prostitutes for saving the lives of their family members.

The increase of promiscuous life in the B.&C. Mill area caused the increase of V.D. which urged the Corporation of Madras to establish venereal hospital in the Mill centre in 1924.⁴

Politically Pandemonium prevailed everywhere in regional, national and International level. In the regional level there preisted different factions for political and social ends. The congress party had different groups which tried to supersede each other. During the first decade of the 20th century the Egmore Group and Mylapore group headed by Kasturi Ranga Iyengar and C.P. Ramaswami Iyer respectively tried to prove their supremacy in the sphere of freeddom struggle.⁵

Anne Besant's Home Rule Movement added new dimension in the area of national movement. She utilised the Theosophical Society for her political purposes. The Theosophical society contributed eminent personalities known as George Arundale who worked for the upliftment of working class. Anne Besant's Affectionate position of the Brahmins in political and social matters

provoked the resentment of non-Brahmins towards Anne Besants and the Brahmin community which paved the way for the formation of Justice party in 1916, by Dr.T.M. Nair, Sir Tyagaraja Chettiyar, Panagal Raja etc.⁶

Nationally the Government of India was pre-occupied with internal civil wars and external threats due to First World War. Internally seditious activities were going on as a part and parcel of national movement.⁷ Internationally the out break of First World War brought England in a dilemma and she had to defend her Indian colony and others. The outbreak of the war had its repercussions in the Trade Union Movement in Madras. The out break of the Russian Revolution 1917 added new inspiration to the working class to be united for the common ends.

While the poor financial position of the labourers and the exploitation of the employers were going on one side, the working class and some social service agencies took some measures to safeguard the rights and privileges of the labourers. In Calcutta the working Men's Mission was established in 1878 under the auspices of the Broahmo Samaj which established night schools for the labourers to preach religion and morality. In Bombay Lokhande established the Bombay Mill Hands Association in 1890 for the welfare of the Labourer community. Later in 1897 the Amalgamated society of Railway servants of India and Burma was registered under the Indian Companies Act in India.⁸

The formation of labour organisations during the later parts of the 19th century had little effect because of the non-co-operation of the workers and the adamant as well as autocratic attitude of the administrators towards the workers. At the same time their struggles for better payment and other sanitary conditions, succeeded in due course. In 1908 the Indian Factory Labour Commission was organised by the Government of India.⁹ Then in 1911 the Indian Factories Act (Act No.XII) was passed by the Government of India.¹⁰ Even the Indian Factories Act did not satisfy the labourers who struck work in the Railway workshop in Madras, in 1914.¹¹ Again in 1916 the Government of India formed the Indian Industrial Commission for the increase of productivity because the First World War collapsed the economy of England and her colonies. The commission arrived Madras B.&C. Mill and other Industrial Centres.¹² T 4748

All the attempts of the Government were concentrated for the increase of productivity not for the welfare of the workers. The discontented workers had little opportunity to organise themselves for fighting their common needs because the Management used to take drastic steps such as dismissal and other criminal charges on the labour leaders who worked in the firms. They normally expressed their grievances to the outsiders when they had an opportunity to do so. Hence Labour Movements were organised by sympathetic non-workers with

the co-operation of the working class. In Madras G.Selvapathy chetty an amateur took the lead of labour movement during the first half of the 20th Century. His deep involvement into the affairs of the working class effected the establishment of Madras Labour Union in 1918 and other workers union in different organisations.

Ganda Chelvanathi.chetty was born on 9th September 1892 in George Town, Madras. He belonged to a humble middle class Baliya Community and had little education.

Varathiah Chetty, the father of Chelvapathy had a Bangle Industry consisted of 16 to 20 workers in the Samarapuri Mudaliar House, General Muthiah Mudali Street, George Town. He manufactured Bangle which had a good demand in Corneol and Cuddapa districts in Andhra.

Varathiah Chetty had a religious Sabha named ^hVENKATESA BHATHA GANA SABHA AND most of the members of the Sabha were the workers of his Bangle Industry. Chelvapathy took an active role in the functions of the Sabha such as Lectures, Bajanahs and so on. When his father died in 1908 Chelvapathy took up the whole responsibilities of the Sabha and changed the name as Sree Venkatesa Gunamirtha Varushni Sabha.¹³ He became the secretary of the Sabha and took an active part for its development. He made the religious Sabha popular by conducting periodical Meetings with eminent persons which were held at No.52, Ramanuja Nilaiam,

Demellows Road, Most of the participants of the meetings were the workers of the B.&C. and Choolai Mill. Most important persons who presented their speeches in the Sabha were Justice T.Sadha Siva Iyer, Justice V.Srinivasa Iyengar, S.Srinivasa Iyer (Advocate General) Thiru V.Kalyanasundaram Mudaliar, S.Sachithanandam Pillai, V.C.Chidamparam Pillai Selva Kesava Raya Mudaliar, (former Professor of Pachiyappas College) T.Venkatarama Iyer, Devan Bahadur, L.A.Govinda Raja Iyer, S.Duraiswamy Iyer, S.Sathyamurthi etc.¹⁴ strictly speaking, he was impressed and influenced by these people.

During the period of 1st World War (1914) Chelva-pathy and his friend Ramanujalu Naidu discussed the matters of the war news in the Sudashmitran newspaper and explained to the mill workers. When the workers visited the Sabha they had a catalogue of complaints regarding their working conditions and the inhumane treatment of their Officials. Ramanujalu Naidu wrote anonymous petitions to the Officials of the mill by explaining the grievance of the workers and noted the reactions of the letters which were informed to Chelva-pathy and Ramanujalu periodically by the workers. The miserable conditions of the workers persuaded Chelva-pathy which ultimately urged him to start trade union work.

LABOUR MEETINGS

In order to solve the problems of the labourers they started to organise labour meetings in the name of

the Sabha. Hence a meeting was conducted in August 1917 under the presidentialship of one Vaishnava religious speaker, N.C.Kannapiran Mudaliar.¹⁵ He quoted the difficulties of the heroes in Ramayana and Mahabaratha for giving some consolation to the ill-treated workers.

Day by day complaints of the workers increased such as token system to use the toilet, 30 minutes interval during lunch hour, long hours work (12 Hours) poor wages, considering late as absent etc. The most striking incident which call the attention of Chelvapathy and Ramanujalu was the beating of a worker in disgraceful manner.¹⁶ One worker wanted to go to the toilet urgently. When he asked his superior for permission, he was replied to wait until the arrival of the person who had gone. He could not bear it and defeated there. His superintendent compelled him to clean the place. Out of oppression he did it. This matter was brought to the notice of Chelvapathy and Ramanujalu who reported this incident with other grievances to Dewan Bahadur Gootri Kesavapillai who reported the matter to Karunakara Menon, the Editor of "Indian Patriot" which published the matter. Later the same news was published in Hindu, Sudeshmitran and other papers which gave a new impetus to the workers for agitation.¹⁷

EPOCH MAKING GATHERING OF MORE THAN 10,000.

On 2nd March 1918 Chelvapathy and Ramanujalu organised a labour meeting under the auspices of the Sabha at

Tangaramanujammal Bungalow. It was presided by honourable magistrate, Sudersans Mudaliar.¹⁸ In this meeting Thiru V.Kalyanasundaram Mudaliar, the great Tamil Scholar delivered an inspiring speech in the gathering of more than 10,000 people mostly the workers of Buckingham Carnatic Mill and Choolai Mill.¹⁹ He gave the workers some new spirit and confidence. In this meeting the idea of forming the union was confirmed.

The president of the meeting who came under the impression that it was going to be a religious meeting objected the speech of Thiruvika. The objection was put down by Chelvapathy in his vote of thanks address.²⁰ Chelvapathy and Ramanujalu decided to consult Mrs. Besant for presiding their proposed labour meeting. For that they went to the "New India" office of Besant to meet her. But she was not there in the New India Office. Then they explained their plan to B.P. Wadia for forming the labour meeting. They asked B.P. Wadia to preside the labour meeting and the latter accepted the offerings. By their request Wadia came in front of the mill along with Chelvapathy and Ramanujalu and saw the workers who were running to the mill during their lunch hours like race horse. After that some meetings were conducted in the name of the Sabha.

Governor Lord Pentilard warned Wadia not to indulge in the labour matters and asked him to decline his proposal for his presidency in the

labour meetings because any strike would affect the supply of Khaki cloth to the soldiers. The Khaki cloth was produced by the B.&C. Mill in large scale and was supplied to the soldiers who fought in the side of Britain.²¹

In the midst of so many hardship and difficulties the Union for workers was formed on 27th April 1917 under the presidentship of B.P.Wadia and Chelvapathy and Ramanujalu as secretaries. Sella Guruswamy Chettiar, Thiruvika and Diwan Bahadur Kesavapillai were the vice presidents.²² The Union was named as the Madras Labour Union.²³

Along with the Madras Labour Union Chelvapathy started 20 Unions in Madras.²⁴

In order to curb and curtail the powers and prestige of the Madras Labour Union the B.&C. Mill management established the B.&C.Mill Management Welfare Committee under the supervision of Anthoni Pillai the retired Police Inspector. To attract the workers, the welfare committee in the hands of the management organised sports day and other functions which were presided over by Lord Koshan, the Governor of Madras who gave presents to the children and other Participants.²⁵

Prior to that Chelvapathy organised a workers rally and explained and clarified elaborately the intention and back ground of the welfare committee which was setup to crush the labour movement. He requested the

workers to boycott the functions at any cost. In the function the workers participated which realised the authority of mill about the influence of Chelvapathy on labourers and the dominant powers of the Madras Labour Union. The B.&C. Mill Management decided to dissolve the welfare Committee.²⁶ He along with Ramanujalu arranged weekly, monthly and annual meetings in the Union. Thiruvika states that Chelvapathy and Ramanujalu were his Bharatha and Lakshmana.²⁷ During the strike period in the mill he did meritorious service by distributing the donations collected from business people and other organisations especially the M. & S.M. Railway Union. During the 1920-21 strike Gandhiji sent Rupees 30,000 for the labourers in the mill and the amount was distributed to the workers sincerely.²⁸ During the strike period the Union gave Rs.10, 7 and 3 to the affected labourers according to their grade.²⁹

FOUNDING THE MADRAS LABOUR UNION OFFICE

Chelvapathy wanted a separate owned building for the labour Union Office. For that he bought the Anantiariyan building owned by Anantianian Iyengar, who was the close friend of Chelvapathy. Then the building was demolished and it was planned to construct a three storied building. Due to the lack of money he arranged lottery prize. The lottery tickets were sold only to the Mill workers. Each ticket cost one rupee.

Thus he collected a small amount and started the construction of the building. The foundation stone was laid by Thiru Vi.Ka in 1931³⁰ Many workers gave donations for the building. Atlast he borrowed Rs.2,000 from the port Trust Union in which he was the founder president. The building was opened by Diwan Bahadur Kesavapillai on 16th September 1931 and was named as Chelvapathy Ramanujalu Nilayam.³¹ Thus the untiring efforts of Chelvapathy resulted in the erection of union office building.

In the labour office he established a printing press and started one newspaper called the "Indian Tozhilali".³² He thus educated the labourers by his writings which paved the way for the involvement of workers in the freedom movement. For starting the printing press he was helped by MANICKKAM MUDALIAR, the Proprietor of Nelson Company, who supplied all the materials related to the press.

In 1932 the Madras Labour Union was recognised by the Mill due to the efforts of B.Siva Rao, the then president. The working hours was reduced from 12 hours to 10 hours and then from 10 to 9 hours. Wages of the workers were raised from Rs.100 to 150 and 15 days leave with full pay was allotted. The workers were also given 15 days pay as bonus and 13 days holidays per year. Again they were provided quarters, co-operative stores, canteen facilities, free medical aids, equal promotion

to Indians on par with Europeans upto supervisory grade and other welfare facilities.³³

FOUNDING OF THE RAILWAY UNION

The Railway workers were the victims of the European officials who treated them as plebeians. They had no organisations to raise their grievances. Due to intolerable conditions the workers in the Perambur Railway Workshop protested against the authority in 1905 by sitting down in front of the workshop gate. The result was that the sponsors of the sit down strike were severely punished without any consideration.³⁴ In order to get some relief from the authority, the workers in the Perambur Workshop approached the Madras Labour Union Leaders especially Chelvapathy and Ramanujalu to help them. The outcome was the establishment of the Madras & Southern Maratha Railway Union.³⁵

For the preliminary action, Chelvapathy and Ramanujalu organised the Railway workers and conducted the first meeting near the Kasi Viswanatha Temple, Ayana-varam in 1919. But the meeting was disturbed by the hired gundas of the factory authority. Before taking any decision the meeting was collapsed.³⁶ Police supported the authority by keeping quiet.

The second meeting was organised by Chelvapathy & Ramanujalu near Kalavala Kannan Chetty High School on the bank of a tank in Perambur. The meeting was presided by V.O.Chidambaram Pillai.³⁷ When the meeting

commenced the same rowdies created confusion. Here also police did not take any step to control the confusion. Immediately Chelvapathy rushed to the C3 Police Station and complained the matter to the Sub-Inspector, Huzian who came to the spot with Chelvapathy by his bike. But his intention to help Chelvapathy by creating peace in the meeting was spoiled by the moffussil police which persuaded the Sub-Inspector not to involve in it. Thus the meeting ended in failure and fiasco.³⁸

Then the third meeting was organised on the bank of a tank at Seematramman Koil, Perambur on February 7th, 1919 without any announcement. Chelvapathy collected some Railway workers who were returning to their home after work and conducted the meeting.³⁹ In this meeting the idea of forming the union was confirmed with Arundale as president.

The fourth meeting was the epoch making event in the history of Railway Union. Chelvapathy and Ramanujalu organised the meeting in Jamaliya house near Thankavel Mudaliar betel field, Perambur. Chelvapathy and Ramanujalu took precautionary measures to defend the meeting. They collected some 200 well bodied mill workers and gave them sufficient instructions to check howling and other trouble some activities. Arundale was elected as the president though he was not present in the meeting. Thousands of Railway workers and mill workers gathered.

Even the railway workers who returned to home after work, stopped the train and participated the meeting. V.O.Chidambaram Pillai delivered an eloquent speech which attracted all the people. Chelvapathy and Ramanujalu were made as the Secretaries of the union and the Chelvapathy continued the Secretaryship upto 1921.⁴⁰

He started the City Police Union in 1920. Madhavan Naidu, a police constable requested Chelvapathy to form one Union for the police. The inaugural meeting was held in the permises of the corporation bus stand situated at the back of Ripon building. At first Chelvapathy invited Lord Govinda Dhas to take the presidentship. Due to the involvement of Lord Cunninkam, the then Commissioner of Police, lord Govindadhas declined the offering. Later Chelvapathy approached S.Kasturi Ranga Iyengar, the Hindu Editor and he accented the offerings and took the presidentship.

Salem Barister Aadi Narayana Chettiar was made as the Vice President and treasurer and Chelvapathy was the General Secretary. The office of the Union was situated in Chindadharipet. After two years the parliament passed a resolution not to allow outsiders to involve in the police matters. The violated persons would be fined along with imprisonment. So the former president and Secretary (Chelvapathy) left the union and was later occupied by Mahommad Ibrahim, head constable as president and Madhavan Naidu constable, as Secretary. Within few months they lost their jobs

T 474 R

due to their involvement in the union matters. Severe charges were framed on them and the union declined soon.⁴¹

In 1920 he founded the Tram Ways Union. One retired constable Sriramalu Naidu, worked as a driver in the Tram way and he approached Chelvapathy to form a union for the Tram way workers. The union meeting was held in front of the Madras Police Court. E.Lashmana Iyer (Barat-law) was made the president and Sriramalu Naidu as the Secretary. Chelvapathy became the adviser of the union. The office of the union was situated in Chindadharipet.

He formed the printers union in 1920 with Thompson printing Company and other printing press workers. Hari Sarathama Rao and M.S.Subramaniya iyer (Sub-editor of Sudesmitran) as president and vice-president respectively. Chelvapathy was the organiser and secretary. Later this union declined.

He started the Match Factory Union in Tiruvottiyur in 1920. He deputed Duraiswamy Naidu and Varatha Raja Mudaliar to look after the administration. Later by the involvement of P.R.K.Sharma, the Madras Union members withdraw.

The Ranipet labour union was found in the Parry Company by Siva Rao. After him, Chelvapathy became the president.

Chelvapathy started the buttlers union and later it was taken over by M.C.Raja, a prominent Harijan leader.

He also started the Barbers Union, Madras Port Trust Union, etc. One central board was organised for all these unions. Later the central board lost its importance due to the negligence of the leaders.⁴²

The establishment of subsequent labour unions in different firms proved the popularity of the Madras Labour Union. Chelvapathy Chetty and his associates went a step further and organised the Madras Labour party in 1950 with Chelvapathy as president, B.P.Wadia & Shiva Rao as the patrons, Ramanujalu Naidu as the Vice-President, V.R.Ramachandran and Teenaraj as Secretaries and C.Ramanujam as treasurer.⁴³

The formation of Madras Labour Union gave new impetus to the workers to fight for their grievances. Subsequently many long drawn problems such as 12 hours work, minimum pay, poor sanitary conditions and so on were solved by the efforts of Labour Union. Labour Union gave new confidences to the working class to fight against their employers for achieving their demands. During the later period the cold war between the workers and employers burst into hot wars in the form of strikes and lock outs. In order to make a cordial relation between the employees and the employers Government began to pass labour laws by which the involvement of Labour Unions was considered. Labour Union movement produced eminent labour and political leaders such as S.C.C. Antony Pillai, Gurumurthy, V.P.Sinthan, V.V.Giri and so on.

NOTES

1. Penny F.E, on the Coromandal Coast, Smith, Elders and Co. London 1908. pp.20-25
2. Baliga B.S. Compendium on History of Handloom Industry in Madras, Government of Madras, Madras 1960 p.2.
3. Report of the Indian factory Labour Commission 1908. Government of India, Simla, Vol-11, 1908 pp.304-307
4. Annual Report of the Corporation of Madras, Health Department 1953, Corporation of Madras, Madras-1954 pp.13-15
5. Irschick Eugene F, Tamil Revivalism in the 1930 s, Cre-A : Publications, Madras-1986 pp.28-30
6. Irschick Eugene F, Politics and Social conflict in South India - The non Brahmin Movement and Tamil separatism 1916-1929, University of California press. Los Angels 1969 pp 173-175
7. Sedition Committee 1918, Report, Government of India, Calcutta, 1918 pp 115-117
8. Radhakamal Mukerjee, Indian working class, Hindikittabs, Bombay 1945 p.290
9. OpCit Report of the Indian factory Labour Commission 1908, Government of India, Simla Vol-II, 1908
10. Factories Manual, Government of Madras, 1925 pp.7-10
11. G.C.1303, Judicial 5 June 1914
12. Indian Industrial Commission 1916-17, Government of India, Calcutta, Vol-III, 1918
13. House of Binny, Inchcape and Co., Ltd. London 1969 p.184
14. Madras Labour Union 60th Anniversary Souvenir 1978, pp.9-10
15. Interview with G.Chelvapathy Chetty, founder Secretary of the Madras Labour Union, Madras, 9th October 1981.
16. Ibid
17. OpCit. Madras Labour Union 60th Anniversary Souvenir p.11
18. State Bank of India Officers Association (Madras Circle) 13th Annual General Conference at Madurai 15 & 17 August 1981, p.19
19. OpCit. Madras Labour Union 60th Anniversary Souvenir p.11
20. Thiru V.Kalyanasundaram, Thiru Vi.Ka.Vazhkkai Kuruppukkal (Tamil) Madras Vol-II, 1969 p.458

21. Interview with Chelvapathy Chetty on December 2nd 1981.
22. Opcit Thiru Vi.Ka.Vazhkkai Kurippukkal p.456
23. Ibid p.546
24. Opcit.Madras Kabour Union 60th Anniversary, p.12
25. Guruswamy forum, issued by in memory of S.Guruswamy, former president.
26. All India Railway Federation, Bulletin, No.33 May 1981. p.4
27. Ibid. p.4
28. Opcit Thiru Vi.Ka.Vazhkkai Kurippukkal p.12
29. Opcit.Madras Labour Union 60th annual p.12
30. Interview with Chelvapathy Chetty, on 2 December 1981
31. Opcit Thiru Vi.Ka.Vazhkkai Kurippukkal. Vol.11 p.512-3
32. Inagural stone ^MMadras Labour Union Cffice, 172, Strahens Road, Madras-12
33. Opcit Guruswamy Forum p.4
34. Ibid. p.6
35. Ibid. p.7
36. Interview with Chelvapathy on 2 December 1981
37. Ibid
- 38 Ibid
39. Southern Railway Employees sangh diamond Jubilee Souvenir, 1979, p.85
40. Ibid. p.85
41. Interview with Chelvapathy Chetty 4th December 1981
42. Ibid p.3
43. Madras Labour party letter head, 1950;
Resolutions of the General body meeting,
Madras Labour party 1950 (Notice)

PRIVATE RECORDS AN OUTLOOK

By: R.Sundaresan,
Research Assistant.

As we know, it is the business of history to discover and to express the truth about the past that is to distinguish between fact and fixation. If you can gain the spirit of scientific historical research, you will learn to love truth and avoid, falsehood. You will always be anxious to know and careful to speak of events as they really happened. You will also be ready to take a reverent and affectionate care of everything which can instruct us about the past whether these memorials are coins or incised tablets, palm leaf, books or ancient buildings.

In the country like ours, the private records are in abundance. Due to lack of facilities and care they were become victims of natural calamities or destroyed by pests. The owners of the records do not care about their survival and its usefulness to our society. Ancient Tamil classics were also in the same fate and were saved from their extermination by Tamil Scholars like Dr.U.V.Swaminatha Iyer who have published many Tamil literary works from the palm leaves. He has unearthed many literary works from the private owners of Adheenams and maths in the last century.

In the recent times, the Government have taken steps to unearth the private records. For which the Government of Tamil Nadu have constituted an influential committee viz -The Regional Committee for Survey of Historical Records to survey the historical records available in private

custody and to make them available for historical research.

At the instance of the Government of Tamil Nadu, Commissioner of Archives and Historical Research persuaded the District Collectors to organise District level Committee which resulted that about 13 districts have come forward to organise District Level Committee.

The District Committees in their pursuit, holding meetings and propagate aims of the survey of historical Committees and the necessity of acquiring important historical records from private parties.

The District Committees of Salem and Pudukkottai Districts have brought out quarterly journals called "மாவட்ட வரலாறு ஆவண ஆய்வுக்குழு செய்தி மடல்" in which interesting articles on historical monuments and proofs of rare records collected are published. A rare possession of records which contains the signature of Tippu Sultan was found in Sudhari family, Ammapalayam village of Salem Jagir with the details of Inam granted by him to one Muslim Moulvi Hazarat Syed Athah Ullah Shah Sudhari. This item has been published by the Salem District Historical Records Committee in its issue for April '86. An extract of this record in Urdu Language has been reproduced in this issue.

GOVERNMENT ADVERTISEMENT

PUBLIC DEPARTMENT

Compiled by: M.Gopalakrishnan,
Assistant Commissioner

The Right Honourable the Governor in Council, considering the great advantages likely to result to the public by the establishment of a Government Bank, for the receipt and deposit of specie, and for the issue of Promissory Notes payable on demand, under the responsibility of Government, has been pleased to resolve, that on the first day of February next, a Bank shall be established and opened at this Presidency, and be denominated. The Government Bank.

2. That the Right Honourable the Governor shall be the Sole Director, and have the general Superintendence of the affairs of the Bank.

3. That the more immediate detail and management of the concerns of the Bank shall be vested in a Sub-Director, and Treasurer, and a sub-Treasurer and Secretary, assisted by a Cashier and Deputy Cashier; and such Sub-Director and Treasurer and ^{Sub-Treasurer and} Secretary, shall have authority to sign and give validity to the Notes to be issued by the Bank, and (with the previous concurrence of his Lordship as Director) to enter into all contracts and engagements for the purchase of Bullion, and for all other purposes necessarily connected with the general concerns of the Bank.

4. That all Notes to be issued shall be made payable on demand, and signed either by the Sub Director and Treasurer, or by the Sub-Treasurer and Secretary, and entered by the Cashier or the Deputy Cashier. And the Honourable company shall be responsible to the holders of the Notes so to be issued, for the due discharge of the sums expressed to be payable in such notes, and to the persons with whom any contracts and engagements may be so made, for the due performance of the same.

5. That in order to render the above establishment generally useful, His Lordship in Council has been further pleased to direct, that the several Collectors under this Government, shall be authorized to receive, and shall receive when tendered to them, the Promissory Notes to be issued by the Government Bank as Cash for the amount of the sums mentioned to be payable in the Notes. And that all such Collectors, and also all pay masters, and others, acting under the appointment of this Government, whose duty it may be to receive and pay money on account of the Honourable Company, shall have full power, on all occasions, to receive the Government Bank Notes as cash, and to give the same in exchange for cash.

6. That His Lordship in Council has been pleased to make the following appointments, viz.

Mr. Charles Harris, to be Sub-Director and Treasurer.

Mr. Richard Yeldham, to be Sub-Treasurer and
Secretary.

Mr. William M'Taggart, to be Cashier and

Mr. George M. Taswell, to be Deputy Cashier.

Published by order of the Right Honourable the
Governor in Council.

Fort St. George,
January 4, 1806

G. BUCHAN,
CHIEF SECRETARY TO GOVERNMENT

Source: Malabar Collectorate Vol. 8694.

VARIETIES OF CASH IN 1819-1820 IN SOUTH INDIA

By: M.Gopalakrishnan,
Assistant Commissioner

1. Gold moidare
2. Bengal Gold Mohur
3. Bombay old gold Mohur
4. Surat new gold Mohur
5. Madras new gold Mohur
6. Venetian
7. Behadry Pagoda
8. Sultany Pagoda
9. Ikary Pagoda
10. Aramba Pagoda
11. Chanamala Sultany Pagoda
12. New Chanamala Sultany Pagoda
13. Bangalore Vato Pagoda
14. Old Star Pagoda
15. New Star Pagoda
16. Porto Novo Pagoda
17. Escot Pagoda
18. Gold Rupees
19. New Gold Varai fanams
20. Old Gold Varai fanams
21. Badrachy gold fanam
22. Vavoo gold fanam
23. Sultany gold fanam
24. Anendarai gold fanam
25. Chalatundy gold fanam

26. Karavady old gold fanam
27. Gold Puthen
28. Madras Silver Pagoda
29. French Silver Dollar
30. English Silver Dollar
31. Madras Company Rupees
32. Mysor Rajah Rupees
33. Pandicherry Rupees
34. Sultany Rupee
35. Arcot Rupee
36. Bengal Sicca Rupee
37. Surat Rupee
38. Lungada Rupee
39. Padavashum Rupee
40. Chandanady Rupee
41. Malabar silver fanam
42. Madras Silver Double fanam
43. Bombay Copper Pices
44. Palghat Copper Kash.

Dear Sir

Having just heard that the
Malpola is still in the River, I am in hopes this
will answer you since my last the Gentleman is
arrived, by whom I recd. your favour of the 1st Instant.

I have already acquainted you of
the Revolution which has happened at Dilly, since which
the Nabob writes me, he has recd Advice that the
Afghans are marching towards his Provinces, he has
desired me as the strongest Arms to join him & has
offered to pay a dock of Rupees 100,000 per Month for the
Maintenance of the Forces, the Gentlemen here as
well as myself are of Opinion, the Offer is too
advantageous to be refused indeed our late Treaty binds
us to assist him, & I need not repeat that if this
Plunder gets into the Provinces there will be an end
to the Company's Affairs for some time but of the
Nabob's Army are already marched for Puna, & he
himself will leave Masadonee very soon with the
rest.

I hope my March on the 5th and am
close to Channagore, the Stated testifies some Reluctance
at our so attacking this Place, however I am in hopes we
shall not leave it behind us the Camp I believe
will move up on Monday, the Arrival of the Bombay
Troops with their on the Cumberland & the Sailors
coming from the Coasts will render our Force very
considerable & I hope all these Disturbances will be
at an End time enough for me to be with You in
Septr before which I had very little hope of seeing
Madras had nothing of this kind happened.

Copmibury Factory with a considerable
Quantity of Goods are restored & I believe the rest of
the Articles will very soon be complied with, the
3rd Stock will be paid in a day or two -

The Gentlemen of the Committee will
excuse my not writing them having but just time to
finish this I am

Dear Sirs

Very Aff^l Friend & humble Servt

Camp^r 11th March 1757

Robert Hume

AVANA AMUDHAM

LIST OF BOOKS RECEIVED IN TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY

DURING - JANUARY - MARCH 1987.

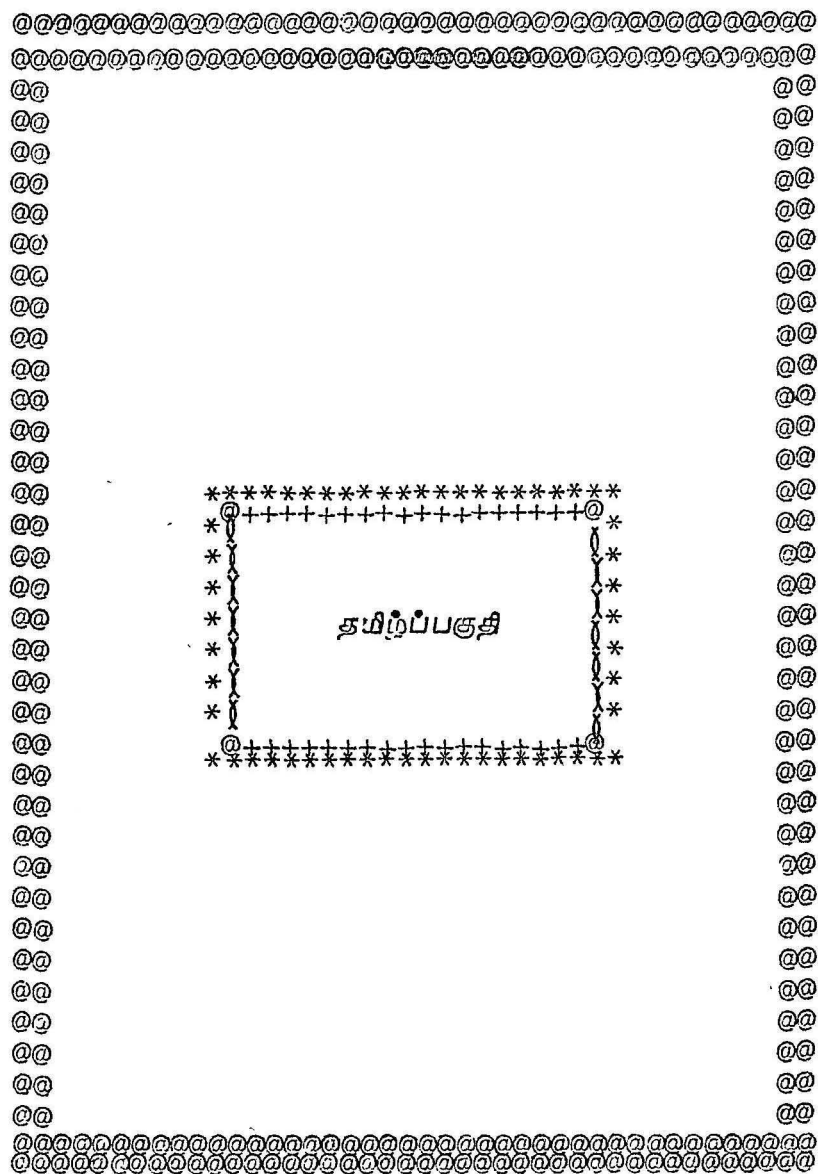
ENGLISH

Sl. No.	Author	Title
1.	Haruka Yanagisawa	Studies in Socio Culture change in rural villages in Tiruchirapalli district Tamil Nadu
2.	Narayanaswamy (B.V)	Economics of Indian Agriculture
3.	Kurien (C.T)	Poverty and development
4.	Paramarthalingam (C)	Social reform movement in the 19th century Tamil Nadu and its contribution to National integration(Thesis)
5.		Madhya Pradesh district Gazetteer (1). Chatarour (2) Dhar district (3) Ujjain "
6.		Haryana District Gazetteer Ambala
7.		Mauritius annual report of the Archives Department for the year 1985.
8.	Dr.Shalivi Kpooikar	History of Crime and punishment in the presidency of Madras in the 19th century (Thesis)
9.	Antony copley	C.Rajagopalachari Gandhijis Southern Commander 1986
10.	Rajmohan Gandhi	The Rajaji Story 1937-1972

Sl. No.	Author	Title
11.		Mikhail Gorbachev's address to the participants in the International forum for nuclear free world for survival of humanity
12.		Dialogue between trusted friends. Official friendly visit by General Secretary Mikhail Gorbachev to India November 1986.
13.	Dhasarathan	An annotated bibliography on modern tamil grammar and tamil hand books.
14.		Collected works of Mahatma Gandhi
15.	Report of the 4th Tamil Nadu Pay Commission 1985 - Volume-2.	

தமிழ்

வ. எண்	ஆசிரியர்	நூற்பெயர்
1.	நீலகண்ட சாஸ்திரி கே.ஏ.	தென்விந்திய வரலாறு முதல் தொகுதி.
2.	கோட்டிஸ்வரி ம.ச.	சுய நலம்
3.	தசரதர்	வலப்பை வாழ்த்து
4.	"	இலக்கிய உரையாசிரியர்களின் தொடரியல் கோட்பாடுகள்
5.	"	தற்காலத் தமிழக கவிதைகள்.
6.	"	நகராட்சிகளின் நிர்வாக அறிக்கைகள்
7.	"	தமிழ்நாடு சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள்.
8.	"	பாண்டிச்சேரி சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள்.

கோவையில் மராத்திய ஆவணங்கள் சேகரித்தல்

சு.முத்துசுப்பிரமணியன்,
ஆராய்ச்சி அலுவலர்.

கோவை மாவட்ட ஆவணக்காப்பகத்தில் 18ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உறுஞ்சுவை எனப்படும் மராத்திய ஆவணங்கள் 122 மரப்பெட்டிகளில் 85950 என்ற அளவில் சேகரிக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்த ஆவணங்கள் ஐந்து வகைப்படும்:—

1. நிர்வாகம்:

நியமனம், பதவி உயர்வு, தண்டனை, வரவசூல், வரி தள்ளுபடி, நிலமான்யம், ஜமாபந்தி, குத்தகை, ஆப்காரி தொடர்பானவை.

2. பொறியியல்:

ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், குளங்கள் கட்டுதல், செப்பணிதல், சாலைகள் அமைத்தல், வட்டாட்சியர் மற்றும் நிறுவன கட்டிடங்கள் கட்டுதல் தொடர்பானவை

3. நீதித்துறை:

குற்றவிசாரணைகள், எல்லைத் தகராறுகள், காவல்துறை ஆணைகள் தொடர்பானவை.

4. சமயம்:

கோவில் தேர்கள் கட்டுதல், கோவில் நிர்வாகத் திற்கென தர்மகர்த்தாக்களை நியமித்தல், கோவில் நிர்வாகக் கணக்கு வழக்குகள் தொடர்பானவை.

5. பலவகை:

பொதுமக்கள் மனுக்கள், யானைபிடித்தல், புலிவேட்டை மற்றும் பரிசுகள் அளித்தல் தொடர்பானவை.

ஆவணங்கள் பெரும்பகுதி மராத்தி மொழியிலும் ஒரு சில தமிழிலும் உள்ளன.

கோவை மாவட்ட ஆட்சியர்களாக அந்நாட்களில் பணிபுரிந்த ஆங்கிலேயர்களான தாமஸ், கல்லிவன், பெடரிக், கிளெமிட்சி ஆசியவர்கள் அவ்வப்போது வட்ட ஆட்சியர்களுக்கும் அவர்கள் மூலம் கிராம அதிகாரிகளுக்கும் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகள் தொடர்பானவை.

இந்த-முஸ்லிம் அறநிலையங்களுக்குமானியமாக நிலங்கள், தொகைகள் மற்றும் கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட விவரங்கள் (Vide page 316 of Table of contents-Vol.I Bundle Nos.6&7)

தாராபுரம் வட்டத்தில் மைசூர் மன்னன் திப்பு சுல்தானால் சபீஸா சாகிப் என்பவருக்கு மானியமாக நிலம் அளிக்கப்பட்டதும், அதற்கான நிபந்தனைகளும் அவற்றை அனுபவித்து வருபவர்களைப் பற்றியவை. (Vide page 394 of Table of contents, Vol.I)

சிழக்கிந்திய கம்பெனியாரால் கோவை மாவட்டம் கரங்கேயம் வட்டம் பட்டடி கிராமத்திலுள்ள ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவிலுக்கு மானியத்தொகை அளிக்கப்பட்ட விவரங்கள். (Vide page 404 of Table of contents Vol.I)

இறபோல வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் கொண்ட ஏடுகள் பல உள்ளன. சில ஏடுகள் மட்டுமே மேலே சொல்லப்பட்டுள்ளன. இம்மராத்திய ஆவணங்கள் பற்றி கட்டுகள் வாணியாகவும் ஆவணங்கள் வாரியாகவும் ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டுள்ள மூன்று தொகுதிகள் உள்ளன.

இப்படிப்பட்ட அரிய வரலாற்றுத் தகவல்களை கொண்டுள்ள மராத்திய ஆவணங்கள் கோவை மாவட்ட ஆவணக்காப்பகத்திற்கு கிடைத்த அரிய களஞ்சியமாகக் கருதப்படுகிறது.

இம்மாவட்டம் பற்றிய நிர்வாகம் மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு இந்த மராத்திய ஆவணங்கள் பெரிளும் உதவும் என்று கருதப்படுகிறது.

தமிழும் தன்மானமும்

குடந்தை சா. வேங்கடராமன்.

ஆசிரியர் ஓய்வாகப் புன்முறுவலொடு அமர்ந்திருந்தார். எதிரில் செய்தித்தாளின் கடைசி பக்கம் விரிந்திருந்தது. உள்ளே நுழைந்தேன்.

"வாரும், கவிஞரே, தலைவரைப் பார்த்து நமது விருப்பத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்று சென்றீரே, என்னவாயிற்று, வெற்றியா?" என்று கேட்டார்.

நெஞ்சம் நிறைந்திருக்கும் நேரங்களில் எனக்கு 'கவிஞர்' பட்டம் தருவது அவர் வழக்கம். அதற்கேற்ப 'நீ' என்பதும் 'நீர்' என்றாகி நீர்மைபெறும். கிடைத்த பட்டத்தை வீடாக்க நாளும் விரும்பவில்லை. "சொல்லும் படியுள்ள சொந்த அனுபவத்தை வெல்லும் தமிழில் விளம்பினால் கல்லும் உருகுமே, தேனருவி ஓடுமே, தெய்வம் உருத்தெரியக்காணுவதும் உண்டு" என்றேன்.

"வரும் வழியிலே உருக்கொண்ட பாட்டா இது?" என என்னைச் சீண்டினார்.

கற்றறிந்தோரால் அன்பொடு சீட்டப்படுவதிலும் ஒரு இன்பம் உள்ளதல்லவா,

"கடையேன் எனினும் கவிபாட வல்லேன்
படையே வானும் பயத்தால் - உடையேன்
மனம் நான் அடைந்தே வருவேன்நல் வெற்றி
இனங்கண்டு கொள்வீர் எனை"

என்தின்.

"ஐயா, கவிஞரே, சற்று நடந்ததை விவரமாக உரைநடையில் கூற இயலுமா?" என்றார். இன்றேல் தாளும் கவிதை நடைக்குத் தாவப்போவதாகவும் மிரட்டினார். வேறு வழியின்றி உரைநடைக்கு இறங்கிவர நேரிட்டது.

தலைவர் அவர்களைக் கண்டதையும், அவர் எனது கட்டுரைகளைப் படித்துப் பாராட்டியதையும், அடுத்த வாரம் நடத்தவிருக்கும் சிறப்பு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்க முழுமனதோடு இசைந்ததையும், எடுத்துக் கூறினேன்.

கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த ஆசிரியரின் முகத்தில் ஒரு குறும்புத்தனம் மின்னவிட்டு மறைந்தது.

"சரியான தொட்டாற்சிணுங்கியப்பா நீ" என்றார். முகமும் சற்றே இறுகியது.

"ஏனையா அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"பிறகென்ன, இதே காரியத்துக்காக நேற்று சீனியர் அட்வகேட் சிங்காரத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்தபோது எப்படி இருந்தது தெரியுமா உன்முகம்? ஏதோ பெரிய கம்பெனிகளுடன் தொடர்புள்ளவராயிற்றே அவர் என்றுதான் அவரிடம் உன்னை அனுப்பினேன். அவர் தலைமை தாங்க ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்காக கோபமும் அருகையுமாக வந்தாயே, நினைத்தால் சிரிப்புத்தான் வருகிறது" என்றார்.

"ஐயா, அவர் நமது நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்க ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதற்காக அல்ல நான். வருந்தியதும் கோபப்பட்டதும் நமது பத்திரிகை தமிழுக்கு அளவுகடந்து முக்கியத்துவம் தருகிறதுதாம். இவ்வளவு இலக்கியச்சார்பு தேவையல்லையாம். இன்னும் என்னென்னவோ கூறினார். மொத்தத்தில் தமிழுக்குத் தரவேண்டியது இரண்டாம் இடம் என்பது தான் அவரது கருத்து. இப்படிப்பட்ட ஒருவரிடம் ஒரு கோரிக்கை யுடன் செல்ல நேர்ந்ததை நினைத்தால், இப்போது கூடத்தான் எனக்கு சினம் முள்கிறது. எப்படியோ தங்கள் நினைவைத் துணை கொண்டு ஒருவழியாக சண்டையிடாமல் திரும்பிவந்தேன்".

ஆசிரியரின் முகத்தில் என்பால் ஒரு பரிவு அலை வீசத் தொடங்கியது.

"புரிகிறது. நீயும் சற்று உலகியலைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பெரும்புலவர்கள் கூட வாழ்வில் எக்காலத்திலும் தனித்து நிற்கவில்லை. ஒளவையாருக்கு ஒரு அதியமான், கம்பருக்கு ஒரு சோழன் என்றெல்லாம் சார்ந்து நின்றுதான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். தங்களைக் காத்த புரவலரின் புகழ்பாடித்தான் அவர்கள் ஜீவனம் செய்திருக்கிறார்கள்" என்றார்.

"ஐயா, அப்படிப் பொறுப்படையாகக் கூறாதீர்கள். தமிழுத் தெய்வமாக வழிபட்டுத் தமது கவித்திறனை அந்த தெய்வம் தந்த அருட்பிரசாதமாக நினைத்து வாழ்பவர்கள்தான் உன்முகம் கவிஞர்கள். அந்த அருட்பிரசாதத்தை அன்பர்களொடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதை அவமதிப்பதை அந்தத் தமிழ்ப் பூசாரிகள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தன்மானம் பெரிது. அது தமிழ்தரும் தன்மானம். தான்வேறு, தமிழ்வேறு

இல்லையென்ற மனநிலையில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் ஒரு கௌரவ உணர்ச்சி தமிழருமை தெரியாதவர்களிடம் தட்டேந்துவதை விடத் தமையிர விடவே அவர்கள் துணிவார்கள். அவர்கள் வெறும் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் கண்டு மயங்கமாட்டார்கள். அச்சமும் அவர்கள் அறியாததொன்றாகும்" என்றேன்.

ஆசிரியர் கவனமாகக் கேட்டு வந்தார். ஆயினும் 'அப்படியா' என்று கேட்பதைப்போல இருந்தது அவர் முகபாவம். எனவே தொடர்ந்தேன்.

"ஐயா, ஒளவையாடுரப்பற்றிச் சொன்னீர்களே, செல்வத் துக்காகத் தன்மானத்தைத் தன் மனைவியிடமே இழந்ததென்ற ஒருவனிடம் அவர்கள் என்ன பாடினார்கள், தெரியாதா உங்களுக்கு,

சுண்டாளி சூர்ப்பநகை ததாடகை போல்வடிவு
கொண்டாளைப் பெண்டென்று கொண்டாயே-தொண்டர்
செருப்படிதான் செல்லாவுன் செல்வமென்ன செல்வம்
நெருப்பிலே வீழ்ந்திருதல் நேர்".

அதே ஒளவையார் எழிற்குன்றம் என்ற இடத்து அரசன் நன்னன் ஐன்பாளைப் பார்க்கச்சென்றார். அவன் இவரது பெருமையை உணரவில்லை. அப்போது பாடியது இது:

இருடர் மணவிளக் கத்தெழிலார் கோவே,
குருடே யுமன்றநின் குற்றம் - மருடர்ந்த
பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண்டு
ஒட்டைச் செவியும் உள.

மருள்தீர்க்கும் பாட்டும் உரையும்
பயிலத் தெரியாதவர்களை, பயின்றவர்களை மதிக்கத் தெரியாதவர்களை தமிழ்க்கவிஞர் எஞ்ஞான்றும் மதியார்.

கம்பரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டீர்களே, அந்தக் கவிச் சக்கரவர்த்தி தன்னிடம் சோழன் பழகும் விதத்தில் சற்றே அதிருப்தி கொண்டதும் பாடிய பாடல் இது:

மன்னவனும் நீயோ வளநாடும் உன்னதோ,
உன்னையறிந் தோதமிழ்^{லை} ஒதினேன் - என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ, உண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு

இந்தப் புலவர்களுக்கெல்லாம் செல்வமும் அதிகாரமும் ஒரு பொருட்டல்ல. தமிழும் தன்மானமும் தான் முக்கியம். புலவர்களின் இந்தத் தனித்தன்மை அவர்களைக் காத்தவந்த புலவர்களுக்கும் தெரிந்திருந்தது. கற்றறிந்தோரின் நட்பைத் தங்களுக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாக அவர்கள் கருதினார்கள். பெரும்பாலும் அவர்களும் கற்றறிந்தவர்களாகவும், தமிழின் பெருமை தெரிந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். குறளும் கூறுகிறதே:

"வில்லே ருழவர் பகைகொள்ளும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை".

அந்தக் காலம் என்றில்லை. எக்காலத்திலும், தமிழ்க் கவிஞர்கள் தன்மானத்தைத்தான் முதன்மையாக நினைப்பார்கள். அவமதிப்பைச் சந்திக்க நேர்ந்தால், ஒன்று சினத்தோடு அவமதித்தவருக்குத் தக்க பதில் கூறி அகல்வர். அல்லது கழிவிரக்கம் மேலிடத் தான் வளங்கும் தெய்வத்திடம் முறையிடக் கிளம்பிவிடுவார்கள். அவமானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவமதியடைவது அவர்களுக்கு இயலாததாகும்.

அரியலூர் ஜமீன்தாரின் அரண்மனையில் வித்தவானாக ஐயாவையங்கார் என்பவர் இருந்தார். அவரிடம் இயல்பாக வளர்ந்த உள்ளத்திறவு காரணமாக அரண்மனைப்பணியில் அவரது நாட்டம் குறைந்தது. இதன் காரணமாக ஒரு நாள் ஜமீன்தார் அவரைச் சற்று அவமதித்தாவிட்டார். அவ்வளவுதான், நேராக நரசிங்கப்பெருமாள் சன்னதிக்கு ஆவேசத்தோடு வந்தார் ஐயாவையங்கார்.

வஞ்சமாரும் மனத்தாரைக் காவென்று
வாழ்த்தி வாழ்த்தி மனதுபுண் னாகவே
பஞ்சகாலத் திற்பிள்ளை விற்பார்போல்
ப்ரபந்தம் விற்றுப் பரிசு பெறாமலே
நெஞ்சம்வாடி யிளைத்தனொந் தேனையா,
நித்த நிம்மல நினைடி தஞ்சங்காண்
செஞ்சொல்நா வலர்போற்ற வெந்நாளும்
செழித்த வாழாரி யில்நர சிங்கமே.

என்றவாறு பாட ஆரம்பித்தார். அன்றுமுதல் நரசிங்கப் பெருமானையன்றி, எந்த நரனையும் சூதிசெய்யும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டார். இந்த நிகர்ச்சியைத் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சா. அவர்கள் நல்லரைக்கோவையில் விர்வாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்"

ஆசிரியர் மிகவும் கவனமாகக் கேட்டு வருவதையும், என்
உள்ள உணர்ச்சிகளை ஏற்றுவருவதையும் அவர் முகம் தெளிவாகக்
காட்டியது.

"அது மட்டுமில்லை. ஐயா, எங்கே தனது சகோதரத்
தமிழ்க் கவிகள் பொருளைப் பெரிதாக நினைத்து மானடினார்வைப்
புறக்கணித்து விடுவார்களோ என்றும் உயர்ந்த கவிகள் கவலைப்
படுவனாண்டு.

அகப்பொருள் துறையில் தன்னைப் பெண்ணாகவும், தனக்குப்
பொருள்தரும் செல்வனைத் தலைவனாகவும் உருவகப்படுத்தி புலவர்
பாடி நரத்திதி செய்வதை அருணகிரிப்பெருமான் 'புண்கவி' என்று
இழித்தொரக்கிறார்.

தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர
தவிக்குங்கொடி மதனேவில்
த தகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு
தமிழ்த்தென்றலி லுடனேநன்
றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்பரு
மெனப் புண்கவி சிலபாடி
இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்தில்
உரைத்தயந்திட அறியாரே.

இதே போல, புலவர்களுக்கு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தரும்
உபதேசமிறு:—

நலமிலாதானை நல்லனே என்றும்
நடைத்த மாந்தரை இளையனே
குலமிலாதானை குலவனே என்று
கூறினங் கொடுப்பா ரில்லை
புலமெலாம்வெறி கமரும் பூம்புக
ன ரைப் பாடுமின் புலவீர்காள்
அலமராதம ருலகம் ஆள்வதற்
கியாலும் ஐயுற வில்லையே"

என்று நிறுத்தினேன்.

"போலமய்யா, போலும் நீ கூறுவதில் உண்மையிருக்கிறது.
ஏதற்குகொள்கிறேன்" என்று முடித்தார் ஆசிரியர்.

அடுத்த கணமே அவர் முகத்தில் மறுபடி வழக்கமான
குறம்புப் புன்முறுவல் படர்ந்தது.

"ஐயா, கவிஞரே, உம்மை ஒருவன் தமிழின் பெருமை பாராட்டாமல், அவமதித்துக் கழிவிரக்கம் தோன்றினால் என்ன சொல்வீர்?" என்று கேட்டார்.

"அரிஓம் என்றே கல்வி
ஆரம்பம் செய்யா தானைப்
பரிவாய்ப் பலகலை தேர்ந்த
பாரதிநீ யென்று பாடிச்
சுரிப்பாய்ச் சிரித்தேன், நொந்தேன்,
தெருநாய்போல் அலைந்தேன், வாடித்
திரிந்தேன், திருவுளம்இறவோ
செங்கச்சே ரியுறை அம்மே.

இல்லாத குறையெனக்கேன் வைத்தாய், ஏழை
என்றாசி யொருவரிடம் இந்நீந்திச் செய்தாய்,
கல்லாத குருடரிடம் கைகட்டி நின்றே
கவிதையைக் கருத்துடனே புகன்றிடப் புரிந்தாய்,
பொல்லாத விதியிலுவோ, பொன்போல் தமிழைப்
பொழுதெல்லாம் போற்றுவார்தம் தொடர்புல்லாமல்
நல்லாத பொருள்நினைவே கொண்டார் பக்கம்
நல்லாத விதமென்னை ஆள்வாய் அம்மே"

"மிக்க நன்று, சற்று சினம் முண்டாலோ" என்று கண் சிமிட்டினார்.

"செந்தமிழ் வேறோ, செங்கச் சேரித்
தேவியே நீவேகிறா நெஞ்சம் புண்ணாகி
வெந்தழல் வேனோ, விம்மி யழுது-
வேதனைப் படுவேனோ சீறும் புயலாகி
செந்தழலும் ஆனதென் மனமே சீரும்
செல்வமும் சிறுமதியா னர்க்கோ? சொல்தாயே,
இந்தநிலம் தங்குமோ இந்தமிழ்க் கவிஞர்
இன்னொரு வராவிழிவு பட்டு நின்றிடினே"

"ஐயா, கவிஞரே, நீர்வாழ்க, உமது தமிழும் தன்மானமும் நிலைத்து வாழ்க" என்றார், அன்பாசிரியர்.

பயங்கரவாதம் - அன்றும் இன்றும்

இன்று உலகெங்கும் பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடுகின்ற நிலை காண்கிறோம். பயங்கரவாதத்தை செய்பவர்கள் தங்களை இன்னார்-இதற்காக - இப்படிச் செய்தோம் எனப் பறைசாற்றிக் கொண்டு செய்வதில்லை.

ஆனால் முடிகாலத்திலும் பயங்கரவாத நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளன. அவற்றின் நிலையே வேறு. சென்னை நகரில் நடந்த ஒரு பயங்கரவாதத்தினை கீழே காணலாம்.

கி.பி. 1700இல் தாவுத்தாணி எப்பவன் கர்நாடிக் மற்றும் செஞ்சி ஆகியவற்றிற்கு நவாப்பாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருந்தான். அப்போது அவன் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான செயில்ட் ஜாபீஜ் கோட்டை மற்றும் அங்கிருந்த கடைகண்களை பார்வையிட விரும்புவதாக கவர்னருக்கு செய்தி அனுப்பினான். அவர்கள் நம்முடைய அவனை வரவேற்று உபசரித்தனர். அவனுக்கு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் தாவுத்தாணி அவர்களின் விருந்தோம்மலில் மகிழ்ச்சிகொண்டானில்லை. பரிசுப்பொருட்களும் அவனுக்கு திருப்தியளிக்கவில்லை. எனவே கம்பெனிக்கு எதிராக 'போர்' தொகுத்தான்.

எழும்பூர்-புரசவாக்கம் திருவல்லிக்கேணி இவைகள் அப்போதைய புறநகர்கள். அப்பகுதிகளை நவாபின் படைகள் நாசப்படுத்தின. அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தாவுத்தின் படைகள் செய்த அடக்குமுறங்களை தாங்களையாமல் நகரைக்காணிசெய்துவிட்டு வெளியேறினர்.

ஆங்கில கவர்னர் ரூ. 25,000 ஈடாகக்கொடுத்த பிறகே தாவுத்தின் பயங்கரவாதம் நிறுத்தப்பட்டது. இதில் நவாபின் ஆட்கள் மேற்கண்ட புறநகர் பகுதிகளில் உணவுப்பண்டங்கள் மளிகைப்பொருட்கள் ஏதவும் நடமாட்டமில்லாமல் செய்வதில் குறிக்கோளாக இருந்தனர்.

ஆதாரம்: OLD MADRAS

தொகுப்பு: வெ.பி.

வீட்டு வரிகள்

1.8.1678-ல் அப்போதிருந்த மதராஸ் கவுன்சில், வீடுகளுக்கு வரிவிதிக்கும் முறையைக் கொண்டுவந்தனர். அப்போது வெள்ளையர் நகர் பகுதியில் 118 வீடுகளும் கறுப்பர்கள் நகரில் (தமிழர் பகுதி) 75 வீடுகளுமே இருந்தன.

கவர்னர் தவிர ஏனைய முக்கிய சிவில் மற்றும் மிலிட்டரி அலுவலர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சொந்த வீடுகள் இருந்தால் அவர்கள் வரிசெலுத்தவேண்டும். வெள்ளையர் மற்றும் கறுப்பர் இனத்தவர்கள் வாழும் பகுதிகளை சுத்தமாக வைத்து பராமரிக்கவே இந்த வரி வசூலிக்கப்பட்டதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இதற்காக பாதுகாப்பு மேற்பார்வையாளர் என்ற பதவியை 'Scavenger' என்று மாற்றினார்கள். முதல் சுத்தம் செய்பவராக "ஜான் பிகாரியா" என்பவர் நியமனம் செய்யப் பட்டார். அவருக்கு உதவியாக நான்கு கலிகள் அமர்த்தப்பட்டனர்.

வீட்டுவரியிலிருந்து பெறப்பட்ட தொகையில் 2/3 பங்கு இவர் களுக்கு ஊதியமாக வழங்கப்பட்டது. Scavenger இன் பணிகள் சுத்தம் செய்பவர்களின் வேலையினை மேற்பார்வையிடுதலேயாகும். பின்னர் அவரே வரிவசூல் செய்யவும் பணிக்கப்பட்டார். Scavenger என்ற பதவியை பின்பு Rental General' என்று பதவிப்பெயர் மாற்றினார்கள். இப்போது Health Officer என்ற பதவியே முன்னாள் Scavenger பதவியாகும். இப்போதைய Revenue Officer என்ற பதவியே முன்னாள் Rental General பதவியாகும்.

நகரைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் போன்ற பணிகள் தவிர வேறு என்ன பணிகளை இவர்கள் செய்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை ஆனால் நகர மக்கள் பன்றிகளை வீட்டு காம்பவுண்டுக்கு வெளியே விடக்கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டனர். அவ்வாறின்றி தெருக்களில் பன்றிகள் அலையுமானால் அவைகளைச் சுட்டுத்தள்ளலாம் என்றும் சுருவோருக்கு சன்மானமும் வழங்கப்பட்டதாம். ஆனால் யாருடைய பன்றியாவது அவர் வீட்டு காம்பவுண்டுக்குள்ளே சுடப் படுமானால் சுட்டவர் இதற்கான அபராதம் செலுத்தவே தீரவேண்டும்.

ஆதாரம்: Old Madras

தொகுப்பு: வெ.பி.

சென்னை எழும்பூரில் உள்ள மிக முக்கிய பகுதியான பாந்தியன் சாலையை நாம் அறிவோம். பாந்தியன் சாலை என்று அடிக்கடி பேசுகிறோம். அச்சாலையின்கண் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மி - மய்யசியம் - கலைக்கூடம் - கலை அரங்கம் ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்கிறோம். ஆனால் அவைகள் தொடர்பான வரலாற்று விவரங்கள் ஒரு சிலருக்குத்தான் தெரியும். Pantheon என்றால் "a building dedicated to all gods" என்று ஆங்கிலத்திலும் "எல்லா தேவகளுக்குமாக அர்ப்பணிக்கப் பட்ட கட்டிடம்" என்று தமிழிலும் கூறலாம்.

'பாந்தியன் எஸ்டேட்' என்ற அழைக்கப்பட்ட அவ்விடத்தை முன்பு கவர்னராக இருந்த தாமஸ் ராம்போல்ட் 1778இல் புகழ்பெற்ற ஒரு பொதுப்பணித் துறை ஒப்பந்தக்காரரும், சிவில் பணியில் இருந்தவருமான உறால் புலமர் என்பவருக்கு இனாமாகக் கொடுத்தார்.

அவ்விடத்தே புலமர் ஒரு வீடும், தோட்டமும் கட்டினார். அதன் பிறகு அவ்விடத்தை பாந்தியன் கமிட்டி என்றழைக்கப்பட்ட 24 பெருந்தனக்காரர்கள் கொண்ட அமைப்பிடம் ஒப்படைத்தார். பின்பு அதுவே பொழுதுபோக்குமிடமாகவும், விளையாட்டு திடலாகவும் மாலை நேர விருந்தினர்கள் நடத்தும் மாளிகையாகவும் பயன்படுத்தப் பட்டது.

1805இல் சர் ஆர்தர் வெல்லஸ்லி இதில் குடிபோனார். இவரே பின்னர் வெல்லிங்டன் பிரபுவானார். (The Duke of Wellington) பாந்தியன் கமிட்டி, அக்கட்டிடம் மற்றும் தோட்டம் இவைகள் அடங்கிய 13 காணி (சுமார் 43 ஏக்கர்) யையும் ஆர்மேனியரும் பெரும் பணக்காரருமான இ.எஸ்.மூரத் என்பவருக்கு 1821ல் விற்றுவிட்டது. பிறகே சென்னை அரசாங்கம் மூரத்திடமிருந்து அவ்விடத்தை ரூ. 28,000/-க்கு விலைக்கு வாங்கியது. இங்கே கலெக்டர் கச்சேரியும் அவரது அலுவலகமுமாக செயல்பட்டது.

கலெக்டர் அலுவலகம் மாறிச் சென்றபிறகே அரும்பொருட் காட்சியகமாக மாற்றப்பட்டது.

சென்னை கவர்னராக இருந்த பிரபு கன்லிமாரா, இங்கிருந்தபோது அவர் பெயரில் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மிற்கும் அவர் பெயரே வைக்கப்பட்டது. பாந்தியன் எஸ்டேட் அருகே சென்ற சாலைக்கும் பாந்தியன் சாலை என்ற பெயரே நிலைத்தது.

ஆதாரம்: MADRAS (THE BIRTH PLACE - OF BRITISH INDIA) 2.OLD MADRAS

தொகுப்பு: வெ.பி.

Essays on topics of
Social Sciences, Archives and
matters of general interest are
welcome in English or Tamil, for
Publication in AVANA AMUTHAM
subject to the Editor's discretion

Research thesis or books may
be sent to the Commissioner
of Archives, Tamil Nadu
Archives, Madras-600 008, for
reviews to be included in the
journal.

The Tamil Nadu Archives
does not, however, accept any
responsibility for the views
expressed by the authors
in their essays, etc.

அவணா
அமுதம்
AVANA AMUTHAM

July - Dec. — 1987

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras - 600 008

16
2/1/89

ஆவண அமுதம்
AVANA AMUTHAM

கலசம் 1-2 ட்ரப் 4-5
CUP 1-2 Drop 4-5

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை,
எழும்பூர், சென்னை-600008.
TAMIL NADU ARCHIVES,
28-29, GANDHI IRWIN ROAD,
EGMORE, MADRAS-600008.

இரங்கல்

மட்டிலாத அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவராய்,
மக்கள் மனம் கவர்ந்த வரலாறு படைத்த மாண்புமிகு தமிழக
முதல்வர், புரட்சித்தலைவர் டாக்டர். எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்
அவர்கள் 24.12.87 ஷியாழன் அதிகாலை இயற்கையெய்திய
செய்திகேட்டுத் தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகத்தில் பணியாற்றும்
அனைவரும் சொல்லொணாத் சூயரத்தில் ஆழ்ந்துள்ளோம்.
அன்னார் இலட்சியங்கள் ஈடேறத் தொடர்ந்த பாடுபடுவோம்
என்றும் முடிவையே அவருக்கு நினைவாஞ்சலியாக இன்று
ஒருமுகமாக சமர்ப்பிப்போம்.

ச. ரங்கமணி

ஆணையர்,

சென்னை-8

28.12.87

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்.

Editor's Page

Here is the 4th and 5th issue of the " AVANA AMUTHIAM".

While this was on the anvil, came the news of sudden demise of our beloved Chief Minister, Hon'ble Dr.M.G.Ramachandran on December 24, 1987. We deeply mourned and paid our homage to the departed leader. The Commissioner of Archives expressed his profound sorrow in the prayer meeting and recorded his heart rending message, which can be found in this issue.

This volume contains interesting reading of an advertisement dated back to 13.12.1793 published in an old Newspaper 'Madras Courier', which was one among the very few dailies published to those days. When the first private school in Madras Started ? We are unable to say now, but an advertisement in one of the issues of the "Madras Courier" in 1790 says that a private school for boys was started in that year and it was probably the first in Madras.

How, when and what decisions were taken by the Government on a petition filed by a citizen during 19th Century can be found in three cases, extracted from the General Register of Petitions of 1820.

Our aim of publishing 'Avana Amutham' is to inculcate archival consciousness in the readers, researchers and scholars. Readers can find original of Ecclesiastical department's consultation which brings out the orders passed by then authority at Fort St.George in the matter of Modern Education during 19th Century. The remaining part of this article will find place in the next issue.

For encouraging the young research students/scholars we have published a few articles of their contribution in the past issues. In this issue also an article from the Thesis of Ms.Vandana on the 'Rise of the Position of Women in Modern India' may be seen.

The Corporation of Madras is now celebrating the 300th year of establishment of Mayor and Corporation of Madras. We take this opportunity to publish a profile on Mayor and Corporation of Madras. This is rightly complemented by suitable reverence to the Ex-Governor of Fort St. George, Elihu Yale under whose period the Mayor and the Corporation were created in the 17th Century. These were extracted from the valuable and a rare book of Vestiges of Old Madras.

We have reproduced an essay written by our Tamil Thatha Dr.U.V.Saminathier, The Tamil lovers will surely enjoy reading this rare article.

Three, more articles on 'A treasure trove' at Egmore, 'The affairs of Fort St.George in the Olden days' and 'the Mount Road, its past and present' are all specially valuable for the younger readers to know a few aspects of their past heritage.

Thiru M.Sarangapani describes an idea about
'Record Therapy' which grips our thoughts.

A commendable Poem about Tamil Nadu Archives
has been written by Thiru M.R.Krishnaswamy

An Elegy on M.G.R's demise written by
Kudanthai Sa.Venkatraman pierces our hearts

In fine, I should express my gratitude to
Sir Henry Wotton for his saying "I am but a
gatherer and disposer of other men's stuff."

Comments are welcome which will help us
improve the journal

We solicit interesting historical notes,
articles, tit-bits etc. from the readers for
Avana Amutham

Assuring the best always to our readers.

P.PULNEY ANDY.SENJI

Commissioner of Archives and Historical Research Y S.RANGAMANI, I.A.S.,

Deputy Commissioner of Archives Ø R.BALASUBRAMANIAN

Assistant Commissioners Y T.VENKATACHALAM
 Ø T.N.SAROJA

Editor (Gazetteers) Y P.PULNEY ANDY SENJI

Research Officer (Publication Cell) Y J.JAYACHANDRAN
 Ø

Assistant Editor Ø K.S.VENKATRAMAN

CONTENTS

<u>ARTICLES</u>	<u>Page No.</u>	
	From	To
1. The first page of the oldest Newspaper "The Courier" December 13, 1793		1
2. Extract from General Register of petitions 1820	2	4
3. Pages from the Consultation of Ecclesiastical Department 28th February 1823 on Education	5	23
4. The Rise of the position of Women in Modern India - Ms.H.Vandane	24	26
5. <u>Pages from the Rare Books</u> ELIHU YALE - Ex-GOVERNOR OF FORT ST.GEORGE - A PROFILE.	27	28
MAYOR & CORPORATION OF MADRAS - A PROFILE	29	38
6. TIT BITS	39	41
7. LIST OF BOOKS RECEIVED IN TAMIL NADU ARCHIVES (LIBRARY)	42	45

தமிழ்ப் பகுதி

பக்கங்கள் எண்

1. எனது நோக்கம் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதய்யர் ..	46 - 48
2. எழும்பூர் எட்டுக் களஞ்சியம் ஒரு தொகுப்பு ..	49 - 53
3. ஆவண மருத்துவம் (ரெக்கார்ட் தெரபி) மு.சாரங்கபாணி ..	54 - 55
4. சென்னை மவுண்ட் சாலை அன்றும்-இன்றும் ஒரு தொகுப்பு ..	56 - 58
5. முன்னாள் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை அரசு அலுவலர்கள் - ஒரு தொகுப்பு ..	59 - 61
6. ஆவணக் காப்பகமே! வாழி! மா.இரா.சிறுபிண்சாமி ..	62 - 63
7. எம்.ஜி.ஆர். குடந்தை சா.வேங்கடராமன் ..	64 - 65
8. மதராஸ் - பாண்டிச்சேரி-மனிலா- தொடர்புகள் - (சிறு குறிப்பு) ..	66
9. நூல் விமர்சனம் ..	67

The Courier.

No. 427.

Friday, December 13, 1793.

Vol. IX.

The first
page of
"The
Courier"
the
oldest
news-
paper
publish-
ed from
Madras
Dated
13th
December
1793.

WINES, MALT LIQUORS, &c.

MR. CHATER,—with grateful acknowledgements of the support he continues to receive, begs leave to subjoin the following List of Wines &c. and which he has now on Sale.

LONDON PARTICULAR MADEIRA, 4 Pags. Dozen. Sound, and good, do. 35 do. do. 3 do.

FRENCH CLARET WARRAN, 4 Pags. and 4 & half Pags. the Dozen—do. sound and of a good body it is do.

FIN BOTTLED ALE, PORTER, and SMALL BEER.

EUROPEAN INVESTMENT.

THE Investment brought in the General Court, is now landing and exposed to Sale in the Company's Admiralty House Street, consisting of a General and good Assortment of Goods.

It is requested the Purchasers will pay ready Money, owing to the short Stay of the Ship.

Fort St. George: 5th December, 1793.

TO BE RENTED, OR SOLD.

A Small House with an extensive and well cultivated Garden, stocked with a variety of Choice Fruit Trees, &c. situated at Kilpatrick, a near and pleasant distance from the Fort, known by the name of Captain Townsend's Garden.

For the terms, and further particulars please apply to Messrs. R. and J. Henderson.

ADVERTISEMENT.

A APPLICATION was this Day made in the Honourable Mayor's of Madras, for Letters of Administration to the Estate of **Lieut. John Stewart deceased**, to be granted to **Mr. J. Stewart of Wallajahabad as a Creditor of the said Deceased.**

G. F. COOK, Proctor.

ADVERTISEMENT.

MESSRS. R. and J. HENDERSON, respectfully Inform the Public (that from the Disappointment of the Press in not completing the Catalogue) the Sale of Books, belonging to the Estate of the late **COLONEL GEORGE MAULE**, is postponed until Thursday the 20th of January next. Previous to that Day, Care will be taken that Catalogues shall be forwarded to the different Stations, in time to enable Gentlemen to forward their Orders to their Friends at Madras.

TO BE SOLD.

BY SHARP AND HENDERSON.

ON Thursday the 26th Inst. at the Admiralty House, in the Fort, all that valuable Furniture, consisting of Looking Glasses, Mahogany Dining Tables, Mahogany and Tables, Europe Couches and Chairs, Silver Ware, and a variety of useful Furniture with Horles and Carriages, the Property of a Lady returning to Europe.

A list of the Articles for Sale will be seen, three Days, preceeding the Sale, at Sharp and Henderson's Rooms.

FOR SALE, ON COMMISSION

BY R. AND J. HENDERSON.

A STRONG Sailing Boat, with Masts, Yards, twelve Oars, Anchor, and Cable complete. Price 170 PAGODAS.

Also a Bengal Palanquin, Ships Bell, and a large Grapnel.

ADVERTISEMENT.

NOTICE is hereby given, that an application was this day made before the King's Bench in the Honourable the Mayor's Court, for Letters of Administration to the Estate and Effects of **James Macgregor**, deceased, to be granted to **James Macgregor**, his Son, as he is entitled to the said Decedent.

J. S. HIGGINS, Proctor.
Fort St. George: 26th November, 1793.

ADVERTISEMENT.

THIS is to give Notice, that by virtue of being sworn in as a Soldier of the 4th Battalion of Native Infantry, at the time of the decease of the late **John Macgregor** of the said Decedent, I have deposited at the Effects of Public Officers, and have paid to the Amount in the Carnatic Bank, which will be paid to the said Decedent on Application, who may be authorized by the Mayor's Court to receive it.

JOHN HILLIARY MONS, Lieut. 4th Bat. Native Infantry.
Amboyna: 26th Dec. 1793.

ADVERTISEMENT.

LETTERS of Administration to the Estate and Effects of **Mr. Paul L. Melurier** deceased, having been granted to **Mr. Robert Dashiwood**, Notice is hereby given, that all Persons, who have claims upon the said Estate are requested to make the same known to **Mr. George Chalmers** of Fort St. George, Attorney to the Administrator, and all Persons indebted to the Estate, are requested to pay to him their respective accounts.

Fort St. George: Nov. 5th 1793.

ADVERTISEMENT.

ALL Persons who have Demands on the Estate of the late **Mr. Johannes Schumann**, are requested to bring in their Claims with necessary Proofs before us, within the expiration of three Months from the date hereof, as the Estate will be closed at that period, and no Claims thereafter received.

JOH. FRID. KOENIG.
JAX. LUX. SCHMIDT.
Tranquebar: 18th December, 1793.

FOR OSTEND.

THE Genoese Ship **IL NEUTRINO**, will be in Madras Roads on or about the 15th December, on her way from Bengal, has very excellent accommodations for Passengers, who will be landed in England—The well known character of the **IL Neutrino**, in having made such very quick Passages, and the Genoese flag being perfectly neutral, together, with her being one of the fastest sailing Ships, and her accommodations for Passengers being equal to any Ship in the India Trade; renders her a most eligible opportunity for Gentlemen or Ladies, that may be inclined to return to Europe in the early part of the Season.

For further particulars apply at the Printing Office.

Madras: 27th November, 1793.

ADVERTISEMENT.

FOR PUBLIC SALE ON THE 20th, OF THIS MONTH.

A N Unfurnished House opposite to the Armenian Church, Back Town; also a House and Garden at St. Thomas, opposite to the House formerly belonging to Captain Andrew Carr, and now in the possession of Colonel George Campbell—both the above being the property of **Mr. Miguel Johannes** deceased.

The Sale to be between the Hours of 9 and 10 o'clock in the Forenoon, at the Dwelling House of the said Deceased, in Armenian Street Black Town.

Pages from the General Register of petitions - 1820 A.D.

No.	29
From	Dooray Choodamany Cottabomma Naickeru the son of Vooma Cottabomma Naickeru of Panchalan coorichy in the Zillah of Tinnevely.
Date	25 January 1820
Received	Tanal 8th February 1820
Purport	Refers to his former petitions and States that he was born 3 months after the infliction of punishment on his father for his improper conduct and the Sequestration of his Poliam. He as well as his mother and others were detained in confinement in the Fort of Poonamalle for 14 years. In the year 1813, he as well as his people were removed to Tinnevely and a certain monthly allowance was granted to each person. He got himself married at the expense of 150 pagodas with which he was favoured by Government States that he has 14 dependants and is much in destitute. In consequent of the insufficiency of his allowances of 5 pagodas and prays that he may be put upon the same footing with the other Poligar in the respect to his allowance in consideration of the increase of his family.
To what Department referred	To the Collector & Magistrate of Tinnevely on 24th July 1821 - Vide 298 of 1819.

Orders.

No. 298

From From Doray Choodamany Cottabomma Naicker, the son of Voday Cottabommu Naicker late Zamindar of the Paliapat of Panchalan-Kurichi in the Zillah of Tinnevely.

Date

Received

Purport Referred to his previous petitions in States that he got himself married at the expense of 150 pagodas with which he was favoured by Govt. This allowance of 5 Pagodas is insufficient for the support of himself and finally solicits an any.....of his allowance and an order to the Collector to restore the daughter of Mootamah to the enjoyment of the allowance granted to her deceased mother.

To what department referred .. Revenue Department - To the Collector & Magistrate of Tinnevely dt.24 July 1821 from dated the 13th August to dt. to 31st August 1821.

Orders As per rules
The orders of Government on the subject of the petition have been transmitted to the Collector and Magistrate of Tinnevely.

(By order)

Ed. Wood
Chief Secretary

F.S.G.
31 Aug.1821.

No. 692

From From Meer Thyunatally grandson
of MeerBaksi the late Cotwall
of Masulipatnam

Date 8th Aug. 1820

Received States that his grandfather was Cot-
Wall of Masulipatnam for 40 years.
That the authorities at that place
promised that the situation should
remain in his family after his
death but that his father being
infame could not hold the office
when young as soon as he became of
age he applied for the situation
and was told that he could not hold
it without orders from Madras. He
is in great distress and prays
that he may either be appointed
Cotwall of Masulipatnam or to
some other situation or be
pensioned in consideration of
his grandfather having died in
the Company's service.

Purport

To what department
referred

Orders 2) as per rules. If the peti-
tioner has any claim to the
situation referred to in this
petition which have not been
admitted by the local authori-
ties he is at liberty to
state them to the Board of
Revenue.

By order

Sd/
H. Chamier Agent
to the Chief
Secretary.

F.S.G.
21st Nov. 1820

To
The petitioner on the
12th December 1820.

PAGES FROM THE CONSULTATION OF
 ECCLESIASTICAL DEPARTMENT -
 28th February 1823 on 'Education'.

25 Fort St. George, 27th February, 1823.

List of Papers, Resolutions and Orders, Recorded in the following
 Minutes of Consultation in the Ecclesiastical Department, dated
 27th February, 1823.

No.

Consultation.

Date.

- 1 From the Superior of the Capuchin Church — 14th February 1823
- 2 To the Justice in Session — 21st Feb. 1823
- 3 From the Acting Secretary to the Government
at Fort Hilliard } 23rd January 1823
- 4 To the Madras District Committee — 27th February 1823
- 5 Extract from the Minutes of Consultation in the
Military Department } 21st Feb. 1823
- 6 To the Venerable the Archbishop — 28th Feb. 1823

26

Fort St. George, 28th February 1823

M. a. consultation.

Present

Friday, 28th of February 1823 The Honorable Major General

Sir Thomas Munro, Kt. G. B.

Governor and President

His Excellency General,

Sir Alexander Campbell, Kt. G. B.

Commanded in Chief

and.

George Strallow, Esq.

William Thackeray, Esq. Pro-secutor.

Lapse of Court Hope for his benefit.

Minutes of consultation of the 31st

January sitting - Read and approved.

Read the following letter,

No. 1
From the Inspector
of the Baptist
ChurchSubmitting
on numerous places
the Priests of the
Baptist Church
at Madras as saying
that the houses and
lands belonging to
the Church were in
possession of the
Government.

To

The Chief Secretary of the Government

Fort St. George

Sir,

I have the honor to enclose a memorial of
the Baptist Priests which I beg you will have the
goodness to lay before the Governor in Council for their consid.

Madras,

I have, &c.

Baptist Church

Signed, J. Lammiman, M.

14th February 1823

Inspector of the Baptist Ch.

To

Fort St. George 28th February 1823.

To the Honorable the Governor in Council

Fort St. George

The Humble Memorial of the

Reverend Frs John Fideles Prefect

of the Capuchin Mission Church at

Madras, The Reverend Frs Lawrence

Delefonti Superior of the Capuchin

Church. The Reverend Frs John

Baptist and the Reverend Frs

Castagna Capuchin Missionaries.

Most humbly Represents.

That your Memorialists Predecessors
 did in the Month of July 1643 establish the Capuchin
 Mission at Madras at the request of the then Governor in
 Council of Madras and built a Church and Conventual
 house in the Fort ^{Saint George is that part of the Fort} called Portuguese Square and which
 establishment was by the Honorable the Court of Directors
 of the East India Company confirmed in the year of our
 Lord 1716. That your Memorialists Predecessors contin-
 ued so residing in the said Conventual house in
 Portuguese Square until the year 1749. when your Memori-
 alists Predecessors removed to the Palace Town at the
 request of the Government where they built a Church and
 Conventual house in lieu of the said Church and house in
 Portuguese Square.

Fort St. George, 28th February, 1823.

intended in the Fort, upon the compensation of certain sum of Money paid by the Government to the Chaplain for the said Church and house in the Fort.

Your Memorialists further state that the Chaplain Missionaries were never since the year of the last 20 years called by the collection of the Towns of the Government to pay the Government of the houses and Grounds of the Church lands for situated in the Fort, or of the house and Ground of the Church situated in Black Town, But that latterly, several Bills of Government were presented to your memorialists the superior of the Chaplain for the commercial house Ground belonging to the Church in Black Town, on which premises your Memorialists say have been occupied from paying any Quit Rent - and as Land and property of the Church were never subject to any change whatever, your Memorialists beg leave to lay them before the Governor in Council for their consideration and they hope that they will be able to give directions to the collection of the Towns of the Government to stop the house and of the premises belonging to the Church occupied by the Ministers.

Your Memorialists further beg to state that the superior of the Chaplain Missionaries

Fort St. George 28th February 1823

did in the year 1819. Petition the Government of Fort
Saint George to exempt from assessment a certain house
 lately purchased for the benefit of the Capuchin
 Church But the Government refused in consequence
 of the same being rented and on that occasion for-
 -warded to the said Superior of the Capuchin Church
 a Letter of the Secretary to Government dated 23rd of
 October 1819 With a Copy of a Letter addressed by the
 then Acting Bishop of Saint Thomas to the Chief
 Secretary of the Government dated the 19th February
 1820 and an Extract of a Letter from D. Will Copy
 of a Letter to the Chief Secretary enclosed therein to
 make the Capuchin Priests understand that the
 Lands in house exempted from the Tax in
 assessment in favor of the Lands and houses belong-
 ing to the Church of St. Thomas provided that these
 are occupied by any of the Ministers of the Church.
 But that otherwise it appears equitable that they
 should come under the assessment.

Your Memorialists state that
 the conventual house of the Capuchin Church
 at Maracas is occupied by the Ministers not otherwise.

Wm. D. M.

Fort St George, 28th February, 1823

Under these circumstances your Memorialists beg that the house and Land belong-
ing to the Church may be exempted from Assessment
Madras, Yours Memorialists with sub-
scribing Church - sars respectfully subscribe their
M^{ts} February 1723. names as follows.

1. Samuel, the Fictitious Prop. apptd. before.

In Cassinien de. Infanti. super.

The Sea-¹ Basslets - *Cassius*.

• The *Eustachius Mestobryci*.

Produced in consequence that it has

Lösung fñter In diephaldisch.

4/21/22

42

270

Indian Justice on
Sept 21st.

Referring to
the views and feelings of
the members of the
Episcopalian Church
and expressing the
opinion of the Honble
Governor in Council
that the Haverland
Lands in question
ought to be reserved
from the Township
Government.

The Justice in Sessions

Gentlemen,

I am, directed to refer to you this
accompanying address from the superior of the Cap.
Church and to express the opinion of the Honorable
Governor in Council that the house and land in ques-
tion ought to be exempted from the Town Assessments.

Fort St. George,

Henry, Esq.

21st February, 1829,

Signed, D. Hilb

String to front.

Prad

31

Fort St George, 22nd February, 1823.

Recd. the following letter

To

Edward Wood, Esqr

Chief Secretary to Government
Fort St George.

1823
From the Acting
Secretary to the
Government at
Fort William.

Transmitting
copy of letter from
the Principal Pro-
fessor of Bishop's
College with a copy
of the statutes of
that Institution.

Genl. Secy^r
Ecclesiastical Sir,

I am directed to transmit to
you for the information of the Honorable the Governor
in honour the accompanying copies of a letter from
the Reverend Mr. H. Mills Principal Professor of
Bishop's College and the statutes dated the 15th Instant
of the College which were enclosed in it.

The Edifice of Bishop's College
is still uncompleted.

Fort William, Thury 1st

23rd of January, 1823. / Signed by Lushington

Acting Chief Secy. to Gov^t

To

Charles Lushington, Esqr

Secretary to Government

Sir,

The banners of the Episcopal
Mission College to which the Munificence of the
Supreme Government originally attached as first

of.

Fort St. George, 28th February, 1823.

I, General, upon this presidency having now by the lamented death of the late Lord Bishop and Archbishop of Calcutta entirely devolved on me, I have the honor to give for the information of the Honorable the Governor General in Council, a copy of the Statute recently received from the Incorporated Society for Propagating the Gospel, for the Government of the Institution.

In thus discharging a duty which a sense of gratitude and regard to the benevolence of our revered Diocessary render it doubly incumbent on me to perform, I would most particularly solicit the attention of the Supreme Government to the three statutes (9-10-11) respecting the foundation of scholarships on this Establishment and the numerous matters in the last of these of the local Governments of British India in reference to the subjects, and I would beg also most respectfully express in harmony with all whom I remain at present to be connected with the College and enter participants in the sentiments and respects by lamented Visitor in his last communication

Yours

Fort St. George, 22nd February, 1823.

concerning it, to the late Governor General in Council, and our desire to carry to the utmost of our power, the assurance then given, that among the principles most sedulously inculcated in this Establishment, appear altogether & last, that may there be committed to our charge will ever be a love of order, a firm attachment to our national institutions, and a dutiful submission to the British Government, as now happily established in India.

Garden reach near Calcutta, Thany, P.

January. 13th, 1823.

Signed, W. H. Mill

P. S.

I think it necessary to state, with regard to one of the Statutes / the 10th / here alluded to, that in consequence of a representation made by the late Bishop in June last, of the reduced rate of interest in this country, the substitution of the sum of 2000 for 3000 Rupees, may certainly be expected in the next public meeting of the Society.

Statutes of the

Missionary Institution of the Incorporated Society for the Propagation of the Gospel, in Foreign

34

Fort St. George, 28th February, 1825

Foreign parts to be called and known as Bishops
kollegium kollektu.

The Society for the Propagation of
Gospel, having by the blessing of the Divine Provi-
dence enabled to found a kollegium kollektu, under
the sanction of the Supreme Government for the
education and instructions of youth, to be employed
in diffusing the truths of Christianity in the East
and for the purpose of qualifying their Missionaries
on their arrival from Europe, for the more effective
discharge of their duties according to the Principles
the United Church of England, and Ireland, are
in subordination to Episcopal authority now estab-
lished in India, and considering how much the
attainment of these beneficial ends must depend
on the due regulation of the Institutions, and
on the maintenance of Christian piety, morale
goods, order and diligent attention to study
themselves.

Fort St. George, 22^d February, 1823,

therein, ordain and establish the following Statutes;
and strictly enjoin and require the several members
of the said College to observe and obey the same.

Foundation.

I Bishops College near Calcutta is found-
ed for the maintenance of one principal and two
subordinate Professors, and for as many students
and Probationers as may be required for the service
of the Missions, and can be maintained by the
funds of the Institution - whose respective qualifi-
cations and duties are herein after described:

The College Property

II The College Estate granted to the
Incorporated Society by the supreme Government of
British India, in the name and on the behalf
of the Honorable East India Company, together
with any additions to the same already made, or
which may be made hereafter, and also the Stair
with its appurtenances and all funds destined to the
support of the College, or to the carrying on of its
designs, and all property real or personal belonging
to

36

Fort St. George, 22th February, 1823,

to or connected with the Society's Missions or schools, are vested in the Incorporated Society for ever; with which also is the Government and the absolute and entire control of the College except so far as any power of jurisdiction or authority is or may or otherwise be delegated by these statutes or by any other constitutive act of the said society.

The visitor

III. The Bishop of Calcutta for the time being is the visitor of the College, with the power to inspect from time to time, the state of the College, its concerns and proceedings; to adjust disputes to direct and enforce the reformation of any irregularity neglect or abuse to interpret the statutes in doubtful cases; and to make such further provisions or regulations, not being contrary to any of the general Principles on which the College is founded, or to the spirit of any thing herein contained.

Fort St George, 28th February, 1823

contained, as the urgency may seem to him immediately to require, subject, however, in the two last instances, to confirmation by the Society to whom such interpretations, provisions or regulations shall be forwarded in duplicate within three months of the period, at which they have been made and recorded in a Book kept for the purpose and without such records they shall not have, even a temporary effect.

Government of the College

IV. The ordinary Government of the College is in the College Council consisting of the Principals and the other two Professors, who shall reside always within the College, and shall meet for the dispatch of business on the third Friday in every month in the College Library, and as often, if necessary and at all such meetings the

suffrages

38

York St. George, 28th February, 1823

the suffrages of the Principal shall be of equal force with the suffrages of both the other Professors conjointly and any point remaining undetermined shall immediately be referred to the decision of the visitor, or in his absence, or during the vacancy of the see, to the Archdeacon of London.

Any two out of the three Professors are competent to act; but any difference of opinion in the absence of the Principal shall be referred before.

The Professors

V All the professorships are in the gift of the Incorporated Society - In the event of any sudden vacancy the visitor is empowered to supply the place temporarily and is required to transmit an account of his proceedings to the Society.

Then

Fort St. George, 28th February, 1823

The Principal Professor is especially charged with the superintendence of the Morals and conduct of the students; it is his duty to admonish or punish for any fault, to impose tasks by way of punishment, if he finds it expedient, and if this does not produce the desired effect; or if the offence be flagrant to convene the offending party before the college, where he shall admonish, punish, or expel him, as the case shall seem to require - a sentence of expulsion pronounced, shall not have effect, in the absence of the Principal Professor unless it be confirmed by the visitor. The other Professors are required to be vigilant in observing the conduct of the students, to admonish or punish them, for slighter irregularities and to report all graver offences against Morals or discipline to the Principal Professor.

VI

The second professor shall act as the secretary to the college council, he shall conduct

the

Fort St. George, 28th February, 1823,

the correspondence with the Incorporated Society & other public bodies with the Missionaries in India and with Individuals who may have business with the College. He will also act as Librarian of the College, subject to such Rules as may be drawn up. That best copies of all correspondence to be preserved in the College, and of all proceedings at the annual or other meetings of the Council be referred to the Government of the Institution to be kept with the minutes.

VII

The third professor is charged with the duties of the College Bursar taking care to keep an exact account of and to control the College expenditure to pay the Mooschams, Puntils and college servants, and to prevent waste in the hall. He is also charged with the care of the College Buildings and grounds and with the duty of reporting to the College Council, when required.

44.

Fort St. George, 28th February, 1723.

is immediately who shall determine and act upon such reports but no enlargement or alterations of the Buildings or other Premises shall take place nor any extraordinary charge be incurred without our reference, if he should deem it of sufficient importance to the Incorporated society with burthen and expenses, leaving him first duly informed and to be dispensed therewith by Drafts signed by the three Professors, or so many of them as may be there in college.

The Purser's accounts to be audited on the day hereinafter mentioned.

The Studies.

VIII. Theology, with the Hebrew, Greek and Latin languages as subsidiary to it. History both ancient and Modern Ecclesiastical and civil. The Elements of Philosophy and Mathematicall knowledge, and diverse Oriental Languages

42

Fort St. George, 28th February, 1823,

Language, together with the English Language, be taught to all the native students, shall be the studies prosecuted within the College under the tuition and direction of the Professors according to such plan as shall be approved by the Incorporated Society.

Scholarships

IX The society founds and endows Historical Scholarships in the College for students from any part of the Continent and Islands; also under British protection and authority desirous to be employed as botanists and subsequently Ships in the service hereafter mentioned; and also some number of Scholarships for students intended to act as scholars in places where a constant provision for their maintenance can be secured.

X Scholarships of other kinds also be founded and endowed by individuals.

Fort St. George, 28th February, 1823

on the Disposition of Seven Rupees not less than 5000^{rs}
 see the accompanying will in annexed rights to the Foundation
 Letter H. H. Mill B.C. of nominating the first scholars
 entering such foundation, being qualified as the sta-
 -tutes require ought to be therewith subject in all
 respects to their operations all such Scholars to
 be for ever nominated from the incomes of their as-
 -signed Foundations.

VI. It should be competent to any
 local British Government or religious society for
 -fessing the doctrine and adhering to the discipline
 of the United Church of England and Ireland to
 send to the college students of either description being
 duly qualified according to the statutes, upon
 engaging to make due provisions for their main-
 -tenance and support during the prescribed
 terms of their education there, such students are
 to be called new foundation students in this new
 Establishment of a visitatorial authority.

VII All persons whether Missionaries
 baptists, or school masters educated at the college
 and taking charge within the Diocese of Calcutta
 shall be under the jurisdiction of the Bishop and

(to be continued)

"THE RISE OF THE POSITION OF WOMEN IN MODERN INDIA"

By Selvi H.VANDENT,
Research Scholar.

In the Archives one finds a lot of information about women; For Example - 'The Education of Indian Girls' written by Annie Besant in 1917. Laws relating to child marriage, early marriage, re-marriage of widows, the growth of women's Education, etc.

On the 4th December 1829, William Bentinck passed the famous Regulation XVII which declared Sati Illegal and punishable by courts. The Government passed the Act III of 1872, which abolished early marriage of girls and polygamy and sanctioned widow marriages and intercaste marriages.

Position of Women 1906-1938:

In the modern period (that is in the Twentieth Century) the most striking feature is the changing status of women. Women are not only coming out of their purdah and receiving education, but are also taking active interest in social and political matters, and are claiming their rights as citizens. As a matter of fact, the women's movement in India, which started largely under the inspiration of Ramabai Ranade has 'succeeded with a swiftness and to a degree that would have seemed fantastic even a few years earlier.

Of the six thousand members of the Indian National Conference, held at Belgaum in December 1924, a thousand were women. In December 1925 the talented Indian poetess Sarojini Naidu became the President of the annual meeting of the Indian National Congress.

Representatives of Indian Womanhood took part in the Round Table Conference in London. The Government of India Act 1935 gave political rights to Indian Women for in advance of those enjoyed by them before. They were

allotted six seats out of a total of one hundred and fifty six seats reserved for British India in the Federal Assembly.

Position of women between 1941-75:

The Hindu Marriage Act, 1949 removed the barriers for the intercaste marriages. The Hindu Succession Act, 1956 has declared property of a Hindu female to be her absolute property and has laid down general rules of succession in the case of Hindu females.

Indian women felt entitled to greater opportunities for working on the basis of equality with men, and many of them were already prominent in various spheres of life. It is a matter of pride for India that women leaders like Mrs. Vijayalakshmi Pandit and Rajkumari Amrit Kaur came to be actively associated as representatives of their country with International bodies like the United Nations (U.N) and the United Nations Educational Scientific and Cultural Organisation (UNESCO).

Independent India honoured its womanhood by appointing Mrs. Sarojini Naidu as Governor of the United Provinces, Mrs. Vijayalakshmi Pandit as Ambassador in Moscow and Washington and Rajkumari Amrit Kaur as a Minister in the Central Government and lately Mrs. Indira Gandhi as Prime Minister of India.

Education of Girls:

5 4748

Annie Besant States in her book 'Birth of New India' about the education of Indian girls that -

"One of the things done by Countess Wachtmeister and myself, when we came to India in 1893, was the concern ourselves with the question of the education of girls. The unhappy perversion of an Indian lady had shaken the confidence of the Hindu public with respect of girl's education"...." of this we may be sure that India's greatness will not return until Indian womanhood obtains a larger, a freer and a fuller life, for largely in the hands of Indian woman to uplift or debase man is practically unlimited,

and man and woman must walk forward hand-in-hand to the raising of India, else she will never be raised at all. The battle for the education of girls is just beginning and may Ishvara bless those who are the vanguard and all beneficent powers enlighten their minds and make strong their hearts".

Between 1906-1938

It is interesting to note that the education of women has progressed greatly. For example in the Co-educational schools of Madras and Assam, the number of girls studied were more the boys. Irwin College at Delhi provided a three year teacher's course.

Between 1941-1975

At the lower primary state the number of girls enrolled per 100 boys grew from -

<u>Primary State</u>		
<u>Year</u>		<u>No. of Girls</u>
1901	..	12
1950	..	39
1965	..	55
<u>Secondary State</u>		
1901	..	4
1950	..	15
1965	..	26
<u>Higher Education</u>		
1901	..	264
1950	..	40,000
1965	..	240,000

[Excerpts from the Thesis submitted by H.Vandana of Women's Christian College, Madras on 'History of the Tamil Nadu Archives 1902- to the present day.]

*

*Elihu Yale
after Enoch Freeman*

Pages from the Rare Books.A PROFILEELIHU YALE (1687-1692)

The officer who succeeded Gyfford had worked his way from Writer to Governor in the short space of fifteen years. His family belonged to Wrexham in Denbighshire, but his father, David Yale, emigrated to America, and settled at New Haven, Connecticut. Elihu, the second son, was born near Boston on the 5th April, 1648. The family returned to England four years later, and at the age of twenty-four Elihu Yale embarked for India. His brother Thomas also served the East India Company, and was for some years on the Madras establishment.

Elihu Yale, whose name is frequently mentioned during Gyfford's administration, became Governor on the 25th July, 1687, and held the office for five years. The chief events of his rule were the creation of a Mayor and Corporation for Madras; the erection of a new Supreme Court; the evacuation of the northern Coast factories in consequence of war with the Mogul; the arrival of Job Charnock and his company from the Bay, and his subsequent return to found Calcutta; the extinction of the dynasty of Golconda; the purchase of territory at Cuddalore, and the acquisition of Fort St. David; a naval action with the French in Madras roads; and the resettlement of the Portuguese at San Thome. These matters are dealt with in the following pages. Yale's last two years were embittered by acrimonious differences with his Council and with the Mayor's Court. Sir John Goldsborough was ultimately sent out to adjust them, and Yale was superseded.

For nearly seven years longer Yale remained at Madras. He returned to London in 1699, and resided at Plas Grono, near Wrexham, a mansion which had been bought by his father. It was pulled down in 1876. Yale had amassed considerable wealth in India, and he spent

it liberally in England. At the request of Cotton Mather in 1718, he assisted the then struggling collegiate school of Connecticut with a gift of books and pictures which realized £560. In recognition of his munificence, the College, and subsequently the University which grew out of it, was called by his name.¹

Yale died in London on the 8th July, 1721, and was buried at Wrexham. He married Catherine, widow of Joseph Hynamers, formerly second of Council at Fort St. George, and left three daughters. His only legitimate son David, died at Madras in 1688 at the age of four, and lies buried under the Hynmers Obelisk on the old Burial-ground.

A portrait of the ex-Governor by Enoch Zeeman painted in 1717², was presented to the New Haven College by Dudley North, Yale's last lineal descendant.

- - - - -

1. Dict. Nat. Biog.

2. The photogravure in the text is from a photograph of this painting, obtained by Mr. Emery Walker through Mr. Warren F. Kellogg.

MAYOR AND CORPORATION OF MADRAS PRESIDENCY

The Mayor and Corporation were established by the Charter of 1687. The charters which have been previously referred to were granted by the Sovereign to the East India Company, but the Charter of 1687 was issued by the Company under the authority of its own charters of 1661 and 1683 from Charles II, and of 1686 from James II., and with the sanction of the King in Council. The following were its principal provisions.¹

Charter granted by the Governor and Company of Merchants trading into the East Indies to the Mayor, Aldermen and Burgesses of Madras, 30th December, 1687.

"We, The said Governor and Company, having found by Experience and the Practice of other European Nations in India that the makeing and establishing of Corporation in Cities and Towns that are grown exceeding populous tends more to the well-governing of such populous places, and to the Increase of Trade, than the constant Use of the Law Martial in trivial Concerns, We have therefore..... for the speedier Determination of small Controversies of little movement, frequently happening among the unarmed Inhabitants, thought it convenient to make, ordain, and constitute Our Town of Fort St.George, Commonly called the Christian Town and City of Madrassapatam upon the Coast of Choromandel in East Indies, and all the Territorys thereto belonging, not exceeding the Distance of Ten Miles from Fort St.George, to be a Corporation under us by the Name and Title of the Mayor, Aldermen and Burgesses of the Town of Fort St.George and City of Madrassapatam; and therefore We, the said Governor and

1. Charters granted to the East India Company, 1600-1761 (London, 1774), and reprint of the same by John Shaw (Madras, 1887)

Company, do by these Presents ordain, constitute and appoint that the inhabitants of Fort St. George and Madrassapatam aforesaid, or so many of them as shall be hereby nominated, shall be One Body Corporate and Politick in Deed and in Name, by the Name of the Mayor, Aldermen and Burgesses of the Town of Fort St. George and City of Madrassapatam really and fully for ever....'

The Corporation, which was to come into existence from the 29th September, 1688, consisted of the Mayor, twelve Aldermen, and sixty or more Burgesses. The Mayor was to hold office for one year, the Aldermen during their lives, or residence in Madras.

'And for the better Execution of Our Intent and Meaning in this Behalf, We do nominate, constitute and make Nathaniel Higginson, Second of Our Council of Fort St. George, the First and Modern¹ Mayor of the said Corporation. Also we do assign, nominate and constitute John Littleton, Thomas Wavell and William Fraser, three of Our Council of Fort St. George Daniel Chardin,² French Merchant, Lucas Lewis de Cliveria and Alvaro Capella de valle, Portugal Merchants, Bartholomew Rodrigues, Jaques de Paiva and Domingos de Porte, Hebrew Merchants, China Vencatadre, Mooda Verona and Allingal Pella, Gentu Merchants, to be the Twelve First and Modern Aldermen....'

Then follow the names of twenty-nine free merchants nominated Burgesses. A new Mayor was to be elected annually on the 29th September from the Aldermen. Any vacancy among the Aldermen was to be filled by election from the Burgesses, subject to the condition that three Aldermen were always to be covenanted servants. The Burgesses, who were not to exceed one hundred and twenty in number, were to be elected by the Mayor and Aldermen.

1. Modern, present, now existing

2. Daniel Chardin, a free merchant, brother of the traveller Sir John Chardin.

The Mayor and Aldermen were to be a 'Court of Record within Our Town of Fort St. George and City of Madrassapatam and the Precincts thereof aforesaid, and the Mayor of the said Corporation for the Time being shall always One of the Justices of the Peace within the Precincts of the said Corporation and without the Walls of Our said Fort.' The three senior Aldermen moreover were to be Justices of the Peace.

The Mayor and Aldermen might levy a tax 'for the building of a Town Hall or Guild Hall.....; of a public Goal for the detaining in Prison such Criminals or Debtors as shall be committed to the Custody of some Goaler to be appointed for that Purpose...., of a convenient School House or House for the teaching of the Gentues or Native Children to speak, read and write the English Tongue, and to understand Arethmetick and Merchants' Accompts; and for such further Ornaments and Edifices as shall.....be thought convenient.'

The Mayor's Court was empowered to try all causes civil or criminal. Right of appeal lay in civil cases when the value of the award exceeded three pagodas, and in criminal cases if the offender was sentenced to lose life or limb.

Two silver-gilt meces were to be carried before the Mayor by two English-born sergeants. Robes of scarlet serge were ordained for the Mayor and Aldermen, and white silk gowns for the Burgesses. The Mayor and Aldermen might 'enjoy the Honour and Priviledge of wearing Rundelloes and Kettysols born over them, andmay ride on Horseback in the same Order as is used by the Lord Mayor and Aldermen of London, having their Horses decently furnished with Saddles, Bridles and other Trim-mings after one Form and Manner.'

The Mayor and Aldermen might nominate' one discreet Person skilfull in the Laws, 'being an English-born covenanted servant, to be Recorder of the Corporation,

but the first Recorder was to be 'Sir John Biggs, Knight, Judge of Our Supreme Court of Judicature.' They could also appoint 'One able and discreet Person to be their Town Clerk and Clerk of the Peace, who is always to be an English born, but well skilled in the Languages of East India.'

The Mayor's Court was authorized to deal with offences by fine, imprisonment or corporal punishment.

The Company foreshadowed the nature of this charter in their despatch of the 28th September 1687, and in the following month wrote that they had ordered the manufacture of insignia:-

The Company to Fort St. George

'Our Governor¹ and Deputy Governor² have had the honour of discoursing very fully with his Majesty concerning our designed Incorporation of our City of Madras and Town of Fort St. George, which his Majesty exceedingly well approved of as being a further approach towards the full exercise of that Sovereign Power, or Jura Regalia, which his Majesty trusts as with in India....., but the said Charter, being long, is not yet read in the Cabinet Council....But his Majesty will have it passed, and we shall undoubtedly send it you by Captain Heath; for which purpose we have bespoak two Maces to be carryed before our Mayor, and a larger Mace and Sword to be carryed before our Generall, with a Silver Car to be carryed before our Judge Advocate⁴, which will all be ready to be sent you with our Charter.....' (P. from Eng., Vol. viii; , 12th Oct., 1687).

1. Governor, Josin Child

2. Deputy Governor, Benjamin Bathurst

3. Our Generall, Sir John Child, President at Surat.

4. Our Judge Advocate, Sir John Biggs.

The Company paid for the great mace, the sword, and the silver oar, but expected the Corporation to meet the cost of the maces for the Mayor. They desired Mr. Rodriguez, who was then in London, to pay for the latter, and hoped that Fort St. George would reimburse him. The insignia reached Madras on the 4th August, 1688, by the Defence, Capt. Heath:¹

'Mr. Rodriguez has obliged us by his forwardness to disburse the money for your Corporation Maces. Pray desire our Mayor and Aldermen to contrive a way to reimburse him as soon as may be, and let his friends with you have the respect of Benefactors for the publick good of the place.' (P. from Eng., Vol. VIII; 25th Jan, 1687/8)

On the 29th September, 1688, the date appointed for the inauguration of the Charter, the Council met, and settled the form of procedure. The persons concerned, and the Chief inhabitants, were then summoned to the Fort Hall:-²

Inauguration of the Charter

'According to this day's appointment, The President, Mayor, Recorder, Aldermen, Burgesses, and Chief of the Inhabitants met at the Fort Hall, before whom the Rt. Hon'ble Company's Charter for this Corporation was publicly read by the Secretary, after which the President administered Oaths to the Mayor and Recorder for their due performance of their Places; and then the Mayor and Recorder did the like to the Aldermen and Burgesses in their several manner and formes, Awhile after, went to a Handsome dinner, and about three in

1. Captain Heath attended Council on the 6th August and subsequent days. He was under orders to proceed to 'Chettigam' (Chittagong), and form a fortified settlement.

2. The Fort Hall, the general Dining Room

the Evening the Whole Corporation March't in their Séverall Robes with the Maces before the Mayor, to the Town Hall,¹ (P.C., Vol.XIV., 29th Sept., 1688)

Mr.Higginson had asked permission to decline office in view of his heavy work as Member of Council, Book-keeper and Mint-master, but his application was declared inadmissible. It was resolved,² however, that the Mayor's Court should be held only once a fortnight, and that two of the Aldermen who were Justices of the Peace should sit twice a week at the Choultry to deal with 'small Offences and Complaints to the amount of 2 Pagodas fine or award.' After serving six months as Mayor, Mr.Higginson resigned the service and the Mayoralty. He was succeeded by Mr.Littleton.

In the following August the Corporation represented that no revenues or funds had been allotted them for the works they were expected to carry out, such as the 'building a Town-Hall, Schools, common Shoars³, etc., for the ornament and healthfullness of the place,' as well as the 'regulating and paveing the Streets and lanes in town.' The Council resolved⁴, that the existing petty taxes of⁵ 'Paddy Toll Measuring and weighers duty, and Brokerage,' should in future be assigned to and collected by the Mayor and Aldermen.

Some eighteen months later, finding that the revenues had been applied to other objects, the President sent the following note to the Mayor's Court:-

President Yale to the Mayor and Aldermen

The Rt.Honble Company, Lords Proprietors of this Place, expecting by their constituting a Corporation, an

-
1. The Town Hall, by the Choultry Gate
 2. P.C.Vol.XIV. 29th Oct., 1688
 3. Shoars, Sewers
 4. P.C. Vol.XV.12th August, 1689.

advantage and benefit both to themselves and the place, as also the erecting a Town Hall, School House, Hospital, walling the Citty, &c., none whereof are yet done, or anything towards it, or designed that I know of; I therefore in the Rt.Hon'ble Companys name and for their Account, require you to restore their revenues of measuring and weighting, &c., dutys to them as formerly, as also what you have receiv'd on those Accounts; since, if they are not benefitted, there is no reason they should be losers by the Corporation'. (P.C., Vol. XVII; 27th March 1691)

The Mayor, Mr. Thomas Wavell, remarked in reply that, while the revenues had been assigned by the Council, it was the President alone who proposed to withdraw them.

Yale had quarrelled with his colleagues, and as the Mayor and some of the Aldermen were members of the Council it is not surprising that the differences between the President and the Mayor's Court soon became acute. Under the charter there was a right of appeal from the Mayor's Court to the Court of Admiralty.¹ When Sir John Biggs died in 1689 the Court of Admiralty was declared extinct, and the Mayor's Court held the opinion that its own decisions were now final. Yale thought differently, and on two occasions he forcibly released native debtors from prison. On the 7th September, 1691, the Mayor² and Aldermen expostulated in vigorous terms:-

The Mayor and Aldermen to the President and Governor.

'.....To our Amazement we are again alarmed by the same Practices, our Jaylor complaining Your Honour threatned him with Corporall punishment for refusing to sett att liberty Collowa Chettee, who was legally committed for his insufferable contempt of our Authority, and Scared him into compliance by your Scandlous paper of the

1. P.C., Vol. XVII, 7th Sept. 1691. The Supreme Court was generally styled the Court of Admiralty.

2. The Mayor, Mr. William Fraser.

me with, I confess I ordered his remove to his house for his recovery, but with this caution, that he was not to leave the Town, but to be always ready upon demand...¹

Your next complaint is from the same justice and reason as the former, which, that the Rt.Hon'ble Company may Judge of, I shall faithfully report, viz. On Wednesday last hundreds of the Cast and relations of Collawa Chettee, an eminent Merchant of the Hon'ble Company, (represented that he) had been long confined and, as your Jaylor told me, without either crime, action, or warrant, and that he had eat nothing for two days, by which he was much indisposed and Sick; and all this severity for no other reason that I hear then his refusing to signe an Arbitration Paper on an old intricate difference he was Voluntarily employ'd, in declaring he could not Signe his opinion of it, not being satisfied therein or rightly understanding it, the Accounts being not intelligible of about 40 years standing; when, upon the pittifull importunities of his friends, and in commiseration of the prisoner, takeing the Security of two able Merchants in a 1000 Pagodas for his return within two hours, I wrote an Order to the Jaylor to permit his goeing to eat after the ceremonies of his Cast, and not let him Starve in prison. Which accordingly was granted him, and he complied with (and this your Judicious civilitys miscall a Scandall). But notwithstanding, the next day your Officer came to him in prison, laying rude hands and threats upon him, saying he came by the Mayor Mr.Frasers order to tell him he must either Signe the Arbitration paper he sent him or that he should continue and Starve in prison; which terrible menaces affrightned the Sick man into a Compliance to save his life and get his freedome. However, the noise of the Severity Spred so much among

1. Yale here mentions a Company's order that debtors who can show they are worth less than 12 pages shall be released.

the Inhabitants that thousands of them came to mewith complaints of it, bringing a petition to me and Councill, which I now send you translated, by which you may Judge of the satisfaction and encouragement your proceedings give the inhabitants, in so much that, if these oppressions are not Redrest, we are likely to loose a great part of the towns people.....And so I leave the Honble Companys Motto for your consideration and practice, Vz., Non Minusest Virtus quam quaerere parta Tueri. . .¹ Your very Loveing friend, ELIHU YALE'. (P.C.Vol.XVII, 7th Sept., 1691)

Writing in January, 1692, the Company allude² with disapproval to the fact that there were in 1690 as many as eight English Aldermen. They desire that most of the Aldermen may consist of the heads of the Several foreigne Caste, vizt.; One Armenian, One or two Hebrews, one or two Portugeze, and one or two Gentues, and one Moore, if you have a sufficient number of the Cast which have their proper Head of Chief.'

1. Yale then cautions the Court against attempting to appoint Justices of the Choultry, which is the function of Government. He ends by requiring the restoration of the taxes which had been assigned to the Court as revenue.

2. Let. Bk., Vol.IX., 22nd Jan., 1692.

[Excerpts from the "Vestiges of old Madras"]7

TIT BITSPALAIYAM, PALAIYAGAR, ZEMINDAR

A Palaiyam was a Subordinate feydal Estate the tenure of which was one of military service, The Holder of this was termed a Palaiyagar more commonly a Poligar. The tenure has ceased to exist, and the Poligar of the present day is merely the holder of an Estate paying a favourable rent to Government. Except in name there is no real difference between ~~him~~ him and the ordinary Zemindar.

Source: Private Diary of
Ananda Ranga Pillai

THE WORD "INDIAN"

upto 1912 !!

T 4748

His Excellency the Governor in Council observes that the word "Indian" has of late years been generally adopted in Official Correspondence, reports and returns in view of the word "Native" and the Government now think it desirable definitely to direct that the word "Indian" shall be used instead of "Native" in all Official papers, whenever the sense desired can be equally clearly conveyed by the use of either term. In certain contexts, it will not perhaps be possible to avoid the use of the word "Native" e.g. in the phrases "Native States", "Statutory Native of India" and the like, and in such circumstances in which the use of the word "Native" is not open to reasonable objection it may continue.

By M.Gopalakrishnan,
Asst.Commissioner(Rtd.,)

From the G.O.No.1510, Public,
dated 16.12.1912.

DO YOU KNOW ?

The Indian Historical Records Commission was set up by the Government of India in 1919 as a consulting advisory body whose opinion would carry weight with the Public and which could make certain recommendations in regard to the following:

Treatment of Archives for historical Study etc

The Record Management Committee was constituted by the Government of India early in 1975 in pursuance of Resolution III passed at the 43rd Session of the Indian Historical Records Commission held at Lucknow on the 28th and 29th January, 1975.

CERTAIN OLD RECORDS CONSULTATION

Consultations comprising a full record of the formal consultations of the President and Council at Madras from the year 1672.

General letters

There are exchanged between the Government of Madras and the Board of Directors in England.

Those "To England" contain full information respecting the affairs of the Madras Presidency and those "From England" contain instructions of the Board of Directors and its orders.

Country Correspondence:

These contain all Correspondence which passed between Military and Political Department with the Native Powers from 1753 to 1829

Special Correspondence and Minutes

These contain correspondence with the French on war with Tippu, Land Settlement of Bengal, Bihar and Orissa, Poligar wars etc.

Special consultations

These refer to special occurrences which are of historical value.

Dutch Records

These are 1782 volumes and 67 bundles of Dutch Records. They relate to Cochin and Coromandel Coast dealing with the relations of the Dutch with the country powers in Malabar and their correspondence with Batavia and Colombo

Danish Records

These cover the period from 1777 to 1845. They consist of title deeds, accounts, letter books, Court Martial books, Garrison order books, Military Protocols, Legacy letters, Regulations etc.

Persian Records

These were received from the Office of the paymaster of Carnatic Stipends and also relate to the Office of the Receiver of Carnatic Property.

Mahratti Records

The Modi and Mahratti records of the old Tanjore Raj relate to the British agency or Residency established at Tanjore on the cession of the territory to the British by the Rajah of Tanjore in 1799.

Compiled By:

M.Gopalakrishnan

**

AVANA AMUTHAMList of Books Received Tamil Nadu Archives Library during 1.4.87 - 30.6.1987.

Sl. No.	Author	Title	Library Reg.No.
1.	S.Periyanayaki	Role of the Justice Party in Madras Legislative Assembly 1937-39 (Thesis)	682/87
2.	Shungoonny Menon	History of Travancore 1983	746/87
3.	..	Kerala District Gazetteers Trichur (Supplement) 1981	747/87
4.	R.Nagasamy	Tamil coins: A study 1981	750/87
5.	கு.தாமோதரன்	மாமன்னன் முதலாம் இராசராசன் ஒரு பார்வை 1984.	751/87
6.	-do-	வரலாற்றில் தஞ்சை 1984	752/87
7.	நடன காசிநாதன்	இராசராசேச்சுரம்	753/87
8.	சா.கணேசன்	இராசராசன்	754/87
9.	..	Tamil Nadu State Administration Report 1984-85	796/87
10.	..	தமிழ்நாடு மாநில ஆட்சி அறிக்கை 1984-85	797/87
11.	ல.சின்னசாமிநாயுடு	ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம் 1981	798/87
12.	"	ஆத்ம ரக்ஷம்ருதரஹஸ்யம் 1983	799/87
13.	"	அஜ்றிம்சா பரமோதர்மம் 1986	800/87
14.	Y.A.S.Reddy	Agrarian relations in the ceded districts of Madras Presidency 1800-1857(Thesis)	802/87
15.	கழிஞ்சூர் செல்வராஜ்	கலைவாணர் என்.எஸ்.கே.	803/87

Sl. No.	Author	Title	Library Reg.No.
16.	Dr.C.Venkatesan	History of Prison Administ- ration in the Madras Presidency 1919-1939(Thesis)	805/87
17.	P.Natarajan	Biography of Raja Desing (Thesis)	826/87
18.	..	Annual report of the National Archives of India 1985	827/87
19.	ரகம்	வீரவாட்சி	838/87
20.		Madras Medical College Post Centenary Golden Jubilee year	841/87
21.		Report on Public Instruction 1975-76	846/87
22.		Working papers from Madras Institute of Development Studies.	
23.		Tamil Nadu Legislative Assembly and Council debates	
24.		District wise Taluk profile of Irrigation statistics	
25.		Central Government Budget documents 1986-87	
26.		Tamil Nadu Government Budget Publications.	

Sl. No.	Author	Title	Library Reg.No.
1.	பெ.சு.மணி	பாரதியாரும் சமூக சீர்திருத்தமும்	876/87
2.	"	சங்க கால - ஒளவையாரும் உலகப் பெண்பாற் புலவர்களும்	877/87
3.	"	வீரமுரசு சுப்பிரமணிய சிவா	878/87
4.	சுப்பிரமணிய பாரதி	பொன்வால் நரி	879/87
5.	பெ.சு.மணி	வ.வே.சு.ஜயர் கட்டுரைகள் (தொகுப்பு)	880/87
6.	"	தடைகளை வென்று தலைமை பெற்ற ம.பொ.சி	881/87
7.	அறிவுமுகம்	குற்றவாளிகள்	894/87
8.	"	பயணம்	895/87
9.	MIZU SHIMA TSUKASA	Nattar and the socio economic change in South India in the 18th-19th centuries 1986.	900/87
10.	P.R. நரசிம்மன்	வைணவமரபும் மெய்ப்பொருளியறும்	901/87
11.	ஏனாது சுந்தரேசன்	தமிழ் ஆட்சிமொழி ஒரு வரலாற்று நோக்கு	902/87
12.	Lt.Col.J.R.Daniel	The Black Pom Poms: History of the Madras Regiment 1941-1983	
13.	Dr.N.Venkataramayya	History of the Freedom Movement in India: Bibliographical list	963/87
14.	P.N.Radhakrishnan (Donor)	Indian Calendar	966/87
15.		Guide to the records: State Archives of West Bengal Part I & II	970/87
16.	T.Meimozhi	Periyar E.V.Ramasamy and the Indian National Congress 1986 (Thesis)	974/87

Sl. No.	Author	Title	Library Reg.No.
17.	National Archives, New Delhi	Catalogue of Printed and Published maps	1008/87
18.	I.D.Asirvatham	The days that used to be	1016/87
19.	-do-	Eastward to	1018/87
20.	Govt.of Maharashtra	Catalogue of maps in the Bombay Archives Vol.III	1028/87
21.	District Gazetteers	of Punjab, Maharashtra & Rajasthan.	
22.	Pondicherry Legislative Assembly Debates		
23.	Census of India 1981: District hand books of Tamil Nadu		
24.	Districts employment Office monthly narrative reports (Tamil Nadu)		
25.	Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.		

என்ன நோக்கம்

மகாமகோபாத்தியாய தாகூர்திய அலாநிதி
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர்.

‘உங்களுடைய நோக்கம் என்ன?’ என்று கேட்பது எளிது. அதற்கு உண்மையாக விடையளிப்பது அரிது. ‘உங்களுடைய நோக்கத்தைப் பற்றிச் சிலவரின் எழுத்துகள்’ என்று கலைமகள் ஆசிரியர் விரும்பினார். ‘என்னுடைய நோக்கத்தை அறிவதால் உள்டாகும் பயன் என்ன? பேரியோர்களுடைய நோக்கத்தை அறிந்து அதன்படி நடக்க முயன்றால் பயன் உண்டு’ என்று எண்ணினேன். ஆனாலும் இப்பினால் அவர் கேட்டதற்கு ஒருவகையாக விடையளிக்கத் துணிந்து சிலவற்றை எழுதலானேன்.

என்னுடைய வாழ்வின் நோக்கமெல்லாம் பெரும்பாலும் தமிழின் தொடர்புடையதுதான். தமிழ் நூல்களை ஆழ்ந்து பயிலவேண்டும். பலமுறை பயின்றால்தன்னை உண்மை புலப்படும். முதலிலே கடினமாகத் தோற்றினாலும் பலகால் பயின்றால் வரவரத் தெளிவு உண்டாகும். ஒரு நூலிலுள்ள சொற்களைப் பொருட்சுவகைகளை அனுபவித்துப் படிக்கவேண்டும். அவற்றைப் பிறரும் அறிவும் வண்ணம் எளிய நடையில் எழுதவும் சொல்லவும் வேண்டும்.

பழைய நூல்களை நன்றாக ஆராய்ந்து உண்மைக் கருத்தை அறிய வேண்டும். தெரியாதவற்றைத் தெரிந்தவாகக் காட்டலாகாது. அந்நூல் களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். புதிய கருத்துக்களை அவற்றில் ஏற்றிவிடலாகாது. அவசியமல்லாத கருத்துக்களை மேற்கொண்டு நூலையோ உரையையோ எழுதிப் பிறரை வற்புறுத்தி மனமுச் செய்தல் நலமன்று. பழைய நூல்களின் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் இருப்பனவாகத் தோற்றினால் அங்ஙனம் அமைத்ததற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராயவேண்டும். நமக்கு விளங்காததனால் ஒன்றைக் குற்றமென்று துணிந்துவிடுவதால் ஒரு பயனும் இல்லை. நாமே நன்றாக அறிந்துவிட்டோமென்று மதித்து அயலாரைத் தாழ்வாக நினைத்தலும் பேசுதலும் கூடா. பிறர் எழுதியுள்ளவற்றை அவமதியாமல், அவற்றிலுள்ள குணமான பாகங்களை அறிந்து உபயோகிக்கவேண்டும்.

சுற்றவர்களுடத்தில் முறையாகப் பாடங்கேட்க வேண்டும். கேட்டவற்றைச் சிந்தித்து முறையாகப் பாடம் சொல்லவேண்டும். அதைவிடப்பெரிய உபகாரம் வேறு இல்லை. எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

முன்னோர் ஒருவிவந்த முறையைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றாதலே மன ஒருமைக்கு வழியாகும். புன்கொள்கைகள், புதிய மதங்கள், புதிய தெய்வ வழிபாடு முதலியவற்றை ஆராய்ச்சியின்றி மேற்கொண்டால் அவை நம் மன இயல்போடு பொருந்துவதற்குப் பல காலம் செல்லும்; ஜனங்களிடையே ஒற்றுமையும் கடைப்பிடியும் தவறிவிடும். பிற மதங்களையும் தெய்வங்களையும் சூ உசித்தல் கூடாது. அயல் மதக்கொள்கைகளையும் வேறு பாகைகளை யுள்ள அரிய செய்திகளையும் அறிந்துகொள்ளத் தவறிவிட விரிவுறச் செய்யும்.

எந்தச் சமயத்தாரோடும் எந்தத் தேசத்தாரோடும் சகோதர பாவத்துடன் ஒற்றுமையாயிருந்து காலங்கழிக்கும்.

மேற்கொண்ட காரியத்தைச் சிறிது சிறிதாகப் பலநாள் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து திருத்தமாக நிறைவேற்றவேண்டும். முயற்சியிடையே யாரேனும் அவமதித்தால் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் காரியத்தைச் செய்துவரவேண்டும். நம்முடைய மனமறிய நற்காரியத்தை மேற்கொண்டு கடமையைச் செய்து வந்தால் இறைவன் அருளால் முடிவில் நன்மையே சிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. செய்யும் காரியத்தைப் பயனால் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றித் தொடங்கியது ஸூதல், 'இப்படிச் செய்தேன்; அப்படிச் செய்தேன்' என்று தாமே பாராட்டிப் பேசுதல் உயர்வன்று.

பிறர் செய்த குற்றத்தை மறந்துவிடுதலும் பலரிடையே எடுத்துக் கூறாமையும் நன்மை பயக்கும். சிறு உதவி செய்தாரையும் மறவாமல் என்றும் நன்றி பாராட்டுதலின்றும் தவறலாகாது. மனிதனை மனிதனாகச் செய்வது நன்றியறிவேமாகும்.

முதியவர்கள் படியாதவர்களாயினும் அவர்களுடைய பழக்கம் நன்மைகளை உண்டாக்கும். திருவாவடுகறை ஆதினசுரத்தராக விளங்கிய மேலசுரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் இதனை அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கூறுவார்கள்.

நன்மையும் தீமையும் கடைவுளால் நம் வினைக்கேற்ப அமைந்தனவென்று எண்ணவேண்டும். ஆதலின் தீமை செய்தாரென்று நெஞ்சிற் படையுற்று யாரையும் கடிதல் ஆகாது. தெய்வம் நன்மையையே உண்டாக்கும் என்ற நம்பிக்கை உறுதிப்படவேண்டும். அது பலவிதமான இடையூறுகளை எளிதில் வெல்லக் கூடிய வன்மையை அளக்கும்.

- 3 -

பெரியோர் வாயிலாகவும் அனுபவத்தினாலும் அமைந்த நோக்கங்கள் பலவற்றுள் இவை சில. இவற்றின்படி நடக்கவே நான் முயன்று வருகிறேன்.

"இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
சுன்பந் சூடைத்து ன்ருந் தூண்"

- * -

சுலைமகள், பவ வருடம் பங்குனி மாதம் (மார்ச்சு 1935)ல் வெளிவந்தது. டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களை நல்லுரைக்கோவை இரண்டாம் பாகத்தில் இடம் பெற்றது.

தொகுப்பு: குடந்தை சா.வேங்கடராமன்.

ஏழும்பூர் ஏட்டுத் தளஞ்சியம்

தொகுப்பு: சென்னை ரீபாண்டிங், ம
கண்காணிப்பாளர் (நிலை-பி)

(Vestiges of Old Madras) - ஸ்ரீ லலித் தருவி எழுதப்பட்டது

ஆல்போர்ட் தமழ்த்து வளர்ந்தள்ள தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் முதலில் 1805இல்தான் துவக்கப்பட்டது. அன்று சிழ்ச்சிந்தியக் கம்பெனியாரின் வியாபாரத் தலைமையிடமாக இருந்த செய்ட்டி ஜார்ஜ் கோட்டையில் மிகப் பிரதானமாக இருந்த கோட்டைச் சதுக்கக் கட்டிடத்தில் தனியே இரு அறைகளைக் கொண்ட இடத்தில் இயங்கத் தொடங்கியது. அப்போது ஒரேயொரு பதிவரைக் காப்பாளரையும், மூன்று எழுத்தர்களுமே கொண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

1826இல் இந்த ஆவண அறை பழைய 'விருந்தமண்டபம்' அதாவது 'சூன் கிடங்கு' என்றழைக்கப்பட்ட, அப்போது கவுன்சில் சேம்பர்ஸ் இயங்கிய இடத்துக்கு சில காரணங்களால் மாற்றப்பட்டது.

1888இல் கவுன்சில் சேம்பர்ஸ்விருந்து, ஆவணங்களை இப்போதுள்ள தலைமைச் செயலக கட்டிட அடித்தளத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. (அங்கிருந்த அரசு அச்சகம் தங்கச்சாலைக்கு மாற்றப்பட்டதன் விளைவாக) இதனை இப்போது பொது ஆவண அலுவலகம் என்றழைக்கத் தொடங்கினர் (காரணம்: இந்த அலுவலகம் அனைத்துத் தலைமைச் செயலக துறைகளுக்கும் உரிய ஆவணங்களை வழங்கும் பணிகளைச் செய்து வந்ததே) இதன் நிர்வாகம் தலைமைச் செயலகத்துறையின் பொறுப்பில் அதன் ஓர் அங்கமாகவும் இருந்தது.

1902இல் எஸ்.ஜி.உறில் என்பவர் முக்கிய ஆவணங்களை காக்கும் கருத்தில் நிலையான ஆவணங்கள் என்ற பிரிவினை உருவாக்கி அவைகளை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் வெற்றி கண்டார். இவர் அவ்வமயம் இந்திய அரசு ஆவணங்களின் பகுதிக்கு தலைவராக இருந்தார். அப்போது கம்ஸன் பிரபுவின் ஆட்சிக் காலமாகும். மத்திய அரசில் ஏற்பட்ட இந்த முன்னேற்றம் 1907இல் சென்னை அரசின் கவனத்துக்கு வந்தது. இதனால் ஆவணங்களை பாதுகாத்து, வைக்க தனியே ஒரு கட்டடம் கட்டும் கருத்து ஏற்கப்பட்டு கட்டடம் கட்ட ஏற்பாடானது. இதில் தலைமைச் செயலகம் மட்டுமல்ல வருவாய் வாரியம் மற்றும் மாவட்ட ஆட்சியர் ஆவணங்களையும்

....

ஒருங்கிணைக்கும் பணி துவக்கப்பட்டது. ரூ. 2½ லட்சம் செலவில் எழும்பூர் மேல் ஆஸ்லம் சாலையில் 1908இல் புதிய கட்டடம் கட்டப்பட்டது. அதுவே பின்பு கோந்தி-இர்வின் சாலை எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

1909இல் சென்னை ஆவணக்காப்பக அலுவலகம் தனித்த இயங்கத் தொடங்கியது. 1910இல் முமுநேர காப்பாளராக திரு வெற்றி டாட்வெல் அவர்கள் கைகை ஆசிரியர் பயிற்சித் கல்லூரியிலிருந்து இக்காப்பகத் துக்கு நியமனம் ஆனார். இவரே முதல் காப்பாளர்.

1922இல் இவர் பணியின்று ஓய்வு பெறும் பொருட்டு விடுப்பில் சென்றபோது, இவ்விடத்துக்கு வல்லநர் யார் ஒருவரையும் நியமனம் செய்யவில்லை. ஆனால் தற்காலிகமாக ஒரு கண்காணிப்பாளர் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. இவரது பணியை அலுவலக முறைகளின் இயக்குநர். சென்னை மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் துணைச் செயலர் ஆகியோர் பொது மேற்பார்வை செய்துவந்தனர்.

இந்த ஆவணக்காப்பக அலுவலகம் கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்ட ஆவணங்களை பாதுகாக்கும் ஆவண நிலையமாகச் செயல்பட்டது.

அ. அரசு தலைமைச் செயலக ஆவணங்கள் (கடைசி 5 வருடங்களுக்குரிய ஆவணங்களைத் தவிர) 1670 லிருந்து.

ஆ. வருவாய் வாரிய ஆவணங்கள் - பழையன

இ. மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலக ஆவணங்கள் - 1820வரை யிலானவை

ஈ. உயர்நீதிமன்ற ஆவணங்கள்

உ. கணக்காய்வாளர் (தேர்ந்தெடுத்தவைகள்) ஆவணங்கள்

ஊ. கர்னாடிக் (பெர்னியட் மொழியில்) ஆவணங்கள்.

எ. டச்சு ஆவணங்கள்

ஏ. டேனிஷ் ஆவணங்கள்

ஐ. மராட்டிய (கணக்கு) ஆவணங்கள்

ஒ. சில குறிப்பிட்டவகையான ஆவணங்கள் (Specifications etc.)

மேலும் இக்காப்பகத்தில் இந்திய அரசின் பழைய அரசிதழ்கள், செய்ல்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை அரசிதழ்கள், நாள்கோள் குறிப்புகள், தகவல் தொகுதிகள், இராணுவம்-சிலில் பட்டியல்கள், சேர்த்துவைக்கப்பட்ட அந்தந்த துறைகளின் அறிக்கைகள், பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

இதன் மூன்று முக்கிய செய்கட்டங்களாவன (பணிகள்)

1) ஆவணங்கள் பாதுகாப்பு

ஆவணங்கள் தொகுதிகளாகவோ அல்லது தனித்தாட்களிலாவனவையோ, சேர்த்து அருகிலுள்ள மரப்பலகைகளில் இடையே வைத்து ஒழுங்கு படுத்திக்கட்டி கட்டுக்கட்டாக திறந்த நிலை அருக்கங்களில் வைக்கப் பட்டன. பழைய ஆவணங்களைச் செப்பனிட தனிப்பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் இருந்துள்ளனர்.

2) ஆவணங்களை வழங்குதல்

ஆவணங்கள் அனுப்பக்கேட்டுக்கடிதம் அனுப்பும் அவகாசங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன. தனி நபர்கள் ஆவண நகல்கள் கேட்டால், அந்தத் துறைகளுக்கே நேரிடையாக அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக வழங்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் நேரிடையாக ஆவணக்காப்பகத்திற்கு அணுகுதல் சிதையாதது. ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு தனி வசதிகள் செய்யப்பட்டது.

3) வெளியீடுகள்

கீழ்க்கண்டவைகள் ஆவணக்காப்பகத்தின் வெளியீடுகளாக வெளியிடப் பட்டுள்ளன :-

1. 1670 முதல் 1800 ஆண்டு வரையிலான அரசு தொல் ஆவணங்கள் பற்றிய அச்சப்பட்டியல்கள் (சுருக்கக்குறிப்பு) இவைகள் 35 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டன.

2. மறு பதிப்புகள்

17, 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குரிய ஆவணங்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகள் (Consultations)

அனுப்பப்பட்டவைகள் (Despatches) கடித நூல்கள் Letter Books பல்வகையான சிறகுறிப்புகள் (Sundries & co.) ஆகியவை களைக் கொண்ட 120 தொகுதிகள்.

3. 1740 க்குப் பிறகு உள்ள மதராஸ் ஆவணங்கள் பற்றிய விவர அறிக்கை (வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளுக்கு வசதியாக காலமுறைப்படி ஒழுங்குபடுத்தியது) - 2 தொகுதிகள்.

4. பிரஞ்சு கவர்னர் டியூப்ளேயின் முதன்மந்திரி ஜனந்தரங்கம்பிள்ளையின் நாட்குறிப்பு (1736 லிருந்து) தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு (8 தொகுதிகள்)

பழைய ஆராய்ச்சிகள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் 250 ஆண்டுகால வரலாற்றை தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆவணங்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்த ஆவணக்காப்பகம் ஒரு ஆராய்ச்சிச் சுரங்கம் என்றால் மிகையல்ல. 1789இல் ஆர்.சுளார்க் அவர்களும், 1830இல் வில்லியம் எல்லியட் அவர்களும், ஆவணங்களை ஆய்ந்து அவர்கள் இருவரும் 'நிலையான ஆணைகள்' (Standing Orders) என்பதை தொகுத்தனர்.

1837இல் காரோவும், 1856இல் உறட்டல்ஸ்டன் என்பவரும் ஆவணங்களை ஆய்ந்து 17ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்தவைகளைப் பற்றி குறிப்புகள் மற்றும் சுருக்கம் 5 தொகுதிகள் தயாரித்துள்ளனர். 1860இல் டல்பாய் லீவர் என்பவர் ஆவணங்களை சுரந்தாய்வு செய்யுமாறு அனுப்பப்பட்டார். அதன் பயனாக மதராஸ் ஆவணங்கள் பற்றிய கையேடு ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. இது மிக முந்திய நாளிலிருந்து 1748 வரை நடந்துள்ள ஆர்வமிக்ச்சு செய்தி களாகும். அவரே சர் தாமஸ் மன்றோவின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை தொகுத்தார். இதனையே சர். ஏ. ஜே. அர்பத்நாத் என்பவர் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அடுத்த ஆவணங்களைப்பற்றிய சரியான விசாரணைகளை 1886இல் சி. ஜி. மாக்டர் (கவுன்சில் உறுப்பினராகவும் 1678லிருந்து கவர்னராகவும் இருந்த இவர் சர் ஸ்டெபன் உடாம் மாஸ்டரின் வழித்தோன்றல் ஆவார்) மற்றும் சி. டி. மக்னீன் (அரசுச் சார்புச் செயலர்) ஆகிய இருவரும் தொடங்கிவைத்த, அவர்களின் உடழப்பின் பயனாக முடிப்பெண் முறை (Disposal number system) உருவானது.

1894இல் திரு ஏ. டி. பிரின்சன், (உதவிச் செயலர்) உறட்டல்ஸ்டன் முன் செய்த பணியை தொடர்ந்து செய்த 17ஆம் நூற்றாண்டு ஆவணங்களுக்கான குறிப்புகளைச் சேர்த்து மேலும் 4 தொகுதிகள் மறு அச்சிட்டார். ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் நாட்குறிப்பை சர் பெட்ரிக் பிரைஸ் என்பவர் மொழி பெயர்த்ததை டாட்வெல்லம் தொடர்ந்து செய்தார்.

1909-11 இவ்வாண்டுகளில் ஏ. கல்லத்தி என்பவர் 15 டச்சு ஆவணங்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

உதரச் டாட்வெல் பாதுகாப்பாளராக இருந்தபோது மதராஸ் ஆவணங்கள் பற்றிய அறிக்கை (Report on the Madras Records) தயாரித்து 1740 முதல் 1754 வரையிலான காலத்துக்குரிய ஆவணங்களின் விவர அறிக்கைகளை 2 தொகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

இந்த ஆவணக்காப்பகத்தைப் பயன்படுத்திய வெளியார் பேரா. பாரஸ்ட் என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் சினைவ் பற்றி ஏராளமாக குறிப்புகள் எடுத்து தொகுத்தார்.

எச்.டி.லவ் என்பவர் 1913இல் இவரது குடும்பத்தினர்
 'பழைய மதராசின் அடிச்சுவடு (Vestiges of old Madras)
 என்ற நூலையும், திருமதி பிராங் பென்னி என்பவர் (செய்ட் ஜார்ஜ்
 கோட்டை) என்ற நூலையும் எழுதினர்.

1929இல் ' Strange James Journal ' என்ற நூலை
 முன்னாள் பாதுகாப்பாளர் திரு எ.வி.வெங்கட்ராம ஐயர் அவர்கள் செய்ட்
 ஜார்ஜ் கோட்டை ஆவணங்களைக் கொண்டு எழுதியுள்ளார்.

மற்றும் முன்னாள் பாதுகாப்பாளர் பி.மக்யூன் அவர்கள் 1942இல்
 நிர்வாக நடைமுறைகள் பற்றியும் பிரிட்டிஷ் காலத்திற்கு முன் பொது
 நிர்வாகம் பற்றியும் எழுதினார்.

முன்னாள் பாதுகாப்பாளர் டாக்டர் பாலகா அவர்கள் தாமஸ்
 சாட்டர்ஸ் பற்றியும், சென்னையில் உருக்குத் தொழில், கைத்தறி தொழில்
 வளர்ச்சி பற்றியும் மதுவிலக்கு பற்றியும் - மதராஸ் நிர்வாகம் பற்றிய
 ஆய்வுகள் 2 தொகுதியாகவும் மதுரை மாவட்ட விவரச்சுவடியும் எழுதி
 யுள்ளார்கள்.

ஆவண மருத்துவம்
(ரெக்கார்ட் தெரப்பி)

மு. சாரங்கபாணி,
பாதுகாப்பு எழுத்தர்.

அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இப்போது மருந்துகளின்றி சில நோய்களைக் குணப்படுத்த 'புக் தெரபி' என்ற நோய்ச் சிகிச்சை முறையைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இந்தப் புதிய 'புக் தெரபி' முறையில் அநேகர் தங்கள் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தி யுள்ளதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைப்போன்றே 'RECORD THERAPY' என்ற முறையில் ஒரு சிலரது வியாதிகளைத் தீர்க்க முடியுமா என்ற நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். எப்படி? ஏதாவது ஒரு புத்தகத் திலிருந்து சில பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்த படித்தவுடன் ஒருவரது வியாதி படிப்படியாகக் குறைந்து பூர்ண குணம் ஏற்படுகிறதோ அதைப்போன்றே 'ரெக்கார்டு தெரப்பி' யிலும் இம்முறையைக் கையாண்டு வியாதிகளைக் குறைக்கும் வாய்ப்பை உருவாக்கலாம். இதற்குச் சரியான வாய்ப்புகளை உருவாக்க 'ஆவணக்காப்பகங்கள்' முயலவேண்டும். முதலில் இப்படிப்பட்ட மருத்துவக் குணம் கொண்ட ஆவணங்கள் கெட்டுப்போகாமல் நாம் அவற்றை காப்பாற்றவேண்டும். பின்னர் ஆவணங்களுக்கு மருத்துவக் குணம் உள்ளதா என்பதை அறிய முயலவேண்டும். ஆவணங்களின் தன்மையைக்கொண்டு தீர்மானிக் கப்படவேண்டும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எங்கள் சிராமத்தில் ஒரு சித்தப் பிரமை படித்தவர் இருந்தார். அவருக்கு எத்தனையோ சிகிச்சைகள் செய்யும் வியாதி போகவில்லை. அவர் எப்போதும் 'எங்கே ரெக்கார்டு, எடுத்த வா' என்றே அடிக்கடி புலம்பிக்கொண்டிருப்பார்.

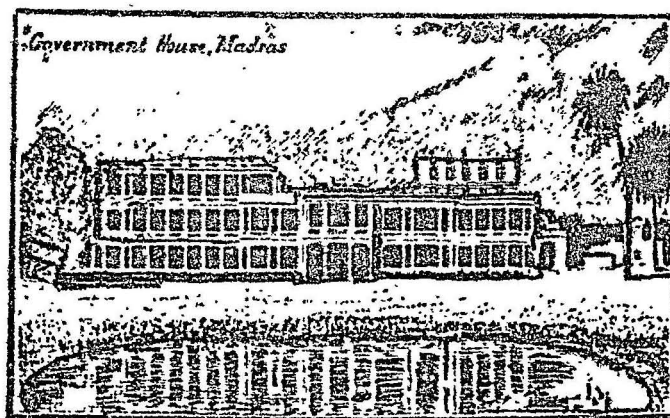
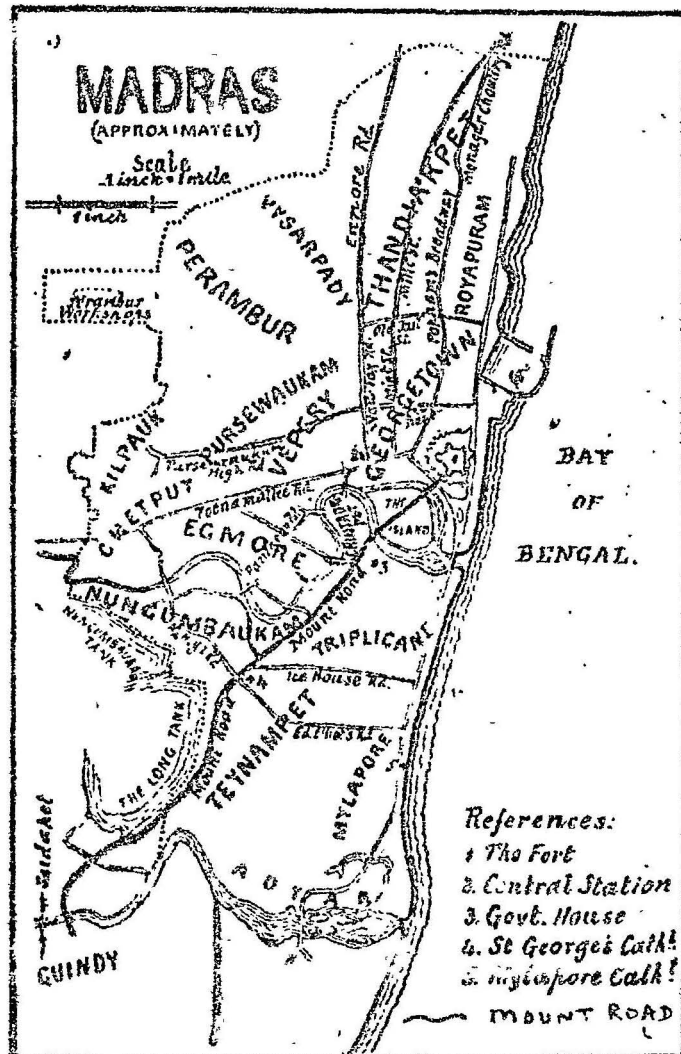
அவரை எல்லோருமே ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார்கள். சிராமத்தில் எல்லோருக்கும் புரியாத புதிராக அவர் தென்பட்டார். ஒரு தலைமுறை கழிந்தது. அவருக்குப்பிறந்த பிள்ளைகள் எல்லோரும் இறந்து விட்டார்கள். அவர் தனியாளாக இருந்தார். வயதான அவரது மனைவியும் இருந்தார்கள். ஒரு நாள் அந்தக் சிராமத்திற்கு ஒரு பெரிய அதிகாரி வந்தார். ஊரில் ஏதோ விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். இனாம் நிலங்களை ஆட்சிரயிப்பு செய்துவிட்டதாக சிலபேர் மீதுள்ள புகார்கள் விசாரிக்கப்பட்டது. இனாம்தார் யார் என்பதே அப்போது யாருக்கும் தெரியாது. வயதானவர்களில் படித்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா

என்று கேட்டபோது இந்த சித்தப்பிரமைக்காரரை எல்லோரும் காட்டினார்கள். அவர் ஒரு தெருவில் தாம் எப்போதும் புலம்பும் வார்த்தைகளையே கூறிக் கொண்டு நின்றிருந்தார். அவரை அழைத்துச்சென்று அதிகாரி முன்பு விட்டார்கள். எதையோ பறிகொடுத்தவர்போலத் தோன்றிய அவர் 'எங்கே ரெக்கார்டு, எடுத்துவா' என்றே கூறிக் கொண்டிருந்தார். அவரது மனனவியை அழைத்து வரச்சொன்னார் அதிகாரி. அந்த மூதாட்டி வந்தாள். அவளிடம் அதிகாரி அவரது கணவர் பற்றி விசாரித்தார். தம் வீட்டிலிருந்து ரெக்கார்டுகளை யாரோ கொள்ளை அடித்துச் சென்றதைக் கூறினார். அதனால் அவருக்குச் சித்தப்பிரமை ஏற்பட்டதாகவும் கூறினார். அதிகாரி சென்ற சில நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த ஊருக்கு செட்டில்மெண்டு தாசில்தார் வந்தார். அவரிடமிருந்து சில ரிகார்டுகளை அந்த முதியவருக்கு எடுத்துக் கொடுத்தார். அந்த ரெக்கார்டுகளை கண்டதும் சித்தப்பிரமையாக இருந்தவர் நன்றாகவே உரத்துச்சிரித்தார். இதோ ரெக்கார்டு என் நிலத்தை விட்டுப்போய்விடு என்று சத்தமிட்டுக்கூறினார்.

சில நாட்களில் அவர் தமது நிலங்களைப் பார்வையிடுகின்றார். அந்த ஆவணங்களே அவருக்கு ஆராய் மருந்தாக இருந்தது. சித்தப்பிரமை நீங்கியது. அவரது கலையும் தீர்ந்தது. எந்த ஒரு வியாதிக்காவது ஆவணங்கள் காரணமாக இருந்தால் அத்தகைய வியாதிகளை ஆவணங்கள் மூலமாகவே தீர்க்க வழியுண்டு என்பதை மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தெரியவருவிறது. எனவே 'ரெக்கார்டு தெரபி' என்பதை புதிய அணுகுமுறையில் கணிக்கவேண்டும்.

க.ந.

மெட்ராஸ்-வரைபடம்

GOVERNMENT HOUSE, MADRAS

சென்னை மவுண்ட் சாலை - அன்றும் இன்றும்

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து 8 மைல் தொலைவில் உள்ள பரங்கிமலையை இவைக்கும் மிக நீண்டதும், அசலமானதுமான சாலையே மவுண்ட் சாலை. இப்போது 'அண்ணா சாலை' என இதன் பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்த நெடுஞ்சாலை 1795இல் தீபாடப்பட்டது. இதன் வரலாற்றை அது அடைந்துள்ள மாற்றங்களிலிருந்து கண்டுணரலாம். அக்காலத்தில் இல்லாததும் இன்று நாம் காண்பதும் அதன் பலஅடுக்குக் கட்டடங்கள், மக்கள் போக்குவரத்துப்பெருக்கம், இடநெருக்கடி ஆங்காங்கே தொழிற்சாலைகள் - வாகனங்கள் அதிகரித்தல், - நடுவே சுரங்கப்பாக்கங்கள் - ஓரஞ்சாரங்களில் சீனிமா அரங்குகள் - பெரிய வீடுகளும் தோட்டங்களும் - குட்டிப் பங்களாக்கள் - சாலை ஆக்கிரமிப்புகள் - சாலைகள் மீது கடைகள் - கோவில்கள் - பள்ளிகள் - கல்லா ரிகள், காவல் நிலையங்கள் போன்றன பல.

18-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப நாட்களிலேயே மவுண்ட் சாலையின் இரு புறமும் மாளிகை போன்ற அமைப்புடைய வீடுகள் எழுப்பப்பட்டன. வெள்ளையர்கள் தங்களின் ஆதிபத்திய பட்டணமான ('WHITE TOWN' 'லிருந்து, வெளியேறி மவுண்ட் சாலைகளின் இருமருங்கும் குடிபெயரத் தொடங்கினர். இதனை அறிந்த ஸ்கம்பாக்கம், தி.நகர், சாந்தோம், தேனாம்பேட்டை, ராயப்பேட்டை மக்கள் தங்களுக்கு இது பெரும் தொந்திரவு என்று கருதினார்கள்.

எனவே வெள்ளையர்கள் சென்னையின் எல்லையை 1775ல் வரையறுத்தபடி, கறுப்பர் பட்டணத்திலிருந்து 1 மைல் வடக்கேயும் அங்கிருந்து சேத்துப்பட்டு, வேப்பேரி-மேற்கே ஸ்கம்பாக்கம் ஏரி வரையிலும், தெற்கே அடையாறு சாந்தோம் எல்லை வரையிலும் எல்லைக்கோடிட்டு சுற்றுவர மரங்களும் புதர்களையும் கொண்டு வேலி அமைக்கலாம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அது கனவாகவே போய்விட்டது. வருவாய்க்குழு இவ்வேலைக்காகும் செலவைக் கருதி கைவிட்டுவிட்டது.

செயின்ட் ஜார்ஜ்கோட்டை அருகே எப்போதும் இராணுவ நடமாட்டமே அதிகம். தீவுத்திடல் அன்று வனமாக இருந்தது. அங்கே கால்ப், போலோ போன்ற விளையாட்டுத்திடல்கள்தோன்றின. ஜிம்கானா விளப்பும் அங்கே எழுப்பப்பட்டது. கொஞ்சு ரத்தில் அரசுத் தோட்டம் (தற்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர் விருதியும் ராஜாஜி உறாலும் உள்ள மாளிகை) இருந்தது.

4748

இங்கேதான் 11.12.1758 அன்று மேஜர் லாரன்ஸ் என்பவன் தன் பட்டாளத்தைக்கொண்டு, பிரஞ்சுப்படைகளை மவுண்ட் சாலையைக் கடந்து தமிழர் வாரும் சுறுப்பர் பட்டணத்துக்குப்போகவிடாமல் தடுத்தான். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இப்படைகள் மறுநாளே கோட்டைக்குள் திரும்பிவிட்டன. பிரஞ்சுத் தளபதி கவுண்ட் லாலியன் படை அரசுத்தோட்டத் திலும் அங்கிருந்த மைதாணத்திலும் முகாமிட்டது.

இச்சாலைய ஓரங்களில் முக்கிய வியாபாரக்கடைகள், உணவு விடுதிகள் தோன்றின. சிறிது நாட்களில் இவ்விடத்தில் பெரிய கடைவீதியாகவே உருவாகி விட்டது. அருகே பொப்பிலி மகாராஜாவின் பெரிய மாளிகை உருவானது. இது மவுண்ட் சாலையின் இடது புறத்திலே உருவானது.

இச்சாலைய 'ஆயிரம்விளக்கு'ப் பகுதியைஇடையறுத்துச்செல்விறது. இந்தப் பெயர் விசித்திரமானதாகக் கருதப்பட்டது. பீட்டர்ஸ் சாலையின் ஓரத்தில், மிகப் பெரிய சுருஞ்சிவப்பு நிறத்தில் மாளிகை ஒன்றும் அங்கே உருவானது. இதனை உம்தத்-உல்-உம்உறா என்று பொதுமக்கள் மரபாக அழைத்துவந்தனர்.

ஒன்பதாவது கர்நாடக நவாப்பு (1795-1801)க்கு இதன் அருகே ஏராளமான சொத்துக்கள் உண்டு. அதன் எதிரே முகமதியர்களின் வெள்ளை நிறத்தாலான பள்ளிவாசல் இருந்தது.

அடுத்தது, இச்சாலையின் இடப்புறம் சையீன்ட் ஜார்ஜ் சுதீர்ஸ், விவசாயத் தோட்டப்பண்ணையும் காணலாம். மேலும் அரசுத் தோட்டத்தருகே இருந்த கடைவீதிகள் போன்றே இங்கேயும் கடைவீதி தோன்றியது. வழி நெடுக மரங்கள் - ஆலமரங்களே அதிகம் - வலதுபுறம் ஏரி ஒன்று. மண்ணாலான கரைகளையும் பனை போன்ற மரங்களும் இருந்தன. இது நங்கூர்பாக்கம் ஏரியின் தொடர்ச்சி என்று கூறலாம். இந்த ஏரிக்கருகே காரன்வாலன் 28.1.1791 அன்று 'பெங்கால் பட்டாளத்தை' பார்வைபெட்டார்.

இப்பட்டாளம் சீரங்கப்பட்டணம் செல்லுமுன் ஜெனரல் மேசுதோவுடன் கலந்தாலோசனை செய்தான், காரன்வாலன் சிப்பாய்கள் மட்டும் 18000 பேர் அங்கே குழுமியிருந்தனர். அவர்களுடன் இதே எண்ணிக்கையில் குதளைக்கு ஆட்கள் சென்றனர்.

இடது பக்கம் தெற்கு நோக்கி இராணுவ தாவரப்பண்ணை கைதாப் பேட்டையில் உள்ள கால்நடை மருத்துவமனை வரை சென்றது. இதன் எதிர் வாடையில் ஒரு புதுமையான நினைவுத்தூண் ஒன்றிருந்தது. அதில் கீழ்க்கண்டவாறு செதுக்கப்பட்டிருந்தது. "இந்தப்பாலம் பொதுமக்கள் நன்மைக்காக சென்னை வியாபாரப் பிரமுகரான திரு ஆட்ரியன் போர்பெக் என்பாரின் சாசனத்தின்படி, அவர் ஞாபகார்த்தமாக என்றும் அவர் நினைவு இருக்கும் வகையில் அவரது உதார குணத்தையும் ஈகையினையும் குறிப்பிடும் வகைக்கு கட்டப்பட்டது".

இந்த நிலைவுத்து கண்டி. பெல்லஸ் ஐ. கரல் மற்றும் பி. போத்சன் ஆகியோர் நிறுவினர். இதனை லெப்டினன்ட் கர்னல் பட்டிரிக் ரோஸ், தலைமைப் பொறியாளர் தலைமையில் 1786இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இதே கல்வெட்டினை இலத்தீன்; தெலுங்கு உருது ஆகிய மொழிகளிலும் அந்த ஊரில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இப்பாலத்தின் வழியே மவுண்ட் சாலையைக் கடந்து பெரிய ஏரியி லிருந்து சூழ்வு நீர் ஓடியது. இந்த நிலைவுத்து ஊிற்குப் பின்பக்கம் தோட்டம் இருந்தது. அது செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியர் வசப்பிடமாகவும் இருந்தது. 1837இல் தயாரித்த வரைபடத்தில் இதே இடத்தை ஜெனரல் கேம்பெல்லு டையது என்றோ தாவரப்பூங்கா என்றோதான் குறிப்பிடுவார்கள். இதனையே முன்பு மதிப்பிற்குரிய கும்பெனியார் Nopalry என்றும் அழைத்தார்கள். தாவர மருத்துவத்துறை தலைவரும் புகழ்பெற்ற தாவர இயல் நிபுணருமான டாக்டர் ஜேம்ஸ் ஆண்டர்சன் அவர்களின் சோதனைக்கிணங்க ஏற்படுத்தப்பட்ட சப்பாத்தி இனத்தை உண்டு வாரும் ஒருவனைப் பூச்சியினின்று எடுக்கப்படும் சாயத்தொழிற்சாலையை முன்னிடும் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது. இந்தப் பூச்சிகளுக்கான Nopal shrub என்ற செடி மெக்ஸிகோவிலிருந்து தனியாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்ததாம்.

Vestiges of old Madras, Madras, the birth place of British India என்ற ஊரின் கதைத்தருவி எழுதப்பட்டது)

தொகுப்பு: வெளியீட்டுப்பரிவு.

Photo by
 La-Col H. A. Sewell
 COUNCIL CHAMBER, FORT ST. GEORGE, SHOWING PITT'S PILLARS.

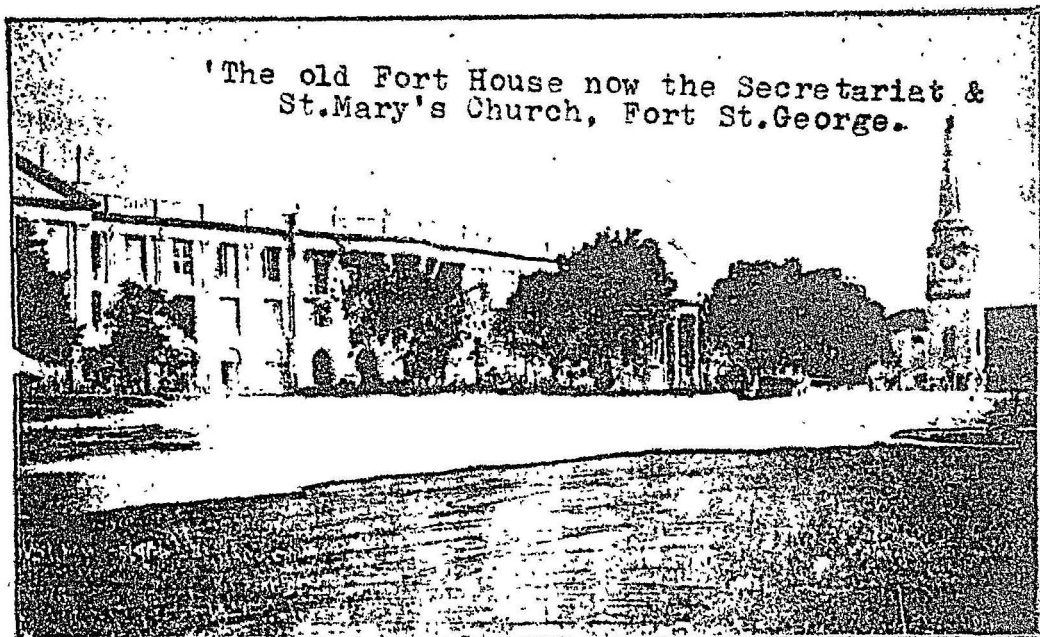
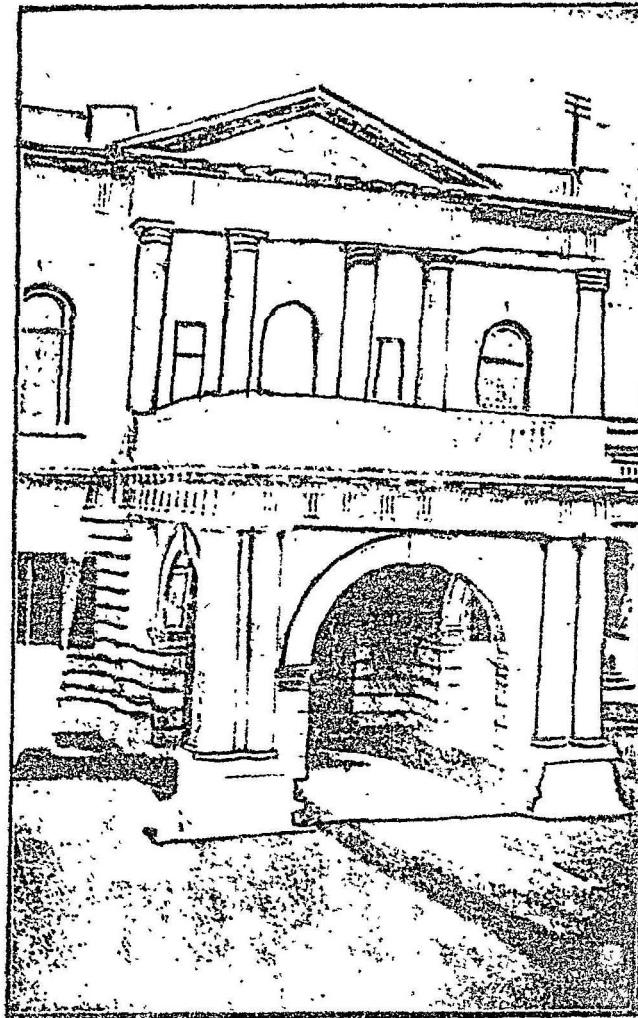

Photo by
 Wido & Klein
 THE OLD FORT HOUSE, NOW THE SECRETARIAT & ST. MARY'S CHURCH, FORT ST. GEORGE.

முன்னாள் செயல்திட்ட ஜார்ஜ் கோட்டை அரசு அலுவலர்கள்

சுடந்த மூன்று ஞாற்றாண்டுகளில் செயல்திட்ட ஜார்ஜ் கோட்டையில் அரசு நிர்வாகம் எவ்வாறு நடந்தது என்பதைக் குறிக்கும் சில செய்திகள் தொகுத்து வழங்கப்படுகிறது.

அரசு நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் கவுன்சில் என்ற அமைப்பின் கட்டளைப்படி நடந்தது. கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வியாபாரப் பிரமுகர்களே. இவர்களில் மூத்த பிரமுகரே பின்னாட்டினில் 'ஏஜெண்ட்' என்று அழைக்கப்பட்டார். 1653இல் இருந்து இந்த ஏஜெண்டுகள் 'பிரஸிடென்ட்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டனர். 1686 முதல் பிரஸிடென்ட் என்ற பெயரை மாற்றிக் 'கவர்னர்' என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். இவருக்கு அடுத்த இரண்டாம் நிலையில் 'புக்கீப்பர்' என்ற பதவியில் அமர்த்தப்பட்டவர்களும் மூன்றாம் நிலையில் 'வேர்உறவுஸ் கீப்பர்' என்பவர்களும், நான்காம் நிலையில் 'வாடிக்கையாளர்' அல்லது 'கடல் சுங்கவரி வசூலிப்போர்' என்பவர்களும் இருந்தவந்தனர்.

ஒவ்வொரு திங்கள் சிமுகமையும், வியாழக்கிமுகமையும் காலை 8 மணிக்கு அவர்கள் மன்றத்தில் கூடுவார்கள். அப்போது கம்பெனி விவகாரங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் முன் பரிசீலனைக்கும் யோசனைக்கும் வைக்கப்பெறும். செயலாளர் தினசரிக் குறிப்பேட்டை தயாரிப்பார். இதன் நகல் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இலண்டன் மாநகருக்கு அனுப்பப்படும். இதற்கு அங்கிருந்த 'கோர்ட் ஆப் டைரக்டர்கள்' ஒரு பதிலை அனுப்புவார்கள்.

ஆங்கிலேயர்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்கு அவர்களை கவர்னரும் மற்றும் கவுன்சில் உறுப்பினர்களும் விசாரணை நடத்துவார்கள். இந்த விசாரணை 12 ஆங்கிலேய ஜூரிகள் முன்னர் நடைபெறும்.

தமிழர் பட்டினத்தில் (பிளாக் டவுன்) வாடிக்கையாளர் என்று அழைக்கப்பட்ட நான்காம் நிலையில் உள்ளவர்கள் சவுல்ட்ரி கோர்ட்டினில் மாஜஸ்ட்ரேட்டாக இருந்தார்கள். இவர்கள் சாதாரண வழக்குகளுக்கு நீதி வழங்கினார்கள். இந்த நீதிமன்றம் செவ்வாய் மற்றும் வெள்ளிக் சிமுகங்களில் கூடும். விசாரணைகளின்போது நாணயச்சாலை தலைவரும் துணைக் கருவூல் அலுவலரும் உடனிருப்பார்கள். அக்காலத்தில் தண்டனை மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது. பிழைகள் வேலையின்போது ஞாங்கினால் அல்லது அலுவலகத்துக்கு வராது நின்றுவிட்டால் 'கடல் சுங்கவரி வசூலிப்போர்' அவர்களை குற்றவாளியென தீர்மானித்து சாட்டையினால் இடத்து இடம் விளாசுவார்கள். குறிப்பிட்ட 5 இடங்களில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் 5 கதையடிகள் வீதம் கொடுப்பார்கள். பின்னர் பணிநீக்கம்

செய்யப்படுவார்கள். கொலைக்குற்றம் செய்தவர்கள் மரண தண்டனைக்கு ஆளாவார்கள். தண்டனையை அதற்கே உரித்தான இடத்தில் நிறைவேற்றுவார்கள். போர்ட் உறுதுணி முக்கிய துழுவாயின் மேற்புறத்தே தண்டனை நிறைவேற்றம் கம்பம் இருந்தது. அங்குதான் தண்டனை பெற்றவர்கள் சுட்டுத்தள்ளப்படுவார்கள். பின்பு பரேதத்தை சங்கிலியால் பிணைத்து னாக்குக் கம்பத்தில் மாட்டி பூந்தமல்லி நெடுஞ்சுவரையையதோக்கி தொங்கவிடுவார்கள்.

பாதுகாப்புப் படைக்கு தலைவரான கவர்னரே வெள்ளையர் பட்டணமான செயின் ஜார்ஜ் கோட்டையில் அமைதியை பாதுகாக்கும் பொறுப்புடையவர். தமிழர் பட்டணத்தில் (கோட்டைக்கு வடக்கே) மற்றும் அருகேயிருந்த பேட்டைகளில் அமைதிக்காகும் வேலை அமைத்தும் உள்ளூர் அலுவலரான பெத்த நாயக் என்ற பதவிக்குரியவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. காவல் செய்வதையும் 20 பேர் கொண்ட யோலிப் படையையும் அவர் கண்காணித்துவந்தார். பெத்த நாயக் பதவியானது பரம்பரை வழியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. சில சமயங்களையும் சில உபகாசங்களையும் இப்பதவியில் உள்ளவர்கள் அடைந்தே தீரவேண்டும். யாராவது ஒருவர் வழிப்பறி செய்யப்பட்டால், பெத்த நாயக் வழிப்பறி செய்யப் பட்டவர்களுக்கு இழந்தபொருளுக்கு ஈடுகொடுத்தாகவேண்டும். மற்றொரு வழியில் இவர் சம்பாதிக்க உணவுத்தானியங்கள், எரிபொருள், எண்ணெய், மீன், வெற்றிலை இவைகள் மீது சிறு வரிவிதிக்கவும், அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருந்தார். மேலும் பெத்த நாயக்குக்கு இலவச வீடு, கோமரா பேட்டையில் குங்குழியுமாகக் கொஞ்சம் நெல்விளையும் நிலமும் அளிக்கப் பட்டிருந்தார். இவ்வே இப்போது பெத்த நாயக்கன்பேட்டை என அழைக்கப்படுகிறது.

1675 இல் அழக்சிந்தியக் கம்பெனி சிலில் பணிகளில் சில குறிப்பிட்ட பதவிகளை ஏற்படுத்தியது. பழிற்சியாளர்கள் ஏழாண்கள் பணிபுரியவேண்டும். முதல் 5 ஆண்டுகளில் அவர்களுடைய வருமானம் 5 பவுன் ஆகும். இதுவே கடைசி ஈராண்டுகளில்போது 10 பவுனாக வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் அவர்கள் ஓராண்டுக்குள் எழுத்தர்கள் ஆவார்கள். அப்போது 20 பவுன் பெற்றார்கள். அந்த ஓராண்டின் முடிவில் 'FACTOR' என்ற பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட்டார்கள். அதன் பிறகு 50 பவுன் ஊதியத்தில் மெர்ச்சண்ட் என்ற பதவி உயர்வு கிடைத்தது. கவர்னருக்கு ஆண்டுக்கு 200 பவுன் ஊதியமும் பணிகொடை 100 பவுளும் அளிக்கப் பட்டார். பின்னர் கவர்னராக இருந்தபோது இதுவே 3000 பவுனாக உயர்த்தப்பட்டது. அடுத்த வந்த காலங்களில் சென்னை கவர்னருக்கு ரூ. 10,000/- மாதச்சம்பளம் அளிக்கப்பட்டது. வீட்டுவாடகை மற்றும்

பயணச்செலவாக ரூ. 94,000/- ஓராண்டுக்கு வழங்கப்பட்டதோடு ரூ. 7,500/- மரச்சாமான்களுக்காக அளிக்கப்பட்டது.

செவ்வாசியில் இரண்டாம் நிலைப் பதவி வகித்தவர் (புக்கிப்பர்) ஆண்டுக்கு 100 பவுளும், மூன்றாம் நிலையினருக்கு (வேர்உறவுடையவருக்கு) 70 பவுளும் நான்காம் நிலையினருக்கு அதாவது கடல் சுங்கவரி வசூலிப்போருக்கு 50 பவுளும் அளிக்கப்பட்டது. இவர்கள்உடைய உறவினர்கள் இலவசமாகப் பெற்றார்கள். கம்பெனியின் ஏனைய உறுப்பினரான குருக்களுக்கு உதவித்தொகை 100 பவுளும் பள்ளி ஆசிரியருக்கு 250 பவுளும் வழங்கப்பட்டது.

கம்பெனியின் தலைமை வியாபாரிக்கு கருதல் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இந்த இடத்தில் முதலில் பிடித்தவர் டேவிசு நாயக் என்பவர்கவர்களர் 'ஐவி' இருந்தபோது வெங்கடவீரண்டா என்பவரை டேவிசு நாயக்குக்கு பின்னர் இப்பதவியில் அமர்த்தப்பெற்றார். இவர் காசாவீரண்டா அண்ட் கோ என்ற கட்டு பங்கு வியாபார கம்பெனிக்கு தலைவராகவும் இருந்தார். இவரே கம்பெனியின் அனைத்து முதலீடுகளுக்கும், இறக்குமதியாகும் பொருட்களை வாங்குவதற்கும், ஐரோப்பாவுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களை வாங்குவதற்கும், அனுமதிக்கப்பட்டார். இவர் 1680இல் மரணம் அடைந்தபோது கோட்டையில் 30 குடும்பங்கள் வெடித்த மரியாதை வழங்கப்பட்டார்.

சர் வால்டர் ஸ்காட் தன்னுடைய நாவலான 'வைத்தியர் மகன்' (சர்ஜன்ஸ் டாட்டர்)இல் போர்ட் ஜெயின் ஜார்ஜ் கோட்டையின் குபர்உக் என்பவர் ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளராக இருந்தாலும் இவரே கவர்களுக்கு அண்டையலில் உள்ள அதிகார வர்க்கம் பற்றி தன் கருத்துக்களையும் வெளியிடக் கூடியவராகவும் இருந்தவந்தள்ளார். சென்னையில் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மிகவும் பிரபலமாக விளங்கிய பார் பாம்பெயர் என்பவரை ஒரு பாத்திரமாக கொண்டு தமது நாவலில் ஸ்காட் சித்தரித்துள்ளார்.

தொகுப்பு: வெளியீடுப்பிள்வு.

ச.ந.

② துறா இ மெதுவாக 50 நி நிவாகத்
பயிற் குறிப்பிடதன் னா 13.

ஆவணக்காப்பகமே! வாழ்!

- 1) முன்னோர்கள் வாழ்ந்தநிலை காற்றைப் போலே;
 ஆன்றோர்கள் வாழ்ந்திட்டார் பேற்றைக் காணார்
 சான்றோர்கள் ஆக்கிட்டார் ஆயும் ஒலை
 ஆண்டவர்கள் ஏத்திட்டார் சுற்று விலை.
- 2) தாத்தாவைப் பார்த்திருப்பான் கேட்டிருப்பான் பேரப்பிள்ளை
 மூத்தோரைப் பார்த்தவன்தான் கேட்டவன்தான் என்று கேட்கின்
 நேத்தைக்கு நடந்தநிலை நினைவே யில்லை நெடியதோர்
 காலத்தைக் கேட்பதும் நியாயந் தானா?
- 3) தொல்லேட்டைப் பாதுகாத்தப் பலநூற் றாண்டாய்
 சொல்லேறு உழவரெலாம் செம்பொன் னெயென்று
 அரவணைத்துக் காத்தலாலே இந்நூற் றாண்டில்
 உரம்பெற்று வாழ்கிறது குன்று போலே.
- 4) தொல்லேடே இல்லையெனில் தொன்மைநிலை காணாதற்கு
 இல்லாளே இல்லாத இடிந்தகுடில் போலிங்கு
 கண்ணாறும் போதெல்லாம் காலமெல்லாம் நாம்இதையே
 என்னாது இருப்பதற்கே காத்திட்டீர்; ஆவணத்தை.

(தொல்லேடே தன் வரலாறு கூறுகிறது கேளுங்கள்)

- 5) கோட்டையிலே யான்பிறந்தேன் கோலோச்சத் துணையானேன்
 ஆனவரை மக்களுக்கு ஆக்கங்கள் செய்திட்டேன்
 கோட்டையுடை மடியினிலே கூடியவன்றாய் வினையாடி
 ஆனவையன் நான்களெல்லாம் ஒய்வெடுத்தோம் காப்பகத்தில்.
- 6) கண்ணோடே இமையினையே காப்பதுபோல் பதிவர் அவர்
 பண்பாடு செயலரவர் பதிவுகளைக் கேட்கையிலே
 அன்போடு உறையிலிரு அரவணைத்து எங்கெளயே
 நண்பாக அனுப்பிடுவார் நானும்உன் சென்றிருவேன்.
- 7) எங்களுக்கும் எத்தனையோபேர் ஏவல் செய்ய
 வங்கத்துக் கடலலைபோல் அங்கு யிங்கும்
 பொங்குகிற கேள்விக்குப் பதிலும் சொல்வோம்
 மங்காது திரும்பிடுவோம் காப்பகத்தைநோக்கி
- 8) கல்வியென்றும் விடுவென்றும் தொழிலோடு நிதியாமென்றும்
 செல்வநிறு வாகமென்றும் நிலையான நீதியென்றும்
 நல்வாழ்வு விபசாய நிலமென்றும் எத்தனையோ
 செல்லமாக எங்கெளயே அழைக்கின்றார் காப்பகத்தில்

- 9) முதுமையினால் தளர்வுற்று பனிமுடித்து வீடடைவீர் ; நானோ
இளமையெட்டு பழமையுற்று பன்னாறு ஆண்டானாலும்
செப்பனிட்டு வேல்விழியார் போலெம்மை எழிலாக் கித்
தேக்கினைப்போல் ஆக்கிடுவார் காப்பகத்தில் எங்கையே
- 10) முதுகெலும்பு எந்துசொன்னால் மிகையா காது
முருஉருவாய் எமையாக் கிச் செப்ப விட்டு
நலமாகக் காடும்பீரத் தனியு மீட்டு
சிவையெனவே ஆக்குவார்காப் பகத்தி லேதான்.
- 11) பூவாடைக் கட்டிடுவார் சிறுநூலால் சடையும் பின்னி
காத்தாட விட்டுப்பின் கச்சிதமாய் கரையும் வெட்டி
மேலாடை இட்டிடுவார் முதுகெடுத்த முறையாய்த்தட்டி
நாள்தோறும் கட்டிடுவார் காப்பகத்தில் எம்மை.
- 12) நோயுற்று நிறம்கெட்டு நிலைகெட்டு நிற்கும்போது
மேற்கத்தி பொறியொன்றை பொருதொரு வரவுமுத்தி
நோய்நீக்கி நலமாகி வாழவைத்த ஆணையர்க்கு
எம்நன்றி உரைத்திருவோம் என்றென்றும் காப்பகத்தே
- 13) தலைவாரி பூச்சுடி தாமமடல் ஓலையிலே
பிழையேது மில்லாமல் மையினால் எண்ணுமிட்டு
கலையாமற் பெயரெழுதி, நிற்கின்ற சிப்பாய்போல்
நிலையாக நிறுத்திடுவார் நூலகத்தில் என்றும் எம்மை.
- 14) பலநாட்டு நல்லறிஞர் தாய்விடு நாடிவந்த
பலபட்டம் பெறக்கூதி பாங்காக எமைநோக்கி
எமைதொட்டு ஏடுதள்ளி எழுதுங்கால் யாம்மகிழ்ந்து
இணையிலா பீடுகொள்வோம் இன்பமுடன் ஆய்வகத்தில்!

ம. இரா. அருட்டிணையார்,
தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்,
எழும்பூர், சென்னை-8

எம்.ஜி.ஆர்

குடந்தை சா.வேங்கடராமன்

- (1) மலையாச உயர்ந்ததன்றிர், மாரியென உயர்கொத்திர்,
கலவாழத் தொக்குசெய்திர் காலமெலாம் ஏழைமக்கள்
நிலைமாற செயல்பட்டிர், நேர்மைக்கே அரசியல்லி
தலையாட இடம் தந்திர், தாயெனவே பரிவுகாட்டி
- (2) மாந்தர்தம் வாழ்வுயர மகிழ்வுடனே பாடுபட்டிர்,
ஈந்தசெல்வம் எத்தனையோ, எவரிங்கு கூறவல்லார்?
தீந்தமிழ்த்தாய் வாழ்த்திடவே செய்தபடி பலவுண்டே!
காந்தத்தால் இரும்புலகில் கவரப்பட்ட(டு) ஓடும்போல்
- (3) மக்களிங்கு தங்கையே மனமார நேசித்தார்,
சொக்கவெத்திர், நற்புகைகள் சோராமல் நடத்திவித்திர்,
அக்கறையாய் எம்மையரம் அகற்றுவிகைப் பாடுபட்டிர்,
எக்கனமும் உமக்காக இன்னுயிரை ஈவதற்கும்
- (4) எத்தனையோ பேரிருக்க, ஏறிநீதி புரியவில்லை
வித்தகரே, என்ஹென்றும் விளங்குமேஉம் சாதனைகள்,
அத்தனையும் சொல்வதென்றால் ஆதிசேடன் வரவேண்டும்
புத்தனைப்போல் ஏகனைப்போல் பொன்னுலகு சமைப்பதற்கு
- (5) திட்டங்கள் தீட்டியதத் தீவிரமாய் செயல்பட்டிர்
பட்டையர் அத்தனையும் பஞ்செனவே பறப்பதற்கே
இட்டமுடன் உம்தலைமை எம்மக்கள் ஏற்றுவந்தார்
சட்டங்கள் நீரியற்றத் தம்வாழ்வு சிறக்குமென்றே
- (6) குடிலோடு வாழ்ந்திருந்தோர் குயரமினி யார்தீர்ப்பார்?
அடியாசை சிறந்ததன்றிர், அருந்தவமே உம்வாழ்க்கை
தடியாத சோகையிது, தாளாத வேதனையாம்
படியாக வந்தும்மைப் பரித்திடவே இயலாமல்
- (7) காலனும்நிர் உறங்கையிலே கள்வன்கே பால் வந்தானோ?
ஆலமரம் சாய்ந்ததுபோல் அதிர்ச்சியிது தாங்கவில்லை.
பாலர்கள் பலகோடி பசியார வழிசெய்திர்,
ஒலமிட்டே அவரெல்லாம் உமைப்பரிந்தே அருகின்றார்.
- (8) மோனநிலை தந்தருகும் மூகாம்பி கையன்கை
வானவரும் தானவரும் மாவிடரும் போற்றவென
ஆனபயன் இதுவென்றே அரும்பாத நிழல்தனிலே
தானமரச் செய்தாளோ! தாயென்றால் மனங்கனியும்

(9)	சீராள,	யாவிவனங்கும்	தெய்வத்தைத்	தயிழென்றும்
	தீராத	அன்பொரு	செப்புவன(ரு),	அவளானை!
	ஏராளத்	தவம்செய்த	எம். ஜி. ஆர்	எனும்மனையே,
	பாராளும்	உன்னாமம்	பலயுகங்கள்	ஆயினமே.

வேறு

புரட்சித் தரணி	தலைவ, புகழும்	பொன்மனச் தகைமை	செம்மலே யாள
ஈர வீரனாய்	மனத்தொரு என்றும்	ஏழைகள் வெற்றி	உயர சேர்த்தீர்.
பச்சிளம் இச்சகத்	பாலசுர் திலக்போல்	பசித்தீர்த்த வளர்தாம்	புண்ணியம் செய்தார்!
பாநிபோல் பாநிலி	வள்ளலாய்ப் இப்புகழ்	பல்லயிர் படைத்தவரே	காத்தீர். யாரே
காலனும் சாலவும்	அஞ் சிரும் சிறந்தே	சுருந்தவம் திகழ்ந்தவும்	அன்றோ வாழ்வு!
எப்படி செப்புவன்,	உம்முழிர் என்ற.	இன்றவன் இரந்திருப்	பறித்தான்? பான்யமன்,
ஒளியார் கனிப்போரு	மனையே, அளித்தீர்,	உம்முயி களைத்தப்	கரையுடனே பசியொரு
குழந்தை வழங்கியே	உருவம் விடார்,	கொங்குவந் வாழ்வினை	திருப்பான், ஐயா,
தாய்க்குரல் வாய்மொழி	கேட்டால் யேற்றே	தளர்வீர் வந்திருப்	என்றவன் பான். நீர்
உடச்சென் கடமை	றுவிட்டார். இதுவெனக்	உலகோர் சுருத்தொரு	உய்ய தந்தீர்
எத்தனை உத்தமர்	திட்டம்! எம். ஜி. ஆர்	எவ்வளவு ஒருவரே	பனைகள்! என்னும்
வண்ணம் தின்னமாய்	வாழ்ந்து ஓம்புவம்	வழிதனைக் சிறந்தஉம்	காட்டினிர் நெறியே.

குணக்குகள்

மதராஸ் - பாண்டிச்சேரி - மலையா வர்த்தகத்தொடர்புகள்

30.4.1738

சங்கர்பரித்! என்ற வியாபாரக் கப்பல் 1737 மார்ச்சில் வியாபாரத்தில் பொருட்டு மலையா சென்று 30.4.1738 அன்று பாண்டிச்சேரிக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்தது.

அக்காலத்தில் சென்னை நகரின் கோட்டைப் பகுதிகள் அனைத்தும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும், சாந்தோம் பகுதி பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஆட்சியிலும், இருந்தன. ஆகலும்; மதராஸ், மகூலப்பட்டனம், பாண்டிச்சேரியிலிருந்து பிரஞ்சுக்காரர்கள் எடுத்துச் சென்ற பொருட்கள் அனைத்தும் நல்ல லாபத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இக்கப்பலின் கேப்டன் மற்றும் சரக்கு ஏற்றிச் சென்றவர்களும் பிரஞ்சுக்காரர்களே.

அவர்கள் மலையாலில் விற்பனை செய்த பொருள் விவரங்கள்:

நீலவண்ணத்தில் ஆடைகளுக்கான குண்டுத் துண்டுகள் (Cut pieces)	50 சதம் இலாபம் விற்பனை
காடா துண்டுகள் - சாதா மற்றும் கட்டம்போட்டித் துண்டுகள்	20 சதம் இலாப விற்பனை
மகூலப்பட்டினம் (பந்தர்) வகைத் துண்டுகள்	80 சதம் இலாப விற்பனை
சந்திரநாடார் வகைத் துண்டுகள்	90 சதம் இலாப விற்பனை
பூவேலைப்பாடுள்ள துண்டுகள் மற்றும் கைம்மெட்ராஸ் சிண்டஸ் துண்டுகள்	20 முதல் 25 சதம் இலாப விற்பனை
பாண்டிச்சேரி சிண்டஸ் மற்றும் திருப்பாப்புவியூர் துண்டுகள்	இவைகள் குறித்த விலையிலோ அல்லது நட்டத்திலோ தான் விற்பனை ஆயின.

வியாபாரத்தில், 1736 ஆம் ஆண்டில் விற்பனை விலையையவிட 1737 ஆம் ஆண்டில் விற்பனை விலை அதிகம் என வியாபாரிகள் கணித்தள்ளனர். மெட்ராஸ் சிண்டஸ் துண்டுகள் ஓராண்டுக் கடன் விற்பனை செய்யப்பட்டதாகவும் தெரியவருகிறது.

ஆதாரம்: ஆனந்தரங்க பிள்ளை நாட்குறிப்பு

நூல்விமர்சனம்

தமிழ் ஆட்சி மொழி - ஒரு வரலாற்று நோக்கு (1986)

நூலாசிரியர் :- திரு துரை சுந்தரேசன்.

தமிழ்
தஞ்சாவூர்/பல்கலைக்கழக வெளியீடு, பக்கங்கள் 368
ரூ.95/-

திரு துரை சுந்தரேசன், இ.ஆ.ப., அவர்களின் ஆராய்ச்சி ஆர்வத்தாலும், முயற்சியாலும், தமிழ் ஆட்சிமொழியாகக் கொள்வது குறித்து, சென்னை சட்டமன்றத்தில், முக்கியமாக 1921லிருந்து 1956 வரை தெரிவிக்கப்பட்ட பல கருத்துக்களையும், இந்த புத்தக வாயிலாக அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது. மக்கட் பிரதிநிதிகள் சட்டமன்றத்திலே இந்த பொருளுக்கு அளித்துள்ள முக்கியத்துவத்தையும் நன்கு உரை முடிகிறது. மிகவும் பரபரத்தகுந்த முயற்சி.

தனது ஆராய்ச்சியில் இன்னும் பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்த ஆவணங்களையும் தலைவர்கள் கருத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள இயலாமல் போனது குறித்து ஆசிரியர் தனது குறையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த பொருள் குறித்து இன்னும் விர்வாக ஆராய்ச்சி செய்து எழுத இயலும் என்பது உண்மையே எனினும், திரு துரை சுந்தரேசனின் இந்த முயற்சி இத்தகைய விர்வான ஆராய்ச்சிகளுக்கு முன்னோடியாகவும், அடிப்படையாகவும் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சட்டமன்றப் பேச்சுக்களைத் தனித்தனியான தொடர்க்கு குறிப்புகளோடு வெளியிட்டிருந்தால், இன்னும் தெளிவாக இருந்திருக்கும் எனக் கருத இடமுள்ளது. மேலும், படல்ப்பிரிப்பிலும் (Chapterisation) கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். கருத்தாளர்களுடைய அட்டவணை (Index) ஒன்றும் சேர்த்திருந்தால், குறிப்புகள் எடுக்க உதவியாக இருக்கும்.

ஆய்வு செய்தவர்

கே. எஸ். வேங்கடராமன்,
உதவி பதிப்பாசிரியர்.

Essays on topics of
Social Sciences Archives and
matters of general interest are
welcome in English or Tamil, for
Publication in AVANA AMUTHAM
subject to the Editor's discretion

Research thesis or books may
be sent to the Commissioner
of Archives, Tamil Nadu
Archives Madras-600 008 for
reviews to be included in the
journal

The Tamil Nadu Archives
do not however accept any
responsibility for the views
expressed by the authors
in the essays etc.